

DE STER

96E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN DECEMBER 1996

DE STER

DECEMBER 1996

Op de omslag

In 'De profeet aan het woord' (zie blz. 8) zegt president Gordon B. Hinckley: 'Er is geen enkele kerk die een sterker getuigenis van de goddelijke aard van de Heer Jezus Christus [...] verkondigt dan deze kerk'. Veel auteurs in dit nummer hebben een getuigenis van de goddelijke aard van de Heiland, ook de jongeren uit de hele wereld die verklaren 'Hij leeft!' (zie blz. 34).
Voor kant omslag: Lowell Bruce Bennett, *De Heer in gebed*. Fotografen achterkant omslag: Altus Photo Design (kerststal); Jed Clark (ster).

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM	
DANKBAARHEID ALS VERLOSSEND BEGINSSEL	
PRESIDENT JAMES E. FAUST	2
DE PROFEET AAN HET WOORD	
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY	8
GEVEN MET VREUGDE OUDERLING HENRY B. EYRING	10
DIE ONHANDELBARE KLAS! NAIDA STEPHENS TIMS	16
GEDACHTEN OVER DE GOEDE HERDER	
HOMER S. ELLSWORTH	18
'JUICH, WERELD, JUICH' KLINKT HET UIT BULGARIJE	
BETH DAYLEY	26
DE KERSTJAS	30
DE TIENDE GING VOOR OSBORNE N. SMITH	48

VOOR DE JONGEREN

PAPA'S LIEDJE NETTIE HUNSAKER	22
JE EIGEN GETUIGENIS LISA M. GROVER	32
HIJ LEEFT!	34
LAND VAN VUUR EN IJS JANET THOMAS	42

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN	1
HUISBEZOEKBOODSCHAP	
DE ROTS VAN ONZE VERLOSSER	25

DE KINDERSTER

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON	
JEZUS CHRISTUS VERSCHIJNT AAN DE NEPHIETEN	2
JUICH, WERELD, JUICH	
KERSTBOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM AAN ALLE KINDEREN IN DE WERELD	6
VERHAAL	
DE KERSTDOOS JAN M. SMITH	8
VRIENDEN IN HET NIEUWS	
WIJ ZINGEN GRAAG	11
LIEDJE	
TOEN JOZEF VERTROK NAAR BETLEHEM	
BESSIE SAUNDERS SPENCER EN L. REED PAYNE	12
PARTICIPATIEPERIODE	
HET CADEAU VAN GEHOORZAAMHEID KAREN ASHTON	14
VEEL PLEZIER!	
ZELFGEMAAKT KERSTPAPIER	16

DE STER

December 1996 96e jaargang Nummer 12

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Fyring

Editor: Jack H. Gosslind

Adviseurs: Spencer J. Condie, L. Lionel Kendrick

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directeur planning en redactie: Brian K. Kelly
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Redacteur De Kinderen: DeAnne Walker
Rooster: Maryann Martindale
Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M.M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Vormgeving: Shari Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB: Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6 04 02 60
Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6 05 58 04

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1996 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

GEDRUKT IN DUITSLAND

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Italiaans en Thais; en eens per kwartaal in het Bulgaars, Jslands, Russisch, Tjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DESTER (ISBN 1044-3401) is published by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84143. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 1000 per year. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA.

Abonnementenprijzen

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00

Het jaaronnemen kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Versijnt twaalf maal per jaar

96992 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

ZENDINGSHULPMIDDEL

Dank u voor de *Liahona* (Russisch). Dat tijdschrift levert een grote bijdrage aan het zendingswerk en geeft ons een groter begrip van het grote plan van onze Vader in de hemel. Ik lees de artikelen van onze leiders met extra grote aandacht: tenslotte gelden zij in deze tijd als openbaringen voor ons! Ik wil vooral de afdeling vertalingen bedanken. Het is gewoonweg geweldig hoe nauwkeurig en mooi zij alles vertalen!

Ouderling Felix Pankratov

Zendingsgebied Rostov (Rusland)

Maar omdat mijn familieleden mij daar niet in steunen, begon ik me op een dag af te vragen of ik wel kon en moest gaan. Na gebed en schriftstudie vond ik in de ZHV-studiegids een les over de voorbereiding op een zending. Enkele dagen later las ik in de *Liahona* (Spaans) van december 1995 een artikel waarvan ik erg onder de indruk was, 'Het leven van Domingos Liao', waarin ik las wat Domingos allemaal doorstaan moest. In zeker opzicht leken zijn ervaringen op de mijne. En zijn kracht gaf mij kracht.

Ik weet dat onze Vader in de hemel mij door dat artikel antwoord heeft gegeven, en dat Hij wil dat ik op zending ga. Ik ben Hem dankbaar voor dat antwoord op mijn gebed.

PAREL VAN GROTE WAARDE

A *Liahona* (Portugees) is voor mij een 'Parel van grote waarde' geweest. Het is niet alleen een tijdschrift, maar bovendien een hemelse zegening. In het Boek van Mormon stuurde koning Benjamin zijn woorden aan hen die hem niet konden horen. Hij zei: Open 'uw oren (...) opdat gij moogt horen, en uw hart, opdat gij moogt verstaan, en uw gemoed, opdat de verborgenheden van God aan u mogen worden ontvouwd' (Mosiah 2:9).

Ik geloof dat wij allen zo gezegend zullen worden als wij luisteren naar de woorden van de profeten in *A Liahona*.

Ouderling Antonio

Zendingsgebied São Paulo

(Brazilië-Noord)

Roxana Margarita Galeano Sanabria
Gemeente Quezaltepeque
Zendingsgebied San Salvador
(El Salvador-West)

IN MIJN GEDACHTE EN IN MIJN HART

Jezus Christus is altijd in mijn gedachte en in mijn hart. Ik ben Hem dankbaar dat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven, dat wij kunnen terugkeren naar onze Vader in de hemel. Om een getuigenis van de Heiland en Hem leren kennen door de Schriften te lezen en te vasten en te bidden. Als wij in de kersttijd bijeenkomen om aan Christus en zijn geboorte te denken, zouden we Hem op de deur van ons hart moeten laten kloppen zodat ons leven gevuld mag worden met waarheid en geluk.

ANTWOORD OP MIJN GEBED

Mijn grootste verlangen is om op zending te gaan en mijn hemelse Vader te dienen.

Dalia Ybarra

Guayaquil (Ecuador)

Dankbaarheid als verlossend beginsel

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Dankbaarheid is een uiting van geloof en een verlossend beginsel. De Heer heeft gezegd: 'En in niets zondigt de mens tegen God, dan alleen door Zijn hand niet in alles te erkennen en Zijn geboden niet te gehoorzamen' (Leer en Verbonden 59:21). Door die tekst is mij duidelijk geworden dat de opdracht 'Gij moet de Here, uw God, in alles danken' meer is dan een aansporing tot beleefdheid: het is een bindend gebod.

Een van de voordelen van een gevorderde leeftijd, is dat je je vaak kunt herinneren wanneer je het slechter hebt gehad. Ik ben dankbaar dat ik lang genoeg heb geleefd om mee te kunnen praten over de zegeningen van tegenspoed. Ik kan me de grote economische crisis herinneren, een periode waarin er bepaalde waarden in onze ziel gebrand werden. Een van die waarden was dankbaarheid voor wat we hadden, omdat we zo weinig hadden. We moesten zuinig leven om te overleven. In plaats van een geest van afgunst en boosheid te krijgen vanwege datgene wat we niet hadden, kregen velen een gevoel van dankbaarheid voor de karige,

'En één van [de melaatsen] keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luider stem God verheerlijkende, en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken' (Lucas 17:15–16).

eenvoudige zaken waarmee we gezegend werden, zoals eigen-bakken brood, havermoutpap en nog veel andere zaken.

Een ander voorbeeld is de herinnering die ik heb aan mijn grootmoeder, Mary Caroline Roper Finlison, die zelf zeep maakte op de boerderij. Haar recept voor eigengemaakte zeep omvatte dierlijk vet en houtas. De zeep stonk heel erg en was bijna zo hard als steen. Er was geen geld om zachte, lekker ruikende zeep te kopen. Op de boerderij waren er veel stoffige, met zweet doordrenkte kleren die gewassen moesten worden, en veel mensen die op zaterdagavond dringend een bad nodig hadden. Als je je moest wassen met die eigengemaakte zeep werd je bijzonder schoon, maar je stonk ná het baden nog erger dan ervoor. Omdat ik nu meer zeep gebruik dan toen ik een kind was, ben ik nog dagelijks dankbaar voor zachte, lekker ruikende zeep.

Een van de kwaden van onze tijd is dat wij zoveel van wat wij hebben voor vanzelfsprekend houden. Daar heeft de Heer het volgende over gezegd: 'Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet?' (LV 88:33.) De apostel Paulus heeft onze tijd beschreven in zijn brief aan Timoteüs. Hij schreef dat de mensen in de laatste dagen 'zelfzuchtig [zullen] zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig' (2 Timoteüs 3:2). Die zonden gaan samen, en ondankbaarheid maakt ons ook vatbaar voor de rest.

Er ligt een diepe betekenis in het verhaal van de dankbare Samaritaan. De Heiland reisde door Samaria en Galilea, 'toen Hij een zeker dorp binnenging, [er] kwamen Hem tien melaatse mannen tegemoet, die op een afstand bleven staan.

'En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons.

'En Hij zag hen aan en zeide tot hen: Gaat heen, toont u aan de priesters. En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij gereinigd werden.

'En één van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij gezegen was, met luider stem God verheerlijkende, en hij wierp zich op zijn aangezicht voor zijn voeten om Hem te danken. En dit was een Samaritaan.

'En Jezus antwoordde en zeide: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?

'Waren er dan geen anderen om terug te keren en God eer te geven, dan deze vreemdeling?

'En Hij zeide tot hem: Sta op, ga heen, uw geloof heeft u behouden' (Lucas 17:12-19).

Melaatshe was zo'n afschuwelijke ziekte dat het degenen die eraan leden wettelijk niet toegestaan was dichtbij Jezus te komen. De lijdens aan die verschrikkelijke ziekte moesten samen lijden, hun ellende samen doormaken. (Zie Leviticus 13:45-46.) Hun wanhopige uitroep 'Jezus, Meester, heb medelijden met ons', moet het hart van de Heiland hebben geraakt. Toen zij genezen waren en de priesters bevestigd hadden dat zij rein waren en konden terugkeren in de maatschappij, moeten ze overweldigd zijn geweest door vreugde en verbazing. Ze schijnen volkomen tevreden te zijn geweest met het ontvangen van zo'n groot wonder. Maar zij vergaten hun weldoener. Het is moeilijk te begrijpen waarom ze zo ondankbaar waren. Een dergelijke ondankbaarheid is zelfzuchtig. Het is een vorm van hoogmoed. Hoe belangrijk is het dat degene die terugkeerde om te bedanken een Samaritaan was? Net als in het verhaal van de goede Samaritaan lijkt de essentie te zijn dat zij die een mindere sociale of economische status hebben vaak edeler en verantwoordelijker blijken te zijn.

Buiten persoonlijke dankbaarheid als verlossend beginsel wil ik beklemtonen dat we dankbaar behoren te zijn voor de vele zegeningen die we krijgen.

Diegenen onder u die in deze generatie lid zijn geworden van de kerk, zijn toegetreden tot een broederschap van mensen van wie veel voorouders een erfdeel van groot lijden en opoffering hebben nagelaten. Die opoffering wordt ook úw erfdeel, want het is het erfdeel van een volk dat weliswaar fouten en onvolmaaktheden heeft, maar tevens een edel doel. Dat doel is om alle mensen te laten inzien wie zij zijn, liefde te laten ontwikkelen voor hun medemens, en een vastberadenheid om de geboden van God te onderhouden. Dat is de heilige roep van het evangelie. Het is de kern van onze aanbidding.

Zonder twijfel moeten wij op de hoogte blijven van de gebeurtenissen in de wereld. Maar de hedendaagse communicatie overspoelt ons huis met een ware waterval aan geweld en ellende van de hele mensheid. Er komt een tijd waarin we vreedzame geestelijke hernieuwing nodig hebben.

Ik ben zeer dankbaar dat wij vrede en voldoening kunnen vinden in de geestelijke beschutting van ons gezin, onze avondmaalsdiensten en onze heilige tempels. In die vredige

omgeving krijgt onze ziel rust. We hebben het gevoel dat we er thuis zijn.

Enige tijd geleden was ik in het koninkrijk Tonga. President Penismani Mut van de ring Nuku'alofa (Tonga-Zuid) had in het ringcentrum een gezinsavond georganiseerd met muziek en opbouwende teksten. De avond was ter ere van Zijne Majesteit koning Taufu'ahau Tupou IV, de regerend vorst van Tonga. De koning, zijn dochters en kleindochters waren zo vriendelijk om de avond bij te wonen, en veel edelen en diplomatieke vertegenwoordigers in Tonga deden dat ook. Onze leden verzorgden een schitterend programma met zang en poëzie. Een van de kleindochters van de koning zong een korte solo, met de titel 'Ik houd zoveel van mijn grootvader'. Ouderling John Sonnenberg van de Zeventig en ik waren uitgenodigd om kort iets te zeggen, wat wij met plezier deden.

Na afloop negeerde de koning het gebruikelijke koninklijke protocol en kwam ons vriendelijk bedanken voor het optreden van zijn onderdanen, leden van de kerk. In veel plaatsen houdt men zich aan een sociaal protocol, maar vriendelijke uitspraken zijn overal op hun plaats.

Er lijkt wel sprake te zijn van een touwtrekken tussen tegengestelde karaktertrekken die geen leegte achter kunnen laten in onze ziel. Is er geen dankbaarheid, of verdwijnt die, dan vult opstandigheid die leegte vaak op. Ik heb het niet over opstandigheid tegen burgerlijke verdrukking. Ik heb het nu over opstandigheid tegen zedelijke reinheid, schoonheid, fatsoen, eerlijkheid, eerbied en respect voor het ouderlijk gezag. Een dankbaar hart is het begin van grootsheid. Het is een uiting van nederigheid. Het is een fundament voor de ontwikkeling van deugden als gebed, geloof, moed, tevredenheid, geluk, liefde en welzijn.

Maar er is een belangrijke waarheid verbonden aan alle soorten menselijke kracht: 'Gebruik het of verlies het.' Als ze niet gebruikt worden, verzwakken de spieren, nemen de

Na afloop van het programma negeerde de koning het gebruikelijke koninklijke protocol en kwam ons vriendelijk begroeten als blijk van dank voor het optreden van zijn onderdanen, leden van de kerk.

vaardigheden af en verdwijnt het geloof. President Thomas S. Monson, destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft daarover het volgende gezegd: 'Denk eraan om te danken. Die vijf woorden bevatten de beste stroomcursus voor een gelukkig huwelijk, een formule voor blijvende vriendschap, en een blauwdruk voor uw persoonlijk geluk' (*Pathways to Perfection* [1973], blz. 254). De Heer heeft gezegd: 'En hij, die alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt, en de dingen der aarde zullen hem worden toegevoegd, zelfs honderdvoudig, ja, en meer dan dit' (LV 78:19).

Ik ben dankbaar voor de mensen die kleine kinderen waarden en van ze houden. Enkele jaren geleden bevond ik mij 's avonds laat in een vliegtuig dat uitpilde van passagiers die op weg waren van Mexico-Stad naar Culiacán in het noorden. De vliegtuigstoelen stonden dicht bij elkaar en de meeste plaatsen waren bezet, overwegend met vriendelijke Mexicanen. Overal in het vliegtuig bevonden zich pakketjes en handbagage van allerlei afmetingen. Een jonge vrouw liep over het gangpad met vier kleine kinderen. De oudste leek ongeveer vier, terwijl de jongste waarschijnlijk pasgeboren was. De vrouw probeerde bovendien een luiertas, een buggy en enkele tassen te verslepen. De kinderen waren moe, huilden en zeurden. Toen ze haar stoel gevonden had, sprongen de passagiers, zowel mannen als vrouwen, haar letterlijk te hulp. Al gauw werden de kinderen liefdevol getroost en verzorgd door de andere passagiers. Ze werden van de ene passagier naar de andere doorgegeven, het hele vliegtuig door. Het resultaat was een vliegtuig vol babysitters. De kinderen werden rustig in de armen van mensen die hen wiegden, en vielen al gauw in slaap. Het meest opmerkelijke was dat enkele mannen die duidelijk vader of grootvader waren, de pasgeboren baby liefdevol wiegden en streelden. De moeder was het grootste deel van de vlucht bevrijd van de zorg voor haar kinderen. Het enige wat ik jammer vond was dat niemand de baby aan mij gaf! Ik leerde toen opnieuw dat waardering, attentheid en vriendelijkheid voor kleine kinderen, utingen zijn van de liefde die de Heiland voor hen heeft.

Hoe kunnen we ooit onze schuld in dankbaarheid afbetalen voor het erfdeel van geloof dat pioniers in veel landen over de hele aarde hebben getoond in hun worsteling en opoffering om het evangelie wortel te laten schieten?

Hoe uiten we onze dankbaarheid voor de onversaagde handkarpioniers die met hun eigen brute kracht hun schamele bezittingen in handkarren over de verzengende vlakten trokken en door de sneeuw van de hoge bergpassen, om aan vervolging te ontkomen en in vrede te kunnen aanbidden in de valleien van Utah? Hoe kunnen de nakomelingen van die handkarpioniers de schuld van dankbaarheid voor het geloof van hun voorouders ooit afbetalen?

Een van die onversaagde zielen was Emma Batchelor, een Engels meisje dat zonder familie reisde. Ze ging aanvankelijk met de handkarcompagnie van Willie op reis, maar toen ze Fort Laramie bereikt hadden, kregen ze de opdracht om hun lading lichter te maken. Emma kreeg de opdracht om de koperen ketel achter te laten die ze met haar bezittingen meedroeg. Ze weigerde, zette hem aan de kant van de weg, en ging erop zitten. Ze wist namelijk dat de handkarcompagnie van Martin slechts enkele dagen later kwam. Toen de compagnie van Martin er was, sloot ze zich aan bij de familie van Paul Gourley. Een jonge zoon schreef vele jaren later: 'Daar sloot zuster Emma Batchelor zich bij ons aan. We waren blij met haar, want ze was jong en sterk, en bovendien kregen we door haar meer meel voor onze maaltijden.' In die periode schonk zuster Gourley het leven aan een kind. Emma trad op als vroedvrouw en liet twee dagen achtereen moeder en kind plaatsnemen in de kar, die zij vervolgens hielp trekken.

Zij die stierven tijdens de reis van de compagnie van Martin werden genadig verlost van bevroren voeten, oren, neuzen en vingers, terwijl anderen daardoor voor de rest van hun leven verminkt waren. Maar Emma, die 21 was, had geluk: ze doorstond de beproeving zonder nadelige gevolgen.

Toen ze een jaar later kennismakte met president Brigham Young, die zich erover verbaasde dat zij niet verminkt was, zei ze tegen hem: 'Broeder Brigham, ik had niemand die voor mij kon zorgen. Dus besloot ik dat ik dan maar voor mezelf moest zorgen. Ik was degene die protesteerde toen broeder Savage ons waarschuwde [om niet te gaan]. Dat was fout, maar ik heb geprobeerd om het goed te maken. Ik heb elke dag geholpen de kar te trekken. Als we bij een stroompje kwamen, deed ik mijn schoenen, kousen en bovenste rok uit en legde ze bovenop de kar. Als ik de kar naar de andere kant getrokken had, ging ik terug en nam

Erven van de pioniers

Paultje op mijn rug mee naar de overkant. Dan ging ik zitten, boende mijn voeten goed droog met mijn wollen sjaal, en deed droge schoenen en kousen aan.'

De nakomelingen van die pioniers kunnen de rekening gedeeltelijk vereffenen door trouw te blijven aan datgene waarvoor hun voorouders zo hebben geleden.

Net als alle geboden, is dankbaarheid een indicatie van een succesvolle levenswijze. Het dankbare hart opent onze ogen voor talrijke zegeningen die ons voortdurend omringen. President J. Reuben Clark, voormalig eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft eens gezegd: 'Houd u vast aan de zegeningen die God u verschaft heeft. Het is niet uw taak ze te verkrijgen, want ze zijn er al; het is uw taak om ze te koesteren' (*Church News*, 14 juni 1969, blz. 2). In deze kersttijd hoop ik dat we een dankbaar hart mogen ontwikkelen zodat we de talrijke zegeningen die God ons zo genadig heeft

De nakomelingen van die pioniers kunnen de rekening gedeeltelijk vereffenen door trouw te blijven aan datgene waarvoor hun voorouders zo hebben geleden.

gegeven, mogen koesteren. Mogen wij die dankbaarheid openlijk betuigen aan onze Vader in de hemel en aan onze medemensen. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Een van de kwaden van onze tijd is dat wij zoveel zaken waarvan wij genieten voor vanzelfsprekend houden.
2. Ondankbaarheid is egocentrisch en een vorm van hoogmoed.
3. Een dankbaar hart is het begin van grootsheid, een uiting van nederigheid, een fundament voor de ontwikkeling van deugden als gebed, geloof, moed, tevredenheid, geluk en liefde.
4. Dankbaarheid is een indicatie van een succesvolle levenswijze en opent onze ogen voor talrijke zegeningen die ons voortdurend omringen.

De profeet aan het woord

Uitleg en raad van president Gordon B. Hinckley

Ons getuigenis van Christus

'Er is geen enkele kerk die een sterker getuigenis van de goddelijke aard van de Heer Jezus Christus als de Zoon van God en de Verlosser van de wereld verkondigt dan deze kerk, die zijn naam draagt: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zijn evangelie is het evangelie dat wij onderrichten. De geest van liefde waarvan Hij het voorbeeld was, is de geest die wij proberen te bewerkstelligen.¹

Vrede in de wereld

'Het evangelie van Jezus Christus is het enige element dat de haat onder de mensen zal vernietigen. Als de mensen dit evangelie in hun leven brengen, en het vaderschap van God, de broederschap van de mensen, en de gevolgen van de verzoening van Christus erkennen, zal er veel meer vrede in de wereld komen. We zullen pas vrede hebben als dit op grotere schaal gebeurt. Daarom zijn u en ik er, broeders en zusters. Dat is het doel van ons werk: het evangelie van Jezus Christus onderrichten en het hart van de mensen raken zodat zij elkaar als broeders en zusters kunnen zien, als kinderen van onze Vader in de hemel.²

Heb de Heer lief

'De Heer liefhebben is niet slechts

een advies; het is niet slechts een goede wens. Het is een gebod. Het is het eerste en grote gebod dat wij allen moeten onderhouden omdat liefde voor God de wortel is waaraan alle andere soorten liefde ontspringen. Liefde voor God is de wortel van alle deugd, al het goede, alle kracht in ons karakter, alle trouw aan het goede. (...) Heb de Heer, uw God, lief, en heb zijn Zoon lief, en wees altijd dankbaar voor de liefde die Zij voor ons hebben. Verflauwt een andere liefde, dan is er altijd nog die schitterende, allesovertreffende, eeuwige liefde die God voor ons heeft, en de liefde van zijn Zoon, die zijn leven voor ons allen heeft gegeven.³

Gods beloften

'Groot zijn de beloften van de Heer. Wat ik er wonderbaarlijk aan vind, is dat de Heer ons nooit vraagt om iets te doen zonder er een zegen aan te verbinden. Het is geen opoffering om het evangelie van Jezus Christus na te leven. Het is nooit een opoffering als je meer terugkrijgt dan je geeft. Het is een investering. En het evangelie van Jezus Christus naleven wordt een grotere investering dan welke andere

investering ook, omdat haar dividend eeuwig is.⁴

Een wereldkerk

'Wij zijn geen Amerikaanse kerk. We zijn geen Engelse kerk. We zijn geen Japanse kerk. We zijn een wereldkerk met een wereldboodschap en een wereldprogramma. Alles in onze kerk is erop gericht mensen hulp te verlenen, te verheffen, te sterken – om, zoals vaak is opgemerkt, slechte mensen goed te maken en goede mensen beter; vrede, het evangelie van Christus, te brengen; de gulden regel in praktijk proberen te brengen, hulp te verlenen aan mensen in nood, waar ze ook mogen zijn en wat hun omstandigheden ook mogen zijn.⁵

Pornografie

'Besef wat pornografie werkelijk is: een gevaarlijk mengsel van vuil en troep, waarvan het innemen leidt tot ellende, verval en berouw. De kerk verlaat van u, die de naam van de Heer Jezus Christus op u hebt genomen, dat u wandelt in het zonlicht van de deugd, en dat u vreugde put uit de kracht, de vrijheid en de verheffing die daaruit voortvloeien.⁶

Kom op voor het goede

'Kom op voor het goede. Lauwheid volstaat niet. We kunnen niet werkloos

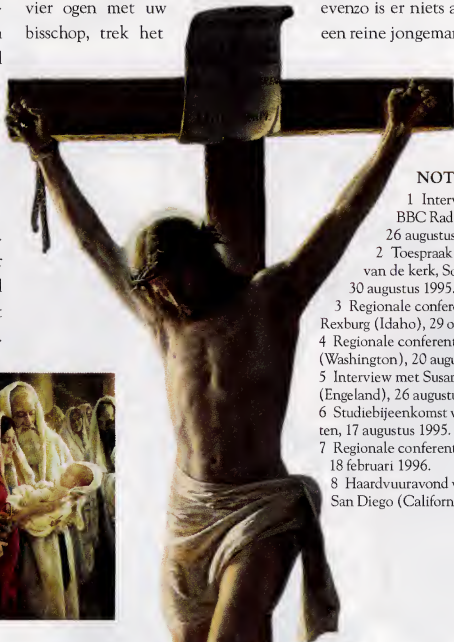
toezien in een wereld die zich in een neerwaartse spiraal bevindt. Neem stelling. Schaar u bij anderen en kom op voor wat goed en juist is, wat het ook moge zijn. Er zijn in deze bijeenkomst voldoende mensen om bijna elke zaak af te wenden als we verenigd waren en met één stem spraken ter verdediging van datgene waarvan God heeft gezegd dat het waar en juist is.⁷

Deugd

'Er is niets kostbaarder dan deugd. Mocht er iemand onder u zijn die over de schreef is gegaan, die gezondigd heeft en denkt dat alles verloren is, laat mij u dan zeggen dat dat niet waar is. Het beginsel van bekering is het eerste beginsel van het evangelie na geloof in de Heer Jezus Christus. U kunt u bekeren, uw

verleden achter u laten, als het ware met een schone lei beginnen en verdergaan met uw leven. Als u iets dergelijks met u meedraagt, praat dan onder vier ogen met uw bisschop, trek het

recht en leef daarna een deugzaam leven. Wees rein. Er is niets mooiers in deze wereld dan een mooi meisje dat rein is in gedachte, woord en daad, en evenzo is er niets aantrekkelijkers dan een reine jongeman.⁸

NOTEN

- 1 Interview met Susan Evans, BBC Radio 4 (Engeland), 26 augustus 1995.
- 2 Toespraak voor werknemers van de kerk, Solihull (Engeland), 30 augustus 1995.
- 3 Regionale conferentie Ricks College, Rexburg (Idaho), 29 oktober 1995.
- 4 Regionale conferentie Tacoma (Washington), 20 augustus 1995.
- 5 Interview met Susan Evans, BBC Radio 4 (Engeland), 26 augustus 1995.
- 6 Studiebijeenkomst voor tempelpresidenten, 17 augustus 1995.
- 7 Regionale conferentie Oahu (Hawaii), 18 februari 1996.
- 8 Haardvuuravond voor jongeren, San Diego (Californië), 23 maart 1996.

BIZ. 8 - FOTOGRAAF: JED CLARK. DEZE BIZ.: CARL HEINRICH BLOCH, DE KRUISGING. ORIGINEEL IN DE KAPEL VAN HET KASTEEL FREDERIKSBORG (DENEMARKEEN). GEPLAATS MET TOESTEMMING VAN HET FREDERIKS BORG MUSEUM. INZETSEL: GREG K. OLSEN, SIMEON EERT HET CHRISTUSKIND.

GEVEN MET VREUGDE

Ouderling Henry B. Eyring

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik heb al lang een mooie dagdroom waarin ik iemand een geweldig geschenk geef. Ik zie iemand voor me die mijn geschenk glimlachend maar met tranen van vreugde in de ogen openmaakt, waaruit blijkt dat het gebaar, niet alleen het geschenk, iemands hart geraakt heeft. Andere mensen zullen ongetwijfeld ook zo'n droom hebben, en velen zijn waarschijnlijk al zeer ervaren in geven. Maar zelfs de zeer ervaren gevers kunnen net zo nieuwsgierig zijn als ik om te weten wat nou eigenlijk van een geschenk een geweldig geschenk maakt.

Ik ben mijn hele leven al omringd door gevers van geschenken. Geen van hen heeft mij ooit gezegd hoe ik dat moest doen, maar ik heb ze geobserveerd en heb een theorie ontwikkeld. Mijn theorie komt voort uit het nadenken over veel geschenken en veel feestdagen, maar één dag en één geschenk kunnen als voorbeeld dienen.

Het was niet eens in de kersttijd. Het was een zaterdag. Mijn moeder was vroeg in de middag overleden. Mijn vader, mijn broer en ik waren van het ziekenhuis naar huis gegaan, alleen wij drieën. We maakten een hapje eten klaar en praatte vervolgens met enkele bezoekers. Het werd laat, de schemering viel, en ik herinner me dat we nog geen lampen hadden aangedaan.

Er werd aangebeld en vader ging naar de deur. Het waren tante Catherine en oom Bill. Ik zag dat oom Bill een pot kersen bij zich had. Ik zie nog

de dieprode, bijna paarse, kersen voor me en de glimmende, goudkleurige deksel op de pot. Hij zei: 'Dit vinden jullie misschien lekker. Jullie hebben waarschijnlijk geen toetje gehad.'

Dat hadden we inderdaad niet. We gingen met ons drieën om de keukentafel zitten, deden wat kersen in schaalpjes, en aten ze op terwijl oom Bill en tante Catherine wat servies opruimden. Oom Bill vroeg: 'Zijn er mensen die je nog niet hebt kunnen bellen? Geef me gewoon wat namen, dan doe ik dat wel.' We noemden enkele familieleden die beslist ook van moeders dood zouden willen weten. En toen gingen tante Catherine en oom Bill weer weg. Ze kunnen nooit langer dan twintig minuten bij ons zijn geweest.

Mijn theorie is het beste te begrijpen als we ons concentreren op één geschenk: de pot kersen. En laten we de theorie uitleggen vanuit het gezichtspunt van degene die het geschenk ontving: ik. Dat is essentieel, want wat werkelijk telt in wat de gever doet, is wat de ontvanger voelt.

Voor zover ik het kan zien, bestaat geven en ontvangen altijd uit drie delen. Dit zijn die drie delen, met als voorbeeld dat geschenk op die zaterdagavond.

Allereerst wist ik dat oom Bill en tante Catherine hadden gevoeld wat ik voelde, en dat het hen geraakt had. Ik kan er nog niet over uit hoe geweldig ik dat vind. Zij moeten hebben aanvoeld dat we te moe waren om een

behoorlijke maaltijd te maken. Ze moeten hebben aangevoeld dat een pot met zelf gewekte kersen ons, heel even, weer het gevoel zou geven een gezin te zijn. Het besef dat iemand begrepen had wat ik voelde, betekende veel meer voor me dan de kersen zelf. Ik kan me niet herinneren hoe de kersen smaakten, maar ik herinner me dat iemand mijn hart doorgrondde en om me gaf.

Ten tweede voelde ik aan dat er geen verplichtingen aan het geschenk verbonden waren. Ik wist dat oom Bill en tante Catherine vrijwillig besloten hadden om een geschenk te brengen. Ze deden het niet om mij tot een reactie te dwingen; geven leek hun vreugde te schenken.

Ten derde was er een element van opoffering. Misschien zegt u: 'Maar hoe konden ze de vreugde van het geven ervaren en zich tegelijkertijd een opoffering getroosten?' Nou, ik kon de opoffering echt wel zien. Ik wist dat tante Catherine die kersen voor haar eigen gezin had ingemaakt. Zij moeten kersen erg lekker gevonden hebben. Maar ze ontnam hun dat plezierje en gaf het aan mij. Dat is opoffering. Maar sindsdien heb ik ook nog besef: oom Bill en tante Catherine moeten hebben gedacht dat zij meer plezier zouden hebben als ik de kersen kreeg dan als zij ze zelf kregen. Dat was een opoffering, maar zij getroosten zich die om er iets groters voor terug te krijgen: mijn geluk. Iedereen kan iemand die een geschenk ontvangt laten zien welke opoffering de gever zich getroost. Maar alleen iemand die hier zeer ervaren in is, kan je laten voelen dat die opoffering de gever vreugde geeft omdat het de ontvanger tot zegen is.

Nou, dat is mijn theorie. Geweldige

geschenken geven omvat drie elementen: je voelt aan wat de ander voelt, je geeft zonder bijbedoelingen, en je beschouwt opoffering als iets waarbij je meer ontvangt dan je geeft.

Het zal niet makkelijk zijn die theorie te gebruiken om grote vooruitgang te maken in het geven van onze kerstgeschenken dit jaar. Daar is oefening voor nodig. Er is meer voor nodig dan één feestdag om te leren hoe we geraakt kunnen worden door de gevoelens van andere mensen. Geven zonder bijbedoelingen en opoffering als een vreugde gaan beschouwen, is iets waar tijd voor nodig is. Maar we kunnen deze kerstrijd in elk geval beginnen om een goede ontvanger te zijn. Wij hebben de macht om van andere mensen geweldige gevers te maken door wat wij opmerken. Wij kunnen van elk geschenk een betere gift maken door wat wij willen zien. En we kunnen, door dat niet te zien, ook van elk geschenk een mislukking maken. Voor het geven van geschenken hebben we een gever en een ontvanger nodig. Ik hoop dat we deze theorie zullen gebruiken om de geschenken dit jaar niet te bekritisieren, maar om te zien hoe vaak onze gevoelens begrepen worden en hoe vaak een geschenk in vreugde, en zelfs met opoffering, gegeven wordt.

Toch is er iets wat we deze kerstperiode al zouden kunnen doen om betere gevers te worden. We zouden kunnen beginnen om alvast wat geschenken – geweldige geschenken – weg te leggen voor toekomstige kerstperiodes.

Tijdens een godsdienstles aan het Ricks College gaf ik eens les uit afdeling 25 van de Leer en Verbonden, waarin Emma Smith wordt gezegd dat zij haar tijd dient te besteden [aan]

schrijven en veel leren' (Leer en Verbonden 25:8). Ongeveer op de derde rij in het lokaal zat een blonde vrouw die rimpels in haar voorhoofd trok toen ik de cursisten aanspoorde tot ijver in het ontwikkelen van hun schrijftalent. Zij stak haar hand op en zei: 'Dat lijkt me niet redelijk. Het enige wat ik ooit zal schrijven, zijn brieven aan mijn kinderen.' Dat leverde gelach op.

Toen stond er achterin de klas een jongeman op. Hij had al maanden weinig gezegd. Hij was ouder dan de andere cursisten, en hij was verlegen. Hij vroeg of hij iets mocht zeggen, en vertelde toen zachtjes dat hij als soldaat in Vietnam was geweest. Op een dag had hij zijn geweer neergelegd en was het kamp doorgelopen om zijn post op te halen. Net toen hij de brief aanpakte, hoorde hij een trompetstoot en geweevuur waarschuwen dat de vijand het kamp binnenviel. Hij vocht zich een weg terug naar zijn geweer, waarbij hij zijn vuisten gebruikte als wapens. Samen met de mannen die de aanval overleefd hadden, verjoeg hij de vijand. De gewonden werden geëvacueerd. Daarna ging hij zitten tussen de levenden en sommige doden, en maakte zijn brief open.

Hij was van zijn moeder. Zij schreef dat ze een spirituele ervaring had gehad waardoor ze voelde dat hij het zou overleven en behouden naar huis zou terugkeren als hij rechtschapen bleef. De jongen zei zachtjes tegen mijn klas: 'Die brief was Schriftuur voor mij. Ik heb 'm gehouden.' En hij ging zitten.

Als u nu geen kinderen hebt, gebeurt dat later misschien eens. Kunt u hun gezicht voor u zien? Kunt u zich voorstellen dat ze zich misschien ergens in dodelijk gevaar bevinden?

Tijdens zijn dienstperiode in Vietnam ontving een jonge soldaat een brief van zijn moeder, die schreef dat ze door een gestelike ervaring de verzekering had ontvangen dat hij het zou overleven en naar huis zou terugkeren als hij rechtschapen bleef leven. Hij zei: 'Die brief was Schriftuur voor mij.'

Kunt u de angst in hun hart voelen? Wilt u iets geven? Hoeveel opoffering is er nodig om de brief te schrijven die uit uw hart komt? Dat offer kunt u niet brengen een uurtje voordat de brievenbus geleegd wordt. En ook niet in een dag of zelfs een week. Dat kan wel jaren duren, maar u kunt nu vast beginnen u daarop voor te bereiden. Een goede manier om dat te doen, is een dagboek bij te houden. En het lijkt bestlist geen opoffering meer als u zich daarbij die kinderen voorstelt, voelt wat zij voelen, en denkt aan de brieven die zij nodig zullen hebben.

Er is nog een geschenk dat sommigen van ons misschien zullen willen geven, waar we ook vroeg mee moeten beginnen. Ik heb zo'n vroeg begin eens gezien toen ik nog bisschop was. Een

student zat aan de andere kant van mijn bureau en vertelde over fouten die hij had gemaakt. Hij vertelde hoe graag hij wilde dat de kinderen die hij misschien eens zou hebben, een vader zouden krijgen die zijn priesterschap kon gebruiken, en aan wie zij voor altijd verzegeld waren. Hij zei te weten dat de prijs en de pijn van bekering groot konden zijn. En toen zei hij iets wat ik nooit zal vergeten: 'Bisschop, ik kom terug. Ik zal alles doen wat nodig is. Ik kom terug.' Hij voelde berouw; hij had geloof in Christus. En toch waren er maanden van pijnlijke moeite voor nodig.

Maar in deze kersttijd is er ergens een gezin met een vader die het priesterschap draagt, een vader die eens die student was, en zij hebben eeuwige hoop en vrede op aarde. Hij zal zijn

gezinsleden waarschijnlijk allerlei geschenken geven in felgekleurde verpakkingen, maar er is niets zo belangrijk als dat geschenk waaraan hij zo lang geleden in mijn kantoortje begon. Toen al voelde hij de behoeften aan van kinderen van wie hij alleen nog maar gedroomd had – en hij gaf vroegtijdig en zonder bijbedoelingen. Hij offerde zijn trots, zijn luiheid en zijn afgestompte gevoelens op. Ik ben ervan overtuigd dat het nu niet meer zo'n opoffering lijkt.

Hij kon dat geschenk geven vanwege andere geschenken die hij lang geleden al gegeven had. God de Vader heeft zijn Zoon gegeven, en Jezus Christus heeft ons de verzoening gegeven: geschenken die voor ons een onschatbare waarde hebben.

Jezus heeft zijn geschenk zonder bijbedoelingen en geheel vrijwillig aan ons allen gegeven. Hij heeft gezegd: 'Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen.

'Niemand ontleemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af' (Johannes 10:17–18).

Ik getuig dat onze aanvaarding van die gave, gegeven middels een oneindig groot offer, vreugde geeft aan de Gever. Jezus heeft gezegd: 'Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben' (Lucas 15:7).

Als u daarvan net zo warm van binnen wordt als ik, zult u waarschijnlijk ook de Heiland een geschenk willen geven. Maar Hij lijkt alles al te hebben, vindt u ook niet? Nou, niet helemaal. Hij heeft ons allen niet voor eeuwig bij

zich – althans, nog niet. Ik hoop dat wij diep genoeg geraakt worden door de gevoelens van zijn hart om aan te voelen hoezeer Hij wil weten dat ieder van ons terugkeert naar Hem. Dat geschenk kunnen we Hem niet in een dag of in één kerstperiode geven. Maar we zouden Hem nu al kunnen laten zien dat we eraan werken.

Als we dat al gedaan hebben, is er toch nog iets over om te geven. Overal om ons heen zijn er mensen die Hij liefheeft. En Hij wil ze helpen – door middel van ons.

Een van de tekens waaraan men met zekerheid kan zien dat iemand de gave van de verzoening van de Heiland aanvaard heeft, is de bereidheid om te geven. Het reinigingsproces van ons leven lijkt ons gevoeliger te maken, vrijgevinger, en bereidwilliger om met anderen te delen wat veel voor ons betekent. Ik denk dat de Heiland daarom een voorbeeld met geschenken gebruikte om aan te geven wie er uiteindelijk naar Hem terug zouden keren:

‘Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërf het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.

‘Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht;

‘Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen. (...)

‘En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan’ (Matteüs 25:34–36, 40).

En dat is, denk ik, het fijnste gevolg van het ontvangen van geweldige geschenken: daardoor willen wij zelf ook geven, gul geven. Ik ben mijn hele leven al gezegend met dergelijke geschenken. Dat erken ik.

Veel van die geschenken zijn al lang geleden gegeven. De verjaardag van de profeet Joseph Smith nadert: 23 december. Hij heeft zijn grote talent en zijn leven gegeven voor de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Mijn voorouders hebben hun woonplaats en het leven waaraan zij gewend waren verlaten om het herstelde evangelie te omarmen – niet alleen voor zichzelf, maar misschien nog wel meer voor mij.

En wat doen we dan om een vrolijk kerstfeest te geven en op waarde te schatten? ‘Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet’ (Matteüs 10:8).

Ik bid dat wij om niet zullen geven. Ik bid dat we geraakt zullen worden door de gevoelens van andere mensen, dat wij zullen geven zonder gevoelens van verplichting, verwachting of winstbejag, en dat wij zullen beseffen dat offering iets fijns voor ons wordt als we de vreugde koesteren die het iemand anders brengt. □

In deze kersttijd is er ergens een gezin met een vader die zijn gezinsleden waarschijnlijk allerlei geschenken zal geven in felgekleurde verpakking, maar er is niets zo belangrijk als het geschenk waaraan hij zo lang geleden in mijn kantoorje begon.

Die onhandelbare klas!

Naida Stephens Tims

Wat! Moest ik die klas met onhandelbare tieners lesgeven? Een ongeluk komt nooit alleen, dacht ik toen ik het kantoorje van de bisschop uitliep.

Mijn man vervulde zijn dienstplicht in het leger, en ik was naar huis gegaan om bij mijn oma te zijn, die kanker had en ongeneeslijk ziek was. Twee actieve kleuters, een pasgeboren baby, een hongerige oude verwarmingsketel waar in de vrieskou met de hand kolen in geschept moesten worden, oma's slechte gezondheid, en nu de gedachte aan een extra taak erbij, dat was meer dan ik kon verdragen.

Ik huilde de hele weg naar huis. Ik had meer dan genoeg gehoord over die zondagsschoolklas van zestienjarigen. Maar de bisschop zei me dat de bischop gevestigd en gebeden had over de vraag wat ze moesten doen, en dat 'de Heer mij had gezonden'.

Aanvankelijk was ik verbitterd. Maar uiteindelijk, naarmate ik erover bad, begon ik te denken aan alles wat de Heiland voor me gedaan had. Ik besefte dat die klas lesgeven wel het minste was wat ik voor Hem kon doen. Hoewel de gedachte daaraan nog steeds overweldigend leek, veranderde mijn houding. Ik ging aan de slag. Het duurde niet lang of ik probeerde actief om de tieners in mijn zondagsschool-

Op kerstavond schoten drie van mijn zondagsschooljongens mij te hulp. Plotseling voelden mijn lasten lichter aan.

klas bij de les te betrekken en contact met ze te leggen. Naarmate de maanden verstreken, leerde ik hen allemaal kennen en liefhebben.

Maar met alle andere zaken waardoor ik zo onder druk stond, was ik dat jaar in de kersttijd allesbehalve in een vreugdevolle stemming. Die kerstavond zat ik alleen bij de kerstboom in de huiskamer te vergeefs te proberen een treinsnet voor mijn zoonje in elkaar te zetten. Ik zag buiten de grote sneeuwvlokken vallen, en plotseling vulde mijn hart zich met een enorme pijn. Ik voelde me helemaal alleen. Ik had eerst gedacht dat ik er beter aan toe was, maar die avond, toen mijn man aan de andere kant van de wereld was, werden mijn lasten mij teveel. Oma zien aftakelen, voor de kleintjes zorgen, het slechte weer, de verwarmingsketel vullen, worstelen met de speelgoed-trein – het leek allemaal meer dan ik kon verdragen. Ik boog mijn hoofd en wierp met een gezicht vol tranen mijn bekommernis op de Heer.

Toen ik daar geknield zat, hoorde ik iemand op de deur kloppen. Het was al laat, en ik vroeg me af wie dat in vredesnaam kon zijn. Ik deed de deur open en zag drie van mijn zondagsschooljongens staan, helemaal onder de sneeuw. Ze waren aan het sleeën geweest, hadden bij mij licht zien branden, en hadden besloten even langs te gaan om me een vrolijk kerstfeest te wensen. Ik vroeg of ze even binnen wilden komen, en stopte ze vol met warme chocola en taart.

Al gauw hadden ze de treinsnet in elkaar gezet, en paktten we samen de

kerstcadeautjes verder in. Het was allemaal zo mooi. De jongens omhelsden me allemaal, bedankten me dat ik zo'n goede lerares en vriendin was, en wensden me bij de deur nog een vrolijk kerstfeest. Ik bleef ze nakijken toen ze in het licht van de lantaarpalen weglieden. Plotseling voelden mijn lasten lichter aan. Die avond knield ik neer om mijn hemelse Vader te bedanken dat Hij ze gestuurd had.

Enkele weken later ging het slechter met oma, en moest ze opgenomen worden in het ziekenhuis. Ik moest 's avonds bij haar waken, en ik genoot van die laatste uren bij mijn oma. De meisjes van de zondagsschoolklas pasten om de beurt op mijn kinderen als ik in het ziekenhuis was. Een ander meisje kwam elke dag uit school bij mij langs om eten voor mijn gezinnetje te koken, zodat ik wat kon uitrusten. De jongens bouwden een kolenschuurtje en maakten een stortkoker, zodat ik geen kolen meer behoefde te sjouwen. Ze zorgden voor de oude verwarmingsketel en deden al het zware werk. Ik werd omringd met liefde en zorg door ieder van die jongelui. Zonder hen had ik het niet gered.

Oma overleed in mei. Een uiteindelijk kwam ook mijn man thuis. Die winter dat mijn klas met 'onhandelbare tieners' mij hielp, is al jaren geleden, maar ik zal nooit vergeten welke les ik erdoor geleerd heb. Ik weet nu veel beter dat wij alles kunnen wat de Heer van ons vraagt, en dat de zegeningen die we door dat dienstbetoon ontvangen onze moeite daarvoor ver te boven gaan. □

GEDACHTEN OVER DE GOEDE HERDER

Homer S. Ellsworth

In de kerstrijd gaan onze gedachten vaak uit naar het bijbelse verslag van de herders die over hun kudde waken. Het herderstafeel is waarlijk symbolisch: het doet ons denken aan de zorg en liefdevolle aandacht waarmee onze hemelse Vader over al zijn kinderen waakt. En het doet ons eraan denken dat Hij zijn geliefde Zoon gezonden heeft – de goede Herder, met een ongeëvenaarde, goddelijke zending – om ons naar Hem terug te leiden.

Veel van onze schriftteksten geven een beeld van de wederkomst van Jezus, schetsen zijn bediening in het sterfelijk leven, en zijn zending als de Heiland van de mensheid. Er is beslist symbolisme in de vele verwijzingen naar de Heiland als de Herder met de kudde. De Heiland zelf heeft in zijn onderricht die symbolen ook zo vaak gebruikt.

DE GOEDE HERDER

Om zijn zending onder de mensen in te leiden, stelde Jezus zichzelf voor als de goede Herder: 'Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen' (Johannes 10:11). Een herder die zijn schapen zelf in eigendom heeft, houdt niet alleen van ze, maar riskeert vaak zelfs zijn leven voor ze.

Tegengesteld aan die ware herder is iemand die niet echt om zijn kudde geeft, die alleen maar schapen hoedt om zijn brood te verdienen: 'Maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht – en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen' (Johannes 10:12).

Dat kan een gelijkenis zijn van Satan, de wolf, die op verschillende manieren komt om schapen te pakken en uiteen te jagen. Hier is de gehuurde herder iemand die aan Satans verleidingen toegeeft in plaats van ze te weerstaan. Maar de Heiland wijst erop dat Hij de goede Herder is, en dat Hij bereid is om zijn leven te geven voor alle kinderen van zijn hemelse Vader. Dat heeft Hij uiteraard ook echt gedaan door de verzoening.

In Johannes 10:7 legt de Heiland uit dat de mensheid door Hem, en alleen door Hem, toegang kan krijgen tot het koninkrijk van zijn hemelse Vader: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur der schapen.'

Er waren in Jezus' tijd twee soorten schaapskooien. De ene was een groot gebouw met een dak van balken die bedekt waren met takken en stro. Die werd in de winter gebruikt. In de zomer en het voorjaar werden alle schapen van een dorp binnen een omheining gehouden die weliswaar

geen dak had, maar waarvan de muren hoog genoeg waren om roefdieren buiten te houden. 's Avonds brachten alle herders hun kudde naar de grote kooi, en een van hen hield 's nachts de wacht.

Jezus gebruikte deze beeldspraak om te laten zien dat Hij de herder was die 's nachts voor de schapen zorgde: Hij was de beschermer en wacht van de kudde, en niemand kon de kooi binnen zonder het evangelie te kennen en op de hoogte te zijn van zijn relatie met zijn Vader in de hemel. Jezus is waarlijk de poortwachter; en 'daar heeft Hij geen dienstknecht' (2 Nephi 9:41).

DE KUDDE VAN DE HERDER

Met de gelijkenis van de schapen en de herder heeft de Heiland ook uitgelegd dat zijn volgelingen zijn stem zouden herkennen. Zij zouden weten dat Hij de ware Herder was die hen zou vinden en uit de wereld zou roepen. 'De schapen horen naar zijn stem en hij roept zijn eigen schapen bij name en voert ze naar buiten' (Johannes 10:3).

Toen ik in Israël was, zag ik een jongetje dat zijn schapen kon roepen en fluiten zoals wij met honden doen. Mijn schoonzoon, die daar twee jaar heeft gewoond, vertelde me dat sommige herders zo'n nauwe band hebben met hun schapen, dat ze de schapen letterlijk bij naam noemen, en dat de desbetreffende dieren dan uit de kudde komen aanlopen. Jezus, die de aard van schapen begreep, verwees daarnaar toen Hij kenmerken noemde van de Farizeeën en anderen die niet tot zijn kudde behoorden en niet herkennen wie Hij was. Zij volgden Hem niet wanneer Hij riep.

In het negende hoofdstuk van Johannes lezen we dat de Farizeeën de Heiland vroegen waarom Hij op de sabbat een blinde man had genezen. Na een flinke discussie zei de Heiland dat 'wie niet door de deur de schaapskooi binnenkomt, maar op een andere plaats inklimt, die is een dief en een rover; maar wie door de deur binnenkomt, is de herder der schapen.

'Voor hem doet de deurwachter open en de schapen horen naar zijn stem en hij roept zijn eigen schapen bij name en voert ze naar buiten.

'(...) en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen; maar een vreemde zullen zij voorzeker niet volgen, doch zij zullen van hem weggelopen, omdat zij de stem der vreemden niet kennen' (Johannes 10:1–5).

De Heiland doelde hiermee op het feit dat de blinde man, die onterecht door de Farizeeën geëxcommuniceerd was, nu een toevluchtsoord gevonden had in de kudde van de goede Herder.

In sommige opzichten waren de Farizeeën als geiten. Veel kudden bestaan uit zowel schapen als geiten. Maar schapen en geiten zijn erg verschillend en grazen niet erg goed samen. Herders geven meestal de voorkeur aan schapen, omdat geiten allerlei streken uithalen. Schapen zijn mak, lopen langzaam, en gehoorzamen meestal. Maar dat geldt niet voor de geiten, die vaak afdwalen.

DE LIEFDE VAN DE HERDER

De Heiland heeft ook weleens schapen als voorbeeld gebruikt om aan te geven wat een grote waarde Hij aan elke ziel toekent. In Lucas 15:4 lezen we: 'Wie van u, die honderd schapen heeft en er een van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?' (Lucas 15:4.) En in Matteüs 9:36 lezen we: 'Toen Hij de schare zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.'

Schape die losgelaten zijn om in de bergen te grazen zonder de zorg van een herder, staan bloot aan allerlei moeilijkheden. Hoewel de meeste schape de kudde volgen, die doelloos rondloopt en zich blootstelt aan roofdieren, hebben sommige schape geleerd om de herder te volgen, die hen op veilige paden leidt. In beide gevallen geldt dat als er niemand voor de schape zorgt, de roofdieren komen die de schape uiteenjagen of doden.

Het volk van Israël was een schaapskudde zonder herder. Zij waren verraden door hun eigen priesters en waren onderworpen aan vreemde volken. Bovendien zouden zij spoedig, na de vernietiging van Jeruzalem verstrooid worden. Jezus was naar de kudde gezonden om zoveel mogelijk terug te leiden als Hem maar wilden volgen. Maar Hij wist dat zij die volgden aanvankelijk klein in aantal zouden zijn.

In de tijd van de Heiland kunnen grote kudden wel uit duizenden schape bestaan hebben die aan verschillende families toebehoorden. Ze werden dan ook gehoed door verscheidene herders. Op die manier was de kudde veiliger. De mensen gaven er dan ook de voorkeur aan om hun schape in een grote kudde onder te brengen. Kleine kudden hadden vaak maar één herder en konden dus makkelijker ten prooi vallen aan rovers. Maar in Lucas 12:32 zegt de Heiland: 'Wees niet bevreesd, gij klein kudde! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven'. Blijkbaar vertelde Hij zijn volgelingen dat ze niet hoefden te vrezen, ook al werden ze niet met duizenden tegelijk gehoed door vele herders. Hun Vader in de hemel zou ervoor zorgen dat er ook met slechts één herder voor ze gezorgd werd.

DE ROEP VAN DE HERDER

De Heiland gebruikte de gelijkenis van de schape toen Hij Simon Petrus riep. In Johannes 21 lezen we dat de herren Heer bij het vissen in de Zee van Tiberias zijn apostelen zei dat ze hun netten op een bepaalde plek uit moesten gooien. Toen zij dat deden, kregen ze een geweldige vangst. Iets later, nadat ze met Jezus hadden gegeten, zei Hij: 'Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?' Petrus antwoordde was: 'Ja Here.'

Vervolgens gebod de Heiland hem drie keer om zijn schape te weiden (vss. 15–17). Dat was een belangrijke gebeurtenis, want Jezus vroeg Petrus om het hoofd van de kudde op aarde te worden nu Hij zou terugkeren naar zijn Vader in de hemel. De Heiland zei tegen Petrus dat zijn nieuwe beroep bestond uit het werk om de schape in de kudde van de Heiland te redden.

HET LAM VAN GOD

De gelijkenis van het lam stond ook duidelijke verband met de kruisiging en de verzoening. In Johannes 1:29 staat: 'De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt'.

Elk Pascha werd er een onbevlekt lam geslacht als onderdeel van de gezinsmaaltijd waarmee Israël's verlossing uit Egypte werd gevierd. Dat van tevoren uitgekozen mannetjeslam werd geofferd in aanwezigheid van alle gezinsleden, en zijn bloed werd op de deurpost van de gezinswoning gesprekt.

In die context is het lam een passend symbool voor de Heiland, omdat Hij onbevlekt was door zonde, en omdat zijn verzoening ons verlostte uit de gevangenschap van de zonde. In Handelingen 8:32 leest een Ethiopiër uit Jesaja: 'Gelijk een schaap werd Hij ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is tegenover de scheerder, zo doet Hij zijn mond niet open'.

Toen de Ethiopiër Filippus vroeg over wie Jesaja het had, begon Filippus tot hem te prediken aangaande Jezus. Dit symbool met de schape verschaft een betekenisvolle vergelijking voor iemand die alles van schape wist en werkelijk kon begrijpen wat de nederigheid, het geduld en de zachtmoedigheid van de Heiland betekenden. Na hun gesprek liet de Ethiopiër zich dopen (zie vss. 34–38).

Schriftuurlijke verwijzingen naar de schape en de Herder als typering en afspiegeling, verdiepen ons begrip en onze waardering voor de Heiland en zijn zending op aarde. Door die verwijzingen beseffen wij beter wat de aard van zijn zending was, hoe Hij zijn discipelen riep, en hoe groot zijn liefdevolle zorg voor alle mensen is. □

PAPA'S LIEDJE

Nettie Hunsaker

ILLUSTRATOR: KEITH LARSON

Ik denk dat ik dat kerstfeest nooit zal vergeten. Ik vermoedde dat het 't laatste kerstfeest in mijn ouderlijk huis zou zijn. Wij wisten allemaal dat ik al gauw na het kerstfeest op zending zou gaan. Dan zou ik trouwen, en vanaf die tijd zou ik de kerstfeesten met mijn eigen gezinnetje doorbrengen.

O, ik wist dat er jaren zouden zijn dat ik eerste kerstdag bij mijn familie zou doorbrengen, maar ik zou er nooit meer de hele kersttijd zijn – de dagen van bakken, samen kerstliedjes zingen, kousen ophangen, en de andere activiteiten waarmee de weken voor het kerstfeest gevuld werden. Ik was volwassen aan het worden. Ik ging mijn ouderlijk huis verlaten, en die gedachte joeg me angst aan.

Ik zag al maanden naar dat laatste kerstfeest uit, en de week ervoor was geweldig. Ik genoot van elke minuut dat ik peperkoekhuisjes maakte, meedeed aan een levende kerststal, onze kerstboom versierde, en deel had aan alle geheimpjes en verrassingen die elke hoek van ons warme huis leken te doordringen. Maar ondanks mijn geluksgevoel bleef ik bedenken dat dit het laatste jaar zou zijn dat alles nog hetzelfde was.

Mijn familie had veel tradities voor de feestdagen. Waar de kinderen het meest naar uitkeken, vond plaats op kerstavond. Papa begon dan met de jongste, en nam die mee naar beneden, naar de woonkamer. Hij hield hem of haar dan op zijn schoot in de oude schommelstoel en zong een speciaal

kerstliedje. Het was elk jaar hetzelfde liedje, en we kenden het allemaal uit ons hoofd. Het liedje ging over engelen en dansende speeltjes op kerstochtend. Als je daar in papa's armen zat, en de kerstboomlichtjes zo mooi schenen in de donkere kamer, kon je niet anders dan je veilig voelen. Op de een of andere manier wist je dat de komende morgen alle vreugden met zich mee zou brengen die een kerstochtend maar kon opleveren. Hoe oud of hoe groot we ook werden, papa schommelde altijd met ons op kerstavond.

Toen ik die avond in bed lag, zag ik dat al mijn zusjes en broertjes om de beurt mee naar beneden werden genomen. Ik was dat jaar het oudste kind thuis, want mijn oudste zus was op zending. Beneden in de woonkamer hoorde ik het liedje telkens en telkens weer, toen het voor elk kind gezongen werd. Toen was het mijn beurt. Ik volgde papa naar de woonkamer. Hij ging in de stoel zitten en spreidde zijn armen uit.

'Wilt u dat ik nog op uw schoot ga zitten?' vroeg ik.

'Natuurlijk', glimlachte hij. Ik klom dankbaar op zijn schoot en trok mijn knieën tot mijn kin op en kroop dicht tegen hem aan.

'Dit is de laatste avond dat ik geschommeld word' zei ik.

'Dat weet ik' antwoordde hij zachtjes.

Toen ik de eerste tonen van het bekende liedje hoorde, dacht ik aan al die jaren dat ik het op kerstavond had gehoord. Plotseling was er iets in me dat wilde dat ik thuisbleef. Ik was

zo warm en op mijn gemak, en ik had geen idee wat de komende maanden en jaren voor me in petto hadden. Ik begon te huilen.

*Laat er aan dit liedje geen eind komen, dacht ik.
Papa begon te zingen.*

*De hemel zegene je, mijn kleine, als je vast in slaap bent.
Je zult wakker worden met dansend speelgoed,
Zuurstokken, en kerstvreugd in je gemoed.
En ik bid dat engelen je hele leven lang
Over je zullen waken, dus wees niet bang.
Ze zullen van je houden, net als ik.
Mijn lieve kleine, slaap maar zacht.*

Alle voorgaande jaren had het liedje me doen denken aan wat de volgende ochtend brengen zou. Maar deze laatste keer wist ik dat papa zong over het leven en de jaren die nog in het verschiep lagen – niet over de speeltjes, die kapot zouden gaan of zouden verslijten, maar over eeuwige vreugde die ik zou vinden op mijn reis door het leven, vreugde die ik mij nu nog niet bewust was. Op die avond hoorde ik de emotie in zijn stem terwijl hij zong dat engelen over mij zouden waken, niet alleen die avond, maar alle avonden die zouden volgen wanneer hij er niet was.

Ik liet mijn tranen de vrije loop toen de laatste tonen van het liedje wegstierven. Papa en ik keken naar de lichtjes van

de kerstboom die in het donker schenen, en we schommelden nog door toen het liedje al lang uit was.

Tijdens het schommelen bedacht ik hoe onze laatste avond in de hemel moest zijn geweest, de avond voordat ieder naar de aarde ging. Hield onze hemelse Vader ons dicht tegen zich aan en vertelde Hij over de vreugde en het speelgoed dat we de volgende ochtend zouden vinden? Huilenden we en wensten we dat we voor altijd bij Hem konden blijven, hoewel we wisten dat het leven op aarde ons meer vreugde zou geven dan we ons konden indenken? Hij moet ons na het liedje nog lang hebben vastgehouden, engelen verzocht hebben om tijdens onze aardse reis over ons te waken, opdat onze jaren zonder Hem vol vreugde zouden zijn en ons uiteindelijk naar Hem terug zouden leiden.

Ik vond die avond, toen mijn Vader met mij in de schommelstoel zat, troost in de gedachte aan mijn hemelse Vader. Hoewel papa er in de toekomst niet elke dag zou zijn om mij te helpen met mijn moeilijkheden, zou mijn Vader in de hemel er wél zijn. Ongeacht wat de jaren die in het verschiep lagen mij zouden brengen, zou ik niet alleen de steun van een aardse vader hebben, maar ook van mijn hemelse Vader. En Hij zou mij op mijn paden leiden en mij voorgoed terug naar huis leiden.

Ik had die avond het gevoel dat ook Hij zong 'Ze zullen van je houden, net als ik.

Mijn lieve kleine, slaap maar zacht.' □

Mutaties in de Zeventig

Carlos E. Asay

Earl C. Tingey

Vaughn J. Featherstone

F. David Stanley

Op de afgelopen algemene oktoberconferentie heeft ouderling Carlos E. Asay zijn emeritaat ontvangen, na op 15 augustus jongstleden al ontheven te zijn als lid van het Presidium der Zeventig. Hij is momenteel werkzaam als de president van de Salt Lake-tempel. Ouderling Earl C. Tingey, die op 15 augustus was geroepen als lid van het Presidium der Zeventig, werd tijdens de conferentie gesteund in zijn roeping (zie *Kerknieuws* van oktober). Negen leden van het Tweede Quorum der Zeventig werden eervol ontheven uit hun functie waarin zij vijf jaar werkzaam zijn geweest. Het gaat om de volgende broeders: ouderling Rulon G. Craven, ouderling Julio E. Davila, ouderling Graham W. Doxey, ouderling In Sang Han, ouderling W. Mack Lawrence, ouderling Joseph C. Muren, ouderling Stephen D. Nadauld, ouderling Jorge A. Rojas, ouderling Sam K. Shimabukuro. Daar ouderling Stephen D. Nadauld als algemeen autoriteit was ontheven, maakte dat ook zijn ontheffing als eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium noodzakelijk. Ouderling Vaughn J. Featherstone is ontheven als tweede raadgever en gesteund als eerste raadgever. Ouderling F. David Stanley is gesteund als tweede raadgever. Hij is in 1992 deel gaan uitmaken van het Tweede Quorum der Zeventig en is momenteel werkzaam als tweede raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost. «

(Aankondiging)

Nieuwjaarsconcert in Apeldoorn op zaterdag 11 januari 1997

Het nieuwjaarsconcert van de ring Apeldoorn begint een traditie te worden. Op 11 januari a.s. om 19.30 uur zal dit voor de derde maal worden gehouden in het kerkgebouw aan de Boerhaavestraat (hoek Edisonlaan) te Apeldoorn. De reacties op de vorige nieuwjaarsconcerten, die door zowel leden als niet-leden werden bezocht, waren enthousiast wegens de geboden afwisseling en het niveau van de uitvoeringen. Het programma voor het Nieuwjaarsconcert 1997 ziet er veelbelovend uit en biedt, naast licht-klassiek repertoire en stukje musical, als nieuws bijzondere aandacht voor de Weense componist Franz Schubert (die 200 jaar geleden werd geboren) en voor mormoonse componisten. Drie broeders uit de ring Apeldoorn: Robert Jan August, Frans Heijdemann en Jan Lingen, zijn niet alleen actief als muziekdocent en uitvoerend musicus maar hebben ook zelf gecomponeerd. Enkele van hun werken zullen een bescheiden plaatsje op het programma innemen naast de muziek van grote componisten uit het verleden. Nog een mormoonse componiste is Lynn Lund, van wie delen uit 'The Work and the Glory' op het programma staan. Verder zal aan het concert worden meegewerkt door Greta van der Grift (sopraan), Margriet Noot (dwarsfluit), Rita Wolthers (accordeon) en het vocaal ensemble 'Con Amore'. Bovendien hopen we enkele speciale gasten als solist te begroeten, onder meer de uit Rusland afkomstige pianiste Tanya Gaivoronksy.

'The Work and the Glory'

Het komend jaar zal, overal ter wereld, op verschillende manieren aandacht worden besteed aan de pioniers die het werk in Gods koninkrijk zijn begonnen en aan wie wij zoveel te danken hebben. De aanleiding is dat 150 jaar geleden de eerste groep pioniers bij het Great Salt Lake aankwam. In het nieuwjaarsconcert lopen we al wat vooruit op die herdenking, met name door middel van een aantal liederen uit 'The Work and the Glory'.

De titel *The Work and the Glory* ('het werk en de heerlijkheid') kan worden opgevat als verwijzing naar Mozes 1:39 - 'Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid -- de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'

Het is ook de titel van een reeks historische romans van Gerald Lund, die daarin de belevenissen schildert van mensen uit de tijd van Joseph Smith en Brigham Young, de moeilijke omstandigheden waarin ze vaak leefden en de vreugde die ze dankzij het evangelie toch konden ervaren. Bij dit verhaal is een reeks liederen geschreven; een keuze daaruit is op 11 januari te horen.

'Con Amore'

Het vocaal ensemble 'Con Amore' bestaat sinds een aantal maanden en telt nu ongeveer twaalf leden, van wie de helft ook lessen solozang heeft gevolgd. Daarom treedt 'Con Amore' niet alleen als koor op, maar ook in verschillende samenstellingen als trio, kwartet of kwintet. In de loop van het jaar werden zo verschillende concerten gegeven; op 14 december treedt de bijna voltallige groep voor het eerst op in Delden en Losser (Overijssel).

De naam 'Con Amore', een Italiaanse muziekterm die 'met liefde' betekent, werd ingegeven door de omstandigheid dat de basis werd gelegd toen twee echtparen uit de ring Apeldoorn besloten samen te gaan zingen. In bredere zin is de naam in verband te brengen met liefde voor de muziek en voor het evangelie.

Tijdens het nieuwjaarsconcert in Apeldoorn zingt 'Con Amore' onder andere een kleine cantate van de Duitse barokcomponist Wolfgang Briegel, kordelen uit 'The Work and the Glory' en een selectie uit 'The Sound of Music'. «

FRANKFURT-TEMPEL: SCHEMA 1997

In het overzicht staan de ringen in hoofdletters (ANTWERPEN) vermeld, en de zendingsgebieden in kleine letters (Parijs). Achter de naam staat het aantal voor die ring/district beschikbare bedden.

December

wk 1 31 -

Januari

wk 2 07 - 11 DÜSSELDORF 60/
STUTTART 60
wk 3 14 - 18 MÜNCHEN 120
18 KAISERSLAUTERN Military
wk 4 21 - 25 HANNOVER 120
wk 5 28 -

Februari

wk 6 04 - 08 PARIJS 120
08 KAISERSLAUTERN Military
wk 7 11 - 15 PARIJS-OOST 120
wk 8 18 - 22 NEUMÜNSTER 120
wk 9 25 -

Maart

wk 10 04 - 08 ROTTERDAM 90/WENEN 40
wk 11 11 - 15 ANTWERPEN 60/
HANNOVER 60
15 KAISERSLAUTERN Military
wk 12 18 - 20 **GESLOTEN**
21 - 23 Zendelingenreünie
wk 13 25 - 29 NÜRNBERG 120/FRANKFURT

April

wk 14 01 - 05 BRUSSEL 90/Brussel 30
wk 15 08 - 12 DÜSSELDORF 60/
STUTTART 60
wk 16 15 - 19 Parijs 120
19 KAISERSLAUTERN Military
wk 17 22 - 26 APELDOORN 120
wk 18 29 -

Mei

wk 19 06 - 10 MÜNCHEN 120
wk 20 13 - 17 MANNHEIM 80/WENEN 40
17 KAISERSLAUTERN Military
wk 21 20 - 24 HAMBURG 120
wk 22 27 - 31 DEN HAAG 120

Juni

wk 23 03 - 07 **GESLOTEN**
wk 24 10 - 14 **GESLOTEN**
wk 25 17 - 21 DÜSSELDORF 80/WENEN 40
21 KAISERSLAUTERN Military
wk 26 24 - 28 NEUMÜNSTER 120

Juli

wk 27 01 - 05 BRUSSEL 90/Brussel 30
wk 28 08 - 12 PARIJS 120
wk 29 15 - 19 ROTTERDAM 120
19 KAISERSLAUTERN Military
wk 30 22 - 26 HAMBURG 120
wk 31 29 -

Augustus

wk 32 02 MÜNCHEN 120
05 - 09 Parijs 120
09 KAISERSLAUTERN Military
wk 33 12 - 16 HANNOVER 120
wk 34 19 - 23 DORTMUND 120
wk 35 26 - 30 ANTWERPEN 80/WENEN 40

September

wk 36 02 - 06 APELDOORN 120
wk 37 09 - 13 STUTTART 60/MANNHEIM 60
FRANKFURT
wk 38 16 - 20 NEUMÜNSTER 120
20 KAISERSLAUTERN Military
wk 39 23 - 27 ROTTERDAM 120
wk 40 30 -

Oktober

wk 41 04 DEN HAAG 120
07 - 11 NEUMÜNSTER 120
wk 42 14 - 18 HAMBURG 120
18 KAISERSLAUTERN Military
wk 43 21 - 25 DÜSSELDORF 60/WENEN 60
wk 44 29 -

November

wk 45 01 HANNOVER 60/
ANTWERPEN 60
wk 46 04 - 08 BRUSSEL 90/Brussel 30
11 - 15 PARIJS 120
15 KAISERSLAUTERN Military
wk 47 18 - 22 MÜNCHEN 120
wk 48 25 - 29 HANNOVER 120

December

wk 49 0 - 06 PARIJS-OOST
wk 50 09 - 13 APELDOORN
wk 51 16 - 20 NÜRNBERG 120/FRANKFURT
20 KAISERSLAUTERN Military
wk 52 23 - 27 **GESLOTEN**
30 -

Januari

03 **GESLOTEN**

FRANKFURT-TEMPEL: TEMPELDIENSTEN 1997

MAANDAG: GESLOTEN, met uitzondering van 31 maart (2e paasdag) en 19 mei (2e pinksterdag).
Op deze twee dagen is er een dienst om 7.00, 8.00, 9.00, 10.00 en 11.00 uur.

**DINSDAG –
DONDERDAG:** 8.00, 10.00, 13.00, 15.00, 17.00 uur

VRIJDAG: 8.00, 10.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 20.00 uur
Engels: 19.00 uur

ZATERDAG: 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00 uur
Engels: 9.00, 11.00 uur

Elke dienst kan echter met een hoofdtelefoon in het Engels gevolgd worden.

Er kunnen zo nodig maximaal drie extra diensten op de aangegeven tijden worden gehouden. Die extra diensten kunnen van tevoren worden aangevraagd.

Een tempelweek begint op dinsdagmorgen en eindigt op zaterdagmiddag. De taal van de week is altijd de moedertaal van de ring die voor die week is uitgenodigd. De volgende talen kunnen met een hoofdtelefoon ontvangen worden, zij het dat dat afhankelijk is van de gekozen combinatie (vier of acht talen) per dienst: Chinees (mandarijn en kantonees), Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Koreaans, Kroatisch, Nederlands, Noors, Pools, Portugees, Russisch, Spaans, Tsjechisch en Zweeds. Mocht de taal van de week niet uw taal zijn, meldt dat dan bij de teamleid(st)er, zodat u hulp kunt krijgen.

De bezoekers wordt verzocht minstens een half uur voor aanvang van de dienst in de tempel aanwezig te zijn.

Let u erop dat u zich **altijd van te voren moet aanmelden** voor de eigen begiftiging en voor de doop voor de doden, verzegelingen en het werk aan het inzenderdossier.

De eigen begiftiging is, op afspraak, bij alle diensten mogelijk behalve die van 8.00 uur. U wordt verzocht voor de eigen begiftiging anderhalf uur van te voren aanwezig te zijn.

Werken aan het inzenderdossier is, op afspraak, van dinsdag tot en met zaterdag mogelijk. (Afspraak is voor begiftigingen niet nodig.) Let u erop dat u zich aan de juiste volgorde voor de verordeningen houdt.

Doop voor de doden en verzegelingen vinden uitsluitend op **afspraak** plaats.

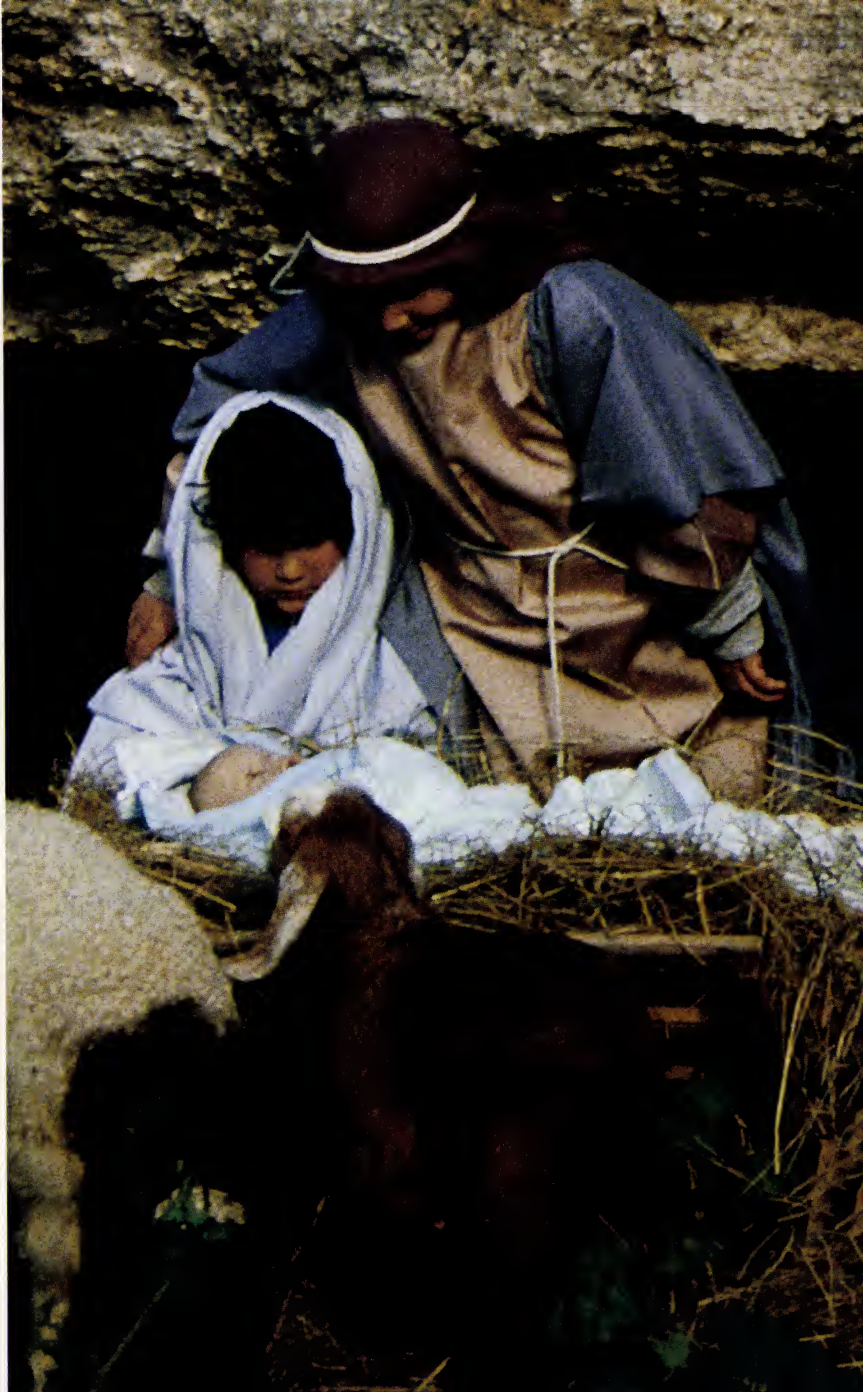
De kindercreche is uitsluitend voor kinderen die aan hun ouders verzegeld worden. Zorgt u alstublieft voor een oppas met wie uw kinderen bekend zijn als assistent(e) van de daar werkzame zusters.

Men moet zich vier weken van tevoren aanmelden daar anders de bedden in het gastenverblijf gaan naar andere leden die de tempel willen bezoeken.

Denk er alstublieft aan dat **doopgroepen alleen** in het gastenverblijf bij de tempel kunnen overnachten als er plaats is. Zij dienen zelf accommodatie te regelen bij de jeugherbergen in de omgeving (waarvan op aanvraag een lijst beschikbaar is).

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN DECEMBER 1996

JEZUS CHRISTUS VERSCHIJNT AAN DE NEPHIETEN

Veel Nephieten kwamen bij elkaar bij de tempel in het land Overvloed. Ze waren verbaasd over de grote veranderingen in het land. 3 Nephi 11:1

Ze praatten samen over Jezus Christus en de tekens van zijn dood. 3 Nephi 11:2

Terwijl ze aan het praten waren, hoorden ze een zachte stem uit de hemel. De stem liet hun hart branden. Ze gingen er zelfs door beven. 3 Nephi 11:3

Eerst konden ze de stem niet verstaan. Maar de derde keer dat de stem sprak, verstonden ze het wel. 3 Nephi 11:4-6

Onze hemelse Vader zei: 'Ziet Mijn Geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb, in Wie Ik Mijn naam heb verheerlijkt – hoort Hem.' 3 Nephi 11:7

Een Man met een wit gewaad aan kwam uit de hemel naar beneden en ging bij ze staan. Ze durfden niets te zeggen omdat ze dachten dat Hij een engel was. 3 Nephi 11:8

De Man zei: 'Ziet, Ik ben Jezus Christus, Die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd!' 3 Nephi 11:9-10

Jezus zei tegen de mensen dat ze naar voren moesten komen en de plekken in zijn handen en voeten voelen waar Hij aan het kruis gespijkerd was. 3 Nephi 11:13-14

Jezus wilde dat zij wisten dat Hij hun God was, dat Hij dood was gegaan voor de zonden van iedereen, en dat Hij was opgestaan. 3 Nephi 11:14

Een voor een voelden de mensen de littekens van de spijkers in de handen en voeten van Jezus. Zij getuigden dat Hij de Heiland was van Wie de profeten hadden geschreven. 3 Nephi 11:15

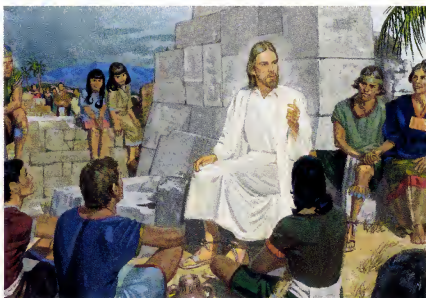
Toen riepen zij uit 'Hosanna! Gezegend zij de naam van de Allerhoogste God!' en ze vielen aan Jezus' voeten neer en aanbaden Hem. 3 Nephi 11:16-17

Jezus riep Nephi en elf andere mannen bij zich. Hij gaf ze de macht om te dopen en leerde ze hoe dat moest. 3 Nephi 11:18-26; 12:1

Hij zei tegen de Nephieten dat ze in Hem moesten geloven, zich moesten bekeren, en de geboden moesten onderhouden. Als ze dat niet deden, konden ze niet in zijn koninkrijk komen. 3 Nephi 12:19-20

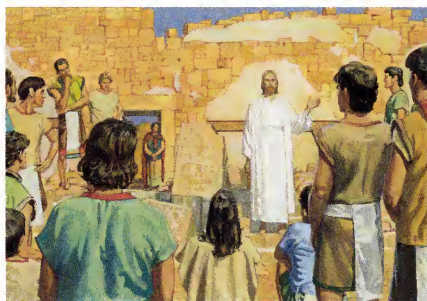
Jezus leerde de Nephieten hoe ze tot hun hemelse Vader moesten bidden. Hij leerde ze ook dat ze moesten vasten. Hij zei dat ze vergeving zouden ontvangen als ze elkaar vergaven. 3 Nephi 13:6-18

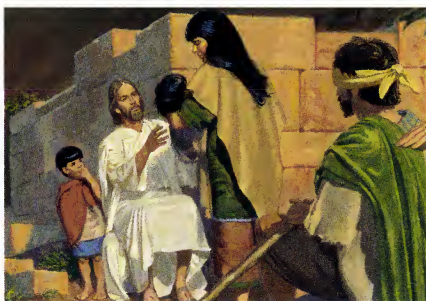
Jezus leerde ze heel veel. Toen zei Hij dat ze naar huis moesten gaan om na te denken en te bidden over wat Hij had gezegd. 3 Nephi 17:1-3

De tranen schoten de Nephieten in de ogen. Ze wilden dat Jezus bij ze bleef. 3 Nephi 17:5

Jezus hield van de Nephieten. Hij zei dat ze Hem de mensen konden brengen die ziek of gewond waren zodat Hij ze beter kon maken. 3 Nephi 17:6-7

Jezus maakte de mensen beter, en alle mensen knielden neer en aanbaden Hem. 3 Nephi 17:9-10

Juich, wereld, juich

Kerstboodschap van het Eerste Presidium
aan alle kinderen in de wereld

Jongemensen in de hele wereld vieren in de kersttijd de geboorte en het leven van onze Heiland, Jezus Christus. Dat doen ze op verschillende manieren. Sommigen hangen brandende lampjes in een prachtige, groene kerstboom; anderen zetten een kerststal neer; sommigen sturen kaarten of cadeautjes aan familie en vrienden; anderen maken kleurrijke tekeningen van de stal in Betlehem.

Maar iets wat bijna alle kinderen in deze tijd van het jaar fijn lijken te vinden, is mooie kerstliedjes zingen. In die kerstliedjes klinkt de boodschap van 'grote blijdschap' die de engelen zongen voor de herders die 's nachts in het veld bij Betlehem hun kudden hoedden (zie Lucas 2:10).

In een van de allermooiste kerstlofzangen staat: 'Juich, wereld, juich, de Heer 's nabij, en aard, uw Vorst ontvang!' (lofzang 138.) Tijdens deze drukke feestdagen herinnert die lofzang ons eraan dat Jezus Christus naar de aarde kwam om ons vreugde en geluk te brengen. Als we ons houden aan zijn leringen, worden we blij. Lehi, de profet uit het Boek van Mormon, heeft gezegd: 'De mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben' (2 Nephi 2:25).

Alles wat onze hemelse Vader voor ons doet, is bedoeld om te zorgen dat we in ons leven vrede en vreugde vinden. Zijn zoon, Jezus Christus, is het allermooiste cadeau dat Hij ons heeft gegeven. Het was zelfs het grootste cadeau dat er ooit gegeven is. Het cadeau houdt onder andere de verzoening en zijn geboden in, zoals de profeten ons geleerd hebben.

Met het cadeau van de verzoening heeft Jezus ons gekocht en betaald. Als we ons bekeren van onze zonden, die zonden niet meer doen, ons laten dopen in zijn naam en ons aan zijn geboden houden, kunnen we terugkeren naar onze hemelse Vader. Door dat geweldige cadeau en die belofte kan elke ochtend wel een kerstochtend lijken!

Jezus heeft gezegd: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Johannes 14:15). Hoe meer we over Hem te weten komen in de kerk en thuis, des te meer leren we van Hem te houden en dan willen wij net zo worden als Hij.

Het is onze wens dat wij allemaal de vreugde van deze kersttijd zullen voelen. □

DE STER

Register 1996

Het register bestaat uit twee delen: op onderwerp en op auteur.

Naar de artikelen uit *De Kinderster* wordt
verwezen met de letter *k* vóór het bladzijdennummer.

REGISTER OP ONDERWERP

A

Abortus

Een oorlogsstrategie, *Durrel A. Wooley*, jan, 76

Afval

De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28

De profetische stem, *James E. Faust*, jul, 4
Onze boodschap aan de wereld, *Robert E. Wells*, jan, 59

Alvarado, Iris Joann

Iris Joann Alvarado uit Ponce (Puerto Rico), *Corliss Clayton*, mei, k14

Amundsen, Henrik

Henrik Amundsen uit Lillestrøm, *Deanne Walker*, nov, k14

Australië

Alice Springs, *Richard M. Romney*, mrt, 10

Avondmaal

'Doet dit tot mijn gedachtenis', *Jeffrey R. Holland*, jan, 61

Getuigen, *Loren C. Dunn*, jan, 25

Het avondmaal des Heren, *L. Tom Perry*, jul, 54

'Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhouw de geboden', *Robert D. Hales*, jul, 33

Jezus indachtig zijn, *Karen Ashton*, mei, k10
Linda denkt aan Jezus, *Rozann W. Thoeleke*, nov, k6

U kunt het weten, *Keith B. McMullin*, jul, 8

Zoveel mogelijk uit de avondmaalsdienst halen, *Darrin Lythgoe*, jun, 30

B

Bekering (zie ook geloof, getuigenis, vergeving, zonde)

Altijd eertlijk en trouw, *Karen Ashton*, okt, k4

Bekering is als zwavelzeep, okt, 33

Bekering en toewijding, *W. Mack Lawrence*, jul, 69

De duisternis en de maan, *Frank Outcalt*, mrt, 44

Geen angst meer, *Okoro Onyebuchi*, feb, 21

Het blijft in de familie, *Laury Livey*, okt, 12

Het zakmes, okt, 8

Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften, *Boyd K. Packer*, jul, 17

Het wonder van mijn bekering, *Germaine Emilie Auchataire-Gay*, okt, 26

Ik vermag alle dingen in Christus, nov, 25

Joseph, zoon van Joseph, *Todd Martin* en *Lisa A. Johnson*, sep, 42

Langzaam maar zeker, *Santiago Márquez Pérez*, mei, 25

Tijd voor bekering, *Christopher Chetwynd*, nov, 24

Vertrouw op de Heer, *Richard G. Scott*, jan, 15

Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24

Beproevingen (zie tegenspoed)

Blijdschap (zie geluk)

Boek van Mormon

Alles of niets, *Jeffrey R. Holland*, jun, 46

Boom des levens: de droom van Lehi: een gedeeld visioen, sep, 34,

De broeder van Jared: een zeer bekwame leerling, *Henry B. Eyring*, sep, 16

De belofte van de profeet toetsen, *James R. Prince*, jun, 44

Een boek voor Eveline, *Teresa Wolf*, okt, 16

Een lamp voor mijn voet, *Carmen Rodríguez de Fuentes*, feb, 22

Een leidraad voor HLD-vaders, *Kim Crenshaw Sorensen*, feb, 28

'Gooi dat boek niet weg!', *Aparecida*

Geminez de Ilveira Passos, nov, 8

Het Boek van Mormon – een heilige oude kroniek, *Ted E. Brewerton*, jan, 26

Ik leerde Nephi kennen, *Iain Saunders*, feb, 10

Joseph Smith en het Boek van Mormon, *James E. Faust*, feb, 2

Lahi's reis naar het beloofde land, *Diane Decker*, nov, k8, k12

Onze boodschap aan de wereld, *Robert E. Wells*, jan, 59

Schild tegen het kwaad, *Clyde J. Williams*, okt, 18

'Zo'n magnifieke kroniek', *Robert L. Millet*, feb, 14

Boodschap van het Eerste Presidium

Dankbaarheid als verlossend beginsel, *James E. Faust*, dec, 2

De deur van de liefde, *Thomas S. Monson*, okt, 2

De gave van de Heilige Geest – een betrouwbaar kompas, *James E. Faust*, apr, 2

Geluk – de universele zoektocht, *Thomas S. Monson*, mrt, 2

Joseph Smith en het Boek van Mormon, *James E. Faust*, feb, 2

Kracht door gehoorzaamheid, *Thomas S. Monson*, nov, 2

Trouw aan 't geloof', *Gordon B. Hinckley*, sep, 2

Vier eenvoudige middelen om ons gezin en ons land te helpen, *Gordon B. Hinckley*, jun, 2

Voortdurende openbaring, *James E. Faust*, aug, 2

'Wees niet bevreesd, geloof alleen', *Gordon B. Hinckley*, mei, 2

Bulgarije

'Juich, 'Wereld Juich' klinkt het uit Bulgarije, *Beth Dayley*, dec, 26

C

Chili

Chili: een vruchtbare wijngaard, *Michael R. Morris*, aug, 34

China (zie Hong Kong, Taiwan)

Chukwurah, Florence

Florence Chukwurah: het wonder der verandering, *Jan U. Pinborough* en *Barbara J. Clarke*, jun, 12

Communicatie

Een schaal vol pinda's, *Ronald W. Rook*, aug, 48

D

Dagboeken

(zie ook familiegeschiedenis)

Een dagboek van brieven, *Laura S. Shortridge*, mei, 11

Een dagboek voor nu en voor de toekomst, *Jeffrey S. McClellan*, aug, 30

Dankbaarheid

Dankbaarheid als verlossend beginsel, *James E. Faust*, dec, 2

Mijn Vader in de hemel houdt van mij, *Karen Ashton*, feb, k12

Dickson, John B.

John B. Dickson, jun, k6

Dienstbetoon

Broeder Andelin en de wip, *Robert Shawgo*, mrt, 28

De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*, jul, 51

De plicht roept, *Thomas S. Monson*, jul, 41

De last verlicht, *Lito B. Legaspi*, mei, 46

Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61

Dienstbetoon bij de tempel, *Laury Livey*, feb, 46

Florence Chukwurah: het wonder der verandering, *Jan U. Pinborough* en *Barbara J. Clarke*, jun, 12

Het spook van de familie Smit, *Vickie Schillen*, mrt, k6

Hoe ik heb geleerd mijn vrouw van dienst te zijn, *Gary L. Gray*, sep, 22

Oma's tuin, *Alma J. Yates*, apr, k14

Onze helpende handen, *Bonnie Hanson*

Kelly, feb, 45

Paralympische helpers, *Laury Livey*, sep, 12

We hebben jullie nodig, *David B. Haight*, mei, 12

Discipelschap

Bekering en toewijding, *W. Mack Lawrence*, jul, 69
Worden gelijk een kindeke, *Neal A. Maxwell*, jul, 64

Doelen

Denk aan deze plek, *Crystal Thomas*, apr, 24

Dood (zie ook sterfelijkheid)

Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61
'Met geloof een leven beïnvloeden', *Henry B. Eyring*, jan, 33

Doop (zie ook verbonden)

Eeuwige wetten van geluk, *Lynn A. Mickelsen*, jan, 71
Wees eerlijk en trouw, *Gordon B. Hinckley*, jul, 86

E

ECHTSCHIEDING

Als thuis niet alles goed zit, *Jan Pinborough*, aug, 26

EENBIED

Voor zonsopgang, *Lito Bañez Legaspi*, okt, 28

EERBIED

Eerbied voor de schepping, *Karen Ashton*, sep, k8

EEUWIG LEVEN

Blijf op de juiste koers, *Carlos E. Asay*, jul, 56
Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthin*, jul, 30

'Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*, jul, 33

Ons vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75

EVANGELIE

Een handvol meel en een weinig olie, *Jeffrey R. Holland*, jul, 28
Mandjes en potten, *Chieko N. Okazaki*, jul, 12

EYRING, HENRY B.

Henry B. Eyring: gevormd door 'bepalende invloeden', *Gerald N. Lund*, apr, 26

F

FAMILIEGESCHIEDENIS (zie ook dagboeken, tempels en tempelwerk)

De geest van Elia, *Gordon B. Hinckley*, nov, 18
Een wonderbaar werk, *Marcelino Fernández Rebollos Suárez*, nov, 22
Het wonder van mijn bekering, *Germaine Emilie Achatraire-Goy*, okt, 26

Kalender voor voorbije dagen, *Debbie Davidson*, mei, k5
Mijn stamboom, mei, k8
Struikelblokken, geloof en wonderen, *Thomas S. Monson*, jun, 18

FOTO-ESSAY

Bloeiend in Nederland, *Marvin K. Gardner* en *Brian K. Kelly*, apr, 34

FRANKRIJK

Frankrijk, *Larene Gaunt*, mei, 32

G

GEBED

Brand in de bergen, *Lloyd H. Parry*, sep, k2
De duisternis en de maan, *Frank Outcalt*, mrt, 44
De verloren ring, *Linda Lee Tenney*, feb, k7
De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28
'Doet dit tot mijn gedachtenis', *Jeffrey R. Wirthlin*, jan, 61

'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14

Ik bid voor anderen, *Karen Ashton*, aug, k14
Ik leerde Nephi kennen, *Iain Saunders*, feb, 10

Ik vroeg, hij antwoorde, *Eric Hansen*, aug, 33

Mijn gebeden werden verhoord, *Kirstin Boyer*, jul, 83

Oma's tuin, *Alma J. Yates*, apr, k14

Ons dagelijks brood, apr, 25

Ouderling Han in Sang, okt, k2

Ouderling J. Ballard Washburn, apr, k10

'Roep hem aan', feb, 34

GEBODEN (zie ook gehoorzaamheid)

De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*, jul, 51

Gedenk dan, hoe gij ontvangen en gehoord hebt, *Susan L. Warner*, jul, 73

'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14

Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30

'Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*, jul, 33

GEDULD

De dwelloop met geduld lopen, okt, 25
Geduld – een heemelse deugd, *Thomas S. Monson*, jan, 53

GEHOORZAAMHEID (zie ook geboden)

De proef op de som, *Heidi Harris*, feb, 13
De belofte van de profeet toetsen, *James R. Prince*, jun, 44
Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goatslind*, jan, 8

Het cadeau van gehoorzaamheid, *Karen Ashton*, dec, k14

Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften, *Boyd K. Packard*, jul, 17

Het enge en nauwe pad, *Joseph B. Wirthlin*, aug, k5

Het geloof om Jezus Christus te volgen, feb, 33

Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30

Hole-in-the-rock, *Larene Porter Gaunt*, aug, 20

Hou je vast!, *James M. Paramore*, nov, 28

'Ik zal heengaan', *H. David Burton*, jan, 38

Ik vermag alle dingen in Christus, nov, 25

In de wil des Vaders opgaan, *Neal A. Maxwell*, jan, 20

'Met geloof een leven beïnvloeden', *Henry B. Eyring*, jan, 33

'Trouw aan 't geloof', *Gordon B. Hinckley*, sep, 2

Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Verleiding, *Rulon G. Craven*, jul, 71

Geloof (zie ook bekering, getuigenis)

Blijf op koers, behoud het geloof, *Gordon B. Hinckley*, jan, 63

Een handvol meel en een weinig olie, *Jeffrey R. Holland*, jul, 28

Een anker voor de eeuwigheid en voor deze tijd, *Bonnie D. Parkin*, jul, 85

Gevaar op de Snake River, *Kelli Einfeldt*, mrt, k14

'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14

Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30

Het weefsel van geloof en getuigenis, *Gordon B. Hinckley*, jan, 81

Het geloof om Jezus Christus te volgen, feb, 33

Hyrum Smith, 'standvastig als de zuilen des hemels', *Russell M. Ballard*, jan, 6

Ik vermag alle dingen in Christus, nov, 25

'Met geloof een leven beïnvloeden', *Henry B. Eyring*, jan, 33

Raak het hart van de kinderen, *Anne G. Wirthlin*, jan, 73

Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24

Wees niet bevreesd, geloof alleen', *Gordon B. Hinckley*, mei, 2

Geloofsartikelen

Wij geloven . . ., *Douglas J. Vermeeren*, okt, 46

Geluk

De fijnste dag voor cadeautjes, *Margaret Shavers*, mei, k12

Eeuwige wetten van geluk, *Lynn A. Mickelsen*, jan, 71
Geluk – de universele zoektocht, *Thomas S. Monson*, mrt, 2
'Here, tot wie zullen wij heengaan?', *Hans B. Ringger*, jan, 75
In de wil des Vaders opgaan, *Neal A. Maxwell*, jan, 20
Vertrouw op de Heer, *Richard G. Scott*, jan, 15
Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24

Geslachtsrollen

Aantrekking tot hetzelfde geslacht, *Dallin H. Oaks*, mrt, 14
Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld, *Gordon B. Hinckley*, jan, 89
Het gezin: een proclamatie aan de wereld, *Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen*, jun, 10

Geschenken

Geven met vreugde, *Henry B. Eyring*, dec, 10

Getuigenis (zie ook bekering, geloof)

Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61
Een nalatenschap van getuigenis, *Henry B. Eyring*, jul, 58
'Gooi dat boek niet weg!', *Aparecida Geminéz de Oliveira Passos*, nov, 8
Hij leeft!, dec, 34
Ik ken dat gevoel, *Aaron Lee Shill*, mei, 28
Ik eigen getuigenis, *Lisa M. Grover*, dec, 32
Over zendingen, tempels en rentmeesterschap, *Gordon B. Hinckley*, jan, 45
Overal en te allen tijde een getuige zijn, aug, 25
Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68
Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat, *James E. Faust*, jul, 38
Ziet, Ik ben Jezus Christus', nov, 10

Gevoel van eigenwaarde

Een positieve noot, *Jana Bryner*, okt, 11

Gegaz (zie ook priesterschap)

'Here, tot wie zullen wij heengaan?', *Hans B. Ringger*, jan, 75
'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14

Gezinsavond

Onze helpende handen, *Bonnie Hanson Kelly*, feb, 45

Gezinsband

(zie ook huwelijk, ouderschap)

De papatest, *Carolee H. Smith*, sep, 31
De gehaakte deken, *Jan Murray Smith*, nov, 32
De vrede bewaren, *Tamara Leatham Bailey*, nov, 26

De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28
Een oorlogsstrategie, *Durrel A. Woolsey*, jan, 76
Een anker voor de eeuwigheid en voor deze tijd, *Bonnie D. Parkin*, jul, 85
Een nalatenschap van getuigenis, *Henry B. Eyring*, jul, 58
Een schaal vol pinda's, *Ronald W. Rook*, aug, 48
Het gezin: een proclamatie aan de wereld, *Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen*, jun, 10
Hoe groot ben ik?, *Lloyd Newell*, sep, 46
Houtsnijden, *Amy Jo Jackson*, apr, 42
'Ik zal heengaan', *H. David Burton*, jan, 38
Jay E. Jensen, sep, k6
Onze vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75
Onze helpende handen, *Bonnie Hanson Kelly*, feb, 45
Papa's liedje, *Nettie Hunsaker*, dec, 22
Tijd voor twee, *Tracy Barrand*, feb, 42

Ghana

Ghana: huisgenoten des geloofs, *Don L. Searle*, okt, 34

God (zie ook hemelse Vader,

Jezus Christus, Heilige Geest)

De sabbat en 's zondags winkelen, *Earl C. Tingey*, jul, 10
'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14
Luisteren met andere oren, *Virginia H. Pearce*, jul, 80
Wees eerlijk en trouw, *Gordon B. Hinckley*, jul, 86
Wie God eert, eert God ook, *Thomas S. Monson*, jan, 42

H

Han, In Sang

Han in Sang, okt, k2

Handicaps

De macht van goedheid, *Janette Hales Beckham*, jan, 10
Het wonder van Jenni, *Victor W. Harris*, nov, 46
Omsloten door de liefde van de Heiland, *William C. Zwick*, jan, 12

Heilige Geest (zie ook God, vrede, spiritualiteit)

Blind – en toch zien, *Laurie W. Thornton*, mrt, 32
De gave van de Heilige Geest – een betrouwbaar kompas, *James E. Faust*, apr, 2
Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61

Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goastlind*, jan, 8
Getuigen, *Loren C. Dunn*, jan, 25
Gevaar op de Snake River, *Kelli Einfeldt*, mrt, k14
God kent Mij, *Kazuko Tamaki*, mrt, 9
Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften, *Boyd K. Packer*, jul, 17
Het Boek van Mormon – een heilige oude kroniek, *Ted E. Brewerton*, jan, 26
Het weesfel van geloof en getuigenis, *Gordon B. Hinckley*, jan, 81

Hyrum Smith, 'standvastig als de zuilen des hemels', *Russell M. Ballard*, jan, 6
Ik leerde Nephi kennen, *Iain Saunders*, feb, 10
U kunt het weten, *Keith B. McMullin*, jul, 8
Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Heiliging (zie ook Heilige Geest)

Zijn beeld in ons gelaat, jun, 25

Hemelse Vader

Krachtige ideeën, *Dallin H. Oaks*, jan, 22
Verlosser van Israël, *Bruce D. Porter*, jan, 13

Herstelling

(zie ook kerkgeschiedenis)

Getuigen, *Loren C. Dunn*, jan, 25
Joseph Smith en het Boek van Mormon, *James E. Faust*, feb, 2
Onze boodschap aan de wereld, *Robert E. Wells*, jan, 59

Hinckley, Gordon B.

Over dromen en beloften, *Perla García de Bravo*, mei, 8
President Gordon B. Hinckley, *Janet Peterson*, mei, k2

Hole-in-the-rock

Hole-in-the-rock, *Larene Porter Gaunt*, aug, 20

Homoseksualiteit

(zie ook geslachtsrollen)

Hong Kong

Het blijft in de familie, *Laury Livsey*, okt, 12

Hongarije

Joseph, zoon van Joseph, *Todd Martin en Lisa A. Johnson*, sep, 42
Zusters in Hongarije: liefdevol dienstbetoon, *Marvin K. Gardner*, mrt, 34

Hoop

Hoop in een lofzang, *Annette P. Bowen*, apr, 44

Houding

Blijf kalm, *Darrin Lythgoe*, mei, 22
'Ik zal heengaan', *H. David Burton*, jan, 38
John B. Dickson, jun, k6
Tegenovergestelde reactie, *Stephanie Radford*, jun, 32

Huisbezoekboodschap

De wedloop met geduld lopen, okt, 25
'Een enorme genezende kracht', mei, 24
Erfgenamen wegens het verbond, sep, 25
Het geloof om Jezus Christus te volgen, feb, 33
Ik vermag alle dingen in Christus, nov, 25
Ons dagelijks brood, apr, 25
Overal en te allen tijde een getuige zijn, aug, 25
Zijn beeld in ons gelaat, jun, 25
'Zoals ik ben', mrt, 31

Huisonderwijs

Broeder Andelin en de wip, *Robert Shawgo*, mrt, 28

Huwelijk (zie ook verbonden, gezinsband, tempels en tempelwerk)

Hoe ik heb geleerd mijn vrouw van dienst te zijn, *Gary L. Gray*, sep, 22
Terugdenken aan zonneshijn, *Wade J. Hatch*, mrt, 26

I

IJsland

Land van vuur en ijs, *Janet Thomas*, dec, 42
Vriendschap sluiten, *Brynjólfur Vidir Ólafsson* uit *Hafnarfjörður*, *IJsland*, *Deanne Walker*, sep, k 14

India

India: een tijd om te zaaien, *Michael R. Morris*, jun, 34

Integriteit

Altijd eerlijk en trouw, *Karen Ashton*, okt, k 4
Eerlijk gevonden, *Marie Helen Turner*, jun, k 10
Het zakmes, okt, 8

J

Jensen, Jay E.

Jay E. Jensen, sep, k 6

Jeuugd

Alice Springs, *Richard M. Romney*, mrt, 10
De profeet aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, apr, 10
Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61
Die onhandelbare klas!, *Naida Stephens Tims*, dec, 16
Ons vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75

Paralympische helpers, *Laury Livey*, sep, 12
Tijd voor het evangelie, *Laury Livey*, aug, 10
'Trouw aan 't geloof', *Gordon B. Hinckley*, sep, 2

Jezus Christus (zie ook verzoening, geloof, God, opstanding)

Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld, *Gordon B. Hinckley*, jan, 89
De profeet aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, apr, 10
De rots van onze Verlosser, dec, 25
De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*, jul, 51
De sabbat en 's zondags winkelen, *Earl C. Tingey*, jul, 10
De stralende morgen van vergiffenis, *Boyd K. Packer*, jan, 17
Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61
Dit werk is waar, *David B. Haight*, jul, 22
'Doet dit tot mijn gedachtenis', *Jeffrey R. Holland*, jan, 61
Een levend net, *Chieko N. Okazaki*, jan, 85
Een nalatenschap van getuigenis, *Henry B. Eyring*, jul, 58
Gedachten over de goede herder, *Homer S. Ellsworth*, dec, 18
'Gedenk (. . .) Uw kerk, o Here', *Gordon B. Hinckley*, jul, 77
Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goatslind*, jan, 8

Het avondmaal des Heren, *L. Tom Perry*, jul, 54
Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften, *Boyd K. Packer*, jul, 17
Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30
Hij geeft nieuw leven, apr, 9
Hij leeft!, dec, 34
Ik vermag alle dingen in Christus, nov, 25
Met die namen, *Dorothy Leon*, apr, k 5
Mijn vrede geef ik u, sep, 11
Nu wij bijeen komen, *Gordon B. Hinckley*, jan, 4
Onsloten door de liefde van de Heiland, *William C. Zwick*, jan, 12
Ons vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75
Ons dagelijks brood, apr, 25
Paasverhaal, apr, k 8
U kunt het weten, *Keith B. McMullin*, jul, 8
Verleiding, *Rulon G. Craven*, jul, 71
Verlosser van Israël, *Bruce D. Porter*, jan, 13
Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24
Waar is de zustershulpvereniging voor?, *Aileen H. Clyde*, jan, 87
'Ziet, Ik ben Jezus Christus', nov, 10
'Zoals ik ben', mrt, 31

K

Kerkelijke onderwijsinstellingen

Slechts een leerling, *Beatriz Ester Pérez Cortés*, nov, 17

Kerkgeschiedenis (zie ook pioniers)

Dit werk is waar, *David B. Haight*, jul, 22
'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14
Het avondmaal des Heren, *L. Tom Perry*, jul, 54
Hyrum Smith, 'standvastig als de zuilen des hemels', *Russell M. Ballard*, jan, 6
Joseph, de man en de profeet, *Dallin H. Oaks*, jul, 66
Verdrietiige verjaardag, *Robert A. Miller*, jun, k 2

Kerstmis

De kerstjas, dec, 30
Gedachten over de goede herder, *Homer S. Ellsworth*, dec, 18
Geven met vreugde, *Henry B. Eyring*, dec, 10
Juich, wereld, juich: kerstboodschap van het Eerste Presidium aan alle kinderen in de wereld, dec, k 6
'Juich, wereld, juich!' klinkt het uit Bulgarije, *Beth Dayley*, dec, 26
Papa's liedje, *Nettie Hunsaker*, dec, 22

Keuze (zie ook keuzevrijheid)

Populariteit en beginsel, *Neal A. Maxwell*, aug, 14
Terugkeer, *Sara Fitzgerald*, aug, 46

Keuzevrijheid

Beproevingen opgewekt tegemoettreden, *Anne Marie Rose*, jul, 82
Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14
Hou je vast!, *James M. Paramore*, nov, 28
John B. Dickson, jun, k 6
Verleiding, *Rulon G. Craven*, jul, 71
Vertrouw op de Heer, *Richard G. Scott*, jan, 15
Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24
Wees eerlijk en trouw, *Gordon B. Hinckley*, jul, 86
Zelfstandig handelen, *James E. Faust*, jan, 40

Kinderen (zie ook gezinsband)

Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld, *Gordon B. Hinckley*, jan, 89
Gedenk dan, hoe gij ontvangen en gehoord hebt, *Susan L. Warner*, jul, 73
Het gezin: een proclamatie aan de wereld, *Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen*, jun, 10
Juich, wereld, juich: kerstboodschap van het Eerste Presidium aan alle kinderen in de wereld, dec, k 6
Krachtige ideeën, *Dallin H. Oaks*, jan, 22
Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24
Worden gelijk een kindeke, *Neal A. Maxwell*, jul, 64

Kritiek

De profetiesche stem, *James E. Faust*, jul, 4
'Gedenk (. . .) Uw kerk, o Here', *Gordon B. Hinckley*, jul, 77

Worden gelijk een kindeke, *Neal A. Maxwell*, jul, 64

Kuisheid (zie ook pornografie)

Antrekkling tot hetzelfde geslacht, *Dallin H. Oaks*, mrt, 14

Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld, *Gordon B. Hinckley*, jan, 89

Een oorlogsstrategie, *Durrell A. Woolsey*, jan, 76

Eeuwige wetten van geluk, *Lynn A. Mickelsen*, jan, 71

Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*, jul, 14

Het gezin: een proclamatie aan de wereld, *Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen*, jun, 10

Wees eerlijk en trouw, *Gordon B. Hinckley*, jan, 86

Kunst (zie ook talenten)

Boom des levens: de droom van Lehi: een gedeeld visioen, sep, 34,

Ziet, Ik ben Jezus Christus', nov, 10

L

Lied

Ik hou van jou, *Carol Lynn Pearson en Reid N. Nibley*, jun, k4

Ik kan een held zijn, *Vanja Y. Watkins*, sep, k5

Toen Jozef vertrok naar Betlehem, *Bessie Saunders Spencer en I. Reed Payne*, dec, k12

Zoek de Heer, *Joan Bushman Doxey*, mrt, k13

Liefde

Blind – en toch zien, *Laurie W. Thornton*, mrt, 32

De vrede bewaren, *Tamara Leatham Bailey*, nov, 26

De deur van de liefde, *Thomas S. Monson*, okt, 2

De kerstjas, dec, 30

De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*, jul, 51

De gehaakte deken, *Jan Murray Smith*, nov, 32

Een balsam in Gilead, *Elaine L. Jack*, jan, 82

Een positieve noot, *Jana Bryner*, okt, 11

Een koffertje vol liefde, *Rachelle Pace Castor*, nov, k10

Han in Sang, okt, k2

Ik bid voor anderen, *Karen Ashton*, aug, k14

Krachtige ideeën, *Dallin H. Oaks*, jan, 22

Liefde thuis, *Karen Ashton*, jun, k8

Mandjes en potten, *Chieko N. Okazaki*, jul, 12

'Omdat Hij ons eerst heeft liefgehad', *Lydia W. Wardell*, okt, k4

Ons vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75

Waar is de zustershulpvereniging voor?, *Aileen H. Clyde*, jan, 87

Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat, *James E. Faust*, jul, 38

Worden gelijk een kindeke, *Neal A. Maxwell*, jul, 64

Zijn beeld in haar gelaat, apr, 20

'Zoals ik ben', mrt, 31

Zoveel hou ik van je, *Ladawn Risenmay*, mrt, 42

Lofzangen (zie muziek)

M

Maxwell, Neal A.

Neal A. Maxwell, feb, k10

Media

Is er iets verkeerd aan het kijken naar soeps op de tv?, feb, 25

Moederschap (zie ouderschap)

Mormorandum

Bekering is als zwavelzeep, okt, 33

Belangrijk zijn is aardig. Aardig zijn is belangrijker, aug, 9

Hij geeft nieuw leven, apr, 9

Mijn vrede geef ik u, sep, 11

Muziek (zie ook media, talenten)

De kracht van muziek, *Tamara Leatham Bailey en Christie Giles*, mrt, 40

Hoop in een lofzang, *Annette P. Bowen*, apr, 44

Zoek eerst het koninkrijk Gods, *David B. Haight*, jan, 66

N

Naastenliefde (zie liefde)

Nederland

Bloeient in Nederland, *Marvin K. Gardner en Brian K. Kelly*, apr, 34

Noorwegen

Henrik Amundsen uit Lillestrøm, *Deanne Walker*, nov, k14

O

Ólafsson, Brynjólfur Vidir

Brynjólfur Vidir Ólafsson uit Hafnarfjörður, Ísland, *Deanne Walker*, sep, k14

Onderricht (zie ook kerkelijke

onderwijsinstellingen, onderwijs)

De plicht roept, *Thomas S. Monson*, jul, 41

Die onhandelbare klasi, *Naida Stephens Tims*, dec, 16

Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goaslind*, jan, 8

Klaar om les te geven, *Ray L. Larsen*, sep, 26

Krachtige ideeën, *Dallin H. Oaks*, jan, 22

Onderwijs

De broeder van Jared: een zeer bekwaame leerling, *Henry B. Eyring*, sep, 16

Florence Chukwurah: het wonder der verandering, *Jan U. Pinborough en Barbara J. Clarke*, jun, 12

Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*, jul, 33

Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezén', *L. Tom Perry*, jan, 31

Wees eerlijk en trouw, *Gordon B. Hinckley*, jul, 86

Openbaring (zie ook profeten)

Over dromen en beloften, *Perla García de Bravo*, mei, 8

Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Voortdurende openbaring, *James E. Faust*, aug, 2

Opoffering

De profet aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, dec, 8

Offeren in dienstbaarheid, *Harold G. Hillam*, jan, 36

Opstanding (zie ook profeten)

De opstanding, *Robert J. Matthews*, apr, 12

Paasverhaal, apr, k8

Ouderschap (zie ook gezinsband)

De profet aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, apr, 10

Een leidraad voor HLD-vaders, *Kim Crenshaw Sorensen*, feb, 28

Eeuwige wetten van geluk, *Lynn A. Mickelsen*, jan, 71

Het gezin: een proclamatie aan de wereld, *Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen*, jun, 10

'Ik zal heengaan', *H. David Burton*, jan, 38

Raak het hart van de kinderen, *Anne G. Wirthlin*, jan, 73

Vier eenvoudige middelen om ons gezin en ons land te helpen, *Gordon B. Hinckley*, jun, 2

P

Participatieperiode

Altijd eerlijk en trouw, *Karen Ashton*, okt, k4

Christus' woorden, *Karen Ashton*, mrt, k10

Erbied voor de schepping, *Karen Ashton*, sep, k8

Het cadeau van gehoorzaamheid, *Karen Ashton*, dec, k14

Ik bid voor anderen, *Karen Ashton*, aug, k14

Jezus indachtig zijn, *Karen Ashton*, mei, k10

Liefde thuis, *Karen Ashton*, jun, k8
Mijn Vader in de hemel houdt van mij, *Karen Ashton*, feb, k12
Peins, bid, en luister, *Karen Ashton*, apr, k12
Tiende en gaven, *Karen Ashton*, nov, k4

Pasen

(zie ook verzoening, opstanding)

De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*, jul, 51
Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B. Hinckley*, jul, 61
Een nalatenschap van getuigenis, *Henry B. Eyring*, jul, 58
Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30

Pioniers (zie ook kerkgeschiedenis)

Dankbaarheid als verlossend beginsel, *James E. Faust*, dec, 2
Hole-in-the-rock, *Larene Porter Gaunt*, aug, 20

Pionografie

De profetaat aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, dec, 8
De vijand in de goot, *John Bytheway*, sep, 32

Priesterschap (zie ook autoriteit)

De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28
De macht van goedheid, *Janette Hales Beckham*, jan, 10
De plicht roept, *Thomas S. Monson*, jul, 41
Geestelijke herders, *W. Eugene Hansen*, jul, 36
'Indien gij het leven wilt binnegaan, onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*, jul, 33
Priesterschapszegens, *James E. Faust*, jan, 56
Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat, *James E. Faust*, jul, 38
'Weest rein', *Gordon B. Hinckley*, jul, 44
Zelfstandig handelen, *James E. Faust*, jan, 40

Profeten (zie ook openbaring)

De proef op de som, *Heidi Harris*, feb, 13
De profetaat leren kennen, mei, k4
Hij heeft me een profetaat gegeven, *Anne Prescott*, jul, 84
'Ik zal heengaan', *H. David Burton*, jan, 38
Mijn gebeden werden verhoord, *Kirstin Boyer*, jul, 83
Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Puerto Rico

De vreugdevolle heiligen in Puerto Rico, *Larene Porter Gaunt*, nov, 34
Iris Joann Alvarado uit Ponce (Puerto Rico), *Corliss Clayton*, mei, k14

Rechtschapenheid (zie gehoorzaamheid, spiritualiteit)

S

Sabbat

De sabbat en 's zondags winkelen, *Earl C. Tingey*, jul, 10

Satan

Schild tegen het kwaad, *Clyde J. Williams*, okt, 18

Schepping

Eerbied voor de schepping, *Karen Ashton*, sep, k8

Schriftstudie

Christus' woorden, *Karen Ashton*, mrt, k10
De proef op de som, *Heidi Harris*, feb, 13
Een lamp voor mijn voet, *Carmen Rodriguez de Fuentes*, feb, 22
Het geloof van onze vaders, *Joseph B. Wirthlin*, jul, 30
Ideeën voor doeltreffende schriftstudie, *Lisa M. Grover*, feb, 40
Laat het woord je hart vervullen, *L. Tom Perry*, nov, k2
Lichtende Schriftuur, *Lela Bartlett Coons*, sep, 48
Mijn gebeden werden verhoord, *Kirstin Boyer*, jul, 83

'Omdat Hij ons eerst heeft liefgehad', *Lydia W. Wardell*, okt, k6
Oms vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75
Oms dagelijks brood, *apr, 25*

'Verheugt u in Christus' woorden', *Spencer J. Condie*, mei, 16
Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24
Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat, *James E. Faust*, jul, 38

Singapore

Rachel Tan uit Singapore, *Miles T. Tuason*, mrt, k2

Smith, Joseph

Alles of niets, *Jeffrey R. Holland*, jun, 46
Blijf op koers, behoud het geloof, *Gordon B. Hinckley*, jan, 63
Hoe kan ik mijn vriend ertoe brengen het visioen van Joseph Smith te accepteren?, jun, 22
Joseph Smith en het Boek van Mormon, *James E. Faust*, feb, 2
Joseph, de man en de profetaat, *Dallin H. Oaks*, jul, 66
Onze boodschap aan de wereld, *Robert E. Wells*, jan, 59

Smith, Hyrum

Blijf op koers, behoud het geloof, *Gordon B. Hinckley*, jan, 63
Hyrum Smith, 'standvastig als de zuilen des hemels', *Russell M. Ballard*, jan, 6

Spelletjes

Lehi's reis naar het beloofde land, *Diane Decker*, nov, k8, k12
Woorden en zinnen van de kerk, *Laura S. Shortridge*, okt, k8

Spiritualiteit (zie ook Heilige Geest)

Een lamp voor mijn voet, *Carmen Rodriguez de Fuentes*, feb, 22
Hoe groot ben ik?, *Lloyd Newell*, sep, 46
Is er iets verkeerd aan het kijken naar soaps op de tv?, feb, 25
Luisteren met andere oren, *Virginia H. Pearce*, jul, 80
Oms vergasten aan de tafel van de Heer, *Russell M. Ballard*, jul, 75
'Zo'n magnifieke kroniek', *Robert L. Millet*, feb, 14

Sterfelijkheid

De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28

Steun aan leiders

De levende profeten steunen, *Janette Hales Beckham*, jul, 79

T

Taiwan

Tijd voor het evangelie, *Laury Livsey*, aug, 10

Talenten

Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*, jul, 24

Tan, Rachel

Rachel Tan uit Singapore, *Miles T. Tuason*, mrt, k2

Tegenspoed

Beproevingen opgewekt tegemoetredend, *Anne Marie Rose*, jul, 82
Blijf op koers, behoud het geloof, *Gordon B. Hinckley*, jan, 63
Geduld – een hernelse deugd, *Thomas S. Monson*, jan, 53
Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goasling*, jan, 8
'Met geloof een leven beïnvloeden', *Henry B. Eyring*, jan, 33
'Verheugt u in Christus' woorden', *Spencer J. Condie*, mei, 16
Vertrouw op de Heer, *Richard G. Scott*, jan, 15

Tempels en tempelwerk (zie ook familiegeschiedenis)

De profetaat aan het woord, *Gordon B. Hinckley*, dec, 8
Dienstbetoon bij de tempel, *Laury Livsey*, feb, 46
Een wonderbaar werk, *Marcelino Fernández Rebollos Suárez*, nov, 22
Op weg naar volmaking, *Russell M. Nelson*, jan, 78

Over zendingen, tempels en
renmeesterschap, *Gordon B. Hinckley*,
jan, 45

Vreugde in het leven vinden, *Richard G. Scott*,
jul, 24

Tiende

De tiende ging voor, *Osborne N. Smith*,
dec, 48

Tiende en gaven, *Karen Ashton*, nov, k4

Toewijding

In de wil des Vaders opgaan, *Neal A.
Maxwell*, jan, 20

Toezeggingen

Bekering en toewijding, *W. Mack Lawrence*,
jul, 69

De profet aan het woord, *Gordon B.
Hinckley*, dec, 8

Toezeggingen, *F. Burton Howard*, jul, 27

Worden gelijk een kindeke, *Neal A. Maxwell*,
jul, 64

V

Van vriend tot vriend

Han in Sang, okt, k2

J. Ballard Washburn, apr, k10

Jay E. Jensen, sep, k6

John B. Dickson, jun, k6

Neal A. Maxwell, feb, k10

Veel plezier!

sep, k10, aug, k13, jun, k13, feb, k16, mrt,
k12, okt, k13

Verbonden (zie ook doop,

tempels en tempelwerk)

Blijf op de juiste koers, *Carlos E. Asay*, jul, 56

De sabbat en 's zondags winkelen, *Earl C.*

Tingey, jul, 10

Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B.
Hinckley*, jul, 61

'Doet dit tot mijn gedachtenis', *Jeffrey R.
Holland*, jan, 61

Een nalatenschap van getuigenis, *Henry B.
Eyring*, jul, 58

Erigenamen wegens het verbond, sep, 25

'Gij zult geen andere goden voor mijn
aangezicht hebben', *Russell M. Nelson*,
jul, 14

Het avondmaal des Heren, *L. Tom Perry*,
jul, 54

'Indien gij het leven wilt binnegaan,
onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*,
jul, 33

Vergeving (zie ook verzoening)

De stralende morgen van vergiffenis, *Boyd K.
Packer*, jan, 17

Een paarse krokodil, *Alma J. Yates*, aug, k8

'Een enorme genezende kracht', mei, 24

Op weg naar volmaking, *Russell M. Nelson*,
jan, 78

Verhaal

Alleen lopen, *Ann Crowder Herrick*, okt, k10

De kerstdoos, *Jan M. Smith*, dec, k6

De verloren ring, *Linda Lee Tenney*, feb, k7

Een koffertje vol liefde, *Rachelle Pace Castor*,
nov, k10

Een paarse krokodil, *Alma J. Yates*, aug, k8

Eerlijk gevonden, *Marie Helen Turner*, jun, 10

Het spook van de familie Smit, *Vickie*

Schillen, mrt, k6

Kalender voor voorbijgangers, *Debbie*

Davidson, mei, k5

Oma's tuin, *Alma J. Yates*, apr, k14

Sporen, *Terri Stines*, sep, k11

Verdrietige verjaardag, *Robert A. Miller*,
jun, k2

Verhalen uit het Boek van Mormon

De moord op de hoofdrechter, feb, k2

De tekens van Christus' geboorte, aug, k2

De tekens van Christus' kruisiging, okt, k14

Jesus Christus verschijnt aan de Nephieten,
dec, k2

Nephi krijgt de platen in zijn bezit, mrt, k9

Nephi krijgt grote macht, apr, k2

Samuël de Lamaniet vertelt over Jezus

Christus, jun, 14

Verzoening (zie ook Jezus Christus, bekering)

Blijf op de juiste koers, *Carlos E. Asay*, jul, 56

De stralende morgen van vergiffenis, *Boyd K.
Packer*, jan, 17

De weg van de Meester, *Thomas S. Monson*,
jul, 51

Deze heerlijke paasmorgen, *Gordon B.
Hinckley*, jul, 61

Een handvol meel en een weinig olie, *Jeffrey
R. Holland*, jul, 28

Eeuwigse wetten van geluk, *Lynn A. Mickelsen*,
jan, 71

Geestelijke bergtoppen, *Jack H. Goosland*,
jan, 8

Het avondmaal des Heren, *L. Tom Perry*,
jul, 54

Het geloof van onze vaders, *Joseph B.
Wirthlin*, jul, 30

Indien gij het leven wilt binnegaan,
onderhoud de geboden', *Robert D. Hales*,
jul, 33

Krachtige ideeën, *Dallin H. Oaks*, jan, 22

Mandjes en potten, *Chieko N. Okazaki*,
jul, 12

Onze boodschap aan de wereld, *Robert E.
Wells*, jan, 59

Op weg naar volmaking, *Russell M. Nelson*,
jan, 78

Vloeken

De papa-test, *Carollee H. Smith*, sep, 31

Vloeken, *Robert K. Dellenbach*, sep, 28

Volmaking

Op weg naar volmaking, *Russell M. Nelson*,
jan, 78

Voor kleine vrienden

Een zonnestraaltje zijn, *Corliss Clayton*,
aug, k16

Jantjes toespraak, *Ann Wing*, feb, k14

Linda denkt aan Jezus, *Rozann W. Thoeleke*,
nov, k6

Paasverhaal, apr, k8

Voorbeeld

Deze cowboy niet, *Thomas Hancock*, mei, 48

Een zonnestraaltje zijn, *Corliss Clayton*,
aug, k16

Een leidraad voor HLD-vaders, *Kim Crenshaw*
Sorensen, feb, 28

Geduld – een hemelse deugd, *Thomas S.
Monson*, jan, 53

Raak het hart van de kinderen, *Anne G.
Wirthlin*, jan, 73

Vanwege jou, *Lawrence Heywood*, mei, 30

Vertrouw op de Heer, *Richard G. Scott*,
jan, 15

Zijn beeld in haar gelaat, apr, 20

Voorbereiding

Jantjes toespraak, *Ann Wing*, feb, k14

Klaar om les te geven, *Roy L. Larsen*, sep, 26

'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet

'vrezen', *L. Tom Perry*, jan, 31

Voorsterfelijk bestaan

Verlosser van Israël, *Bruce D. Porter*, jan, 13

Vraag en antwoord

Hoe kan ik mijn vriend ertoe brengen het
visioen van Joseph Smith te accepteren?,
jun, 22

Is er iets verkeerd aan het kijken naar soeps
op de tv?, feb, 25

Vrede (zie ook Heilige Geest)

Een balsam in Gilead, *Elaine L. Jack*, jan, 82

Hij geeft nieuw leven, apr, 9

Mijn vrede geeft ik u, sep, 11

Vriendjes in het nieuws

aug, k6; dec, k11

Vriendschap

Alleen lopen, *Ann Crowder Herrick*, okt, k10

Een paarse krokodil, *Alma J. Yates*, aug, k8

Geestelijke herders, *W. Eugene Hansen*,
jul, 36

Het wonder van Jenni, *Victor W. Harris*,
nov, 46

Sporen, *Terri Stines*, sep, k11

Vriendschap sluiten

Brynjólfur Vídir Ólafsson uit Hafnarfjörður,
Ísland, *Deanne Walker*, sep, k14

Henrik Amundsen uit Lillestrøm, *Deanne
Walker*, nov, k14

Iris Joann Alvarado uit Ponce (Puerto Rico),
Corliss Clayton, mei, k14

Rachel Tan uit Singapore, *Miles T. Tuason*,
mrt, k2

W

Wereldgezindheid (zie ook zonde)

Populariteit en beginsel, *Neal A. Maxwell*, aug, 14

Woord van wijsheid

Deze cowboy niet, *Thomas Hancock*, mei, 48

Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften, *Boyd K. Packer*, jul, 17

Niet voor het lichaam, *Harold G. Hillam*, jun, 26

Vensters van licht en waarheid, *Joseph B. Wirthlin*, jan, 68

Z

Zeden

Blijf op de juiste koers, *Carlos E. Asay*, jul, 56

Zelfbeheersing

Blijf kalm, *Darrin Lythgoe*, mei, 22

Zendingswerk

Chili: een vruchtbare wijngaard, *Michael R. Morris*, aug, 34

De vreugdevolle heiligen in Puerto Rico, *Larene Porter Gaunt*, nov, 34

De last verlicht, *Lito B. Legaspi*, mei, 46

De zegeningen van het priesterschap, *Robert D. Hales*, jan, 28

Een boek voor Eveline, *Teresa Wolf*, okt, 16

Het blijft in de familie, *Laurie Livsey*, okt, 12

India: een tijd om te zaaien, *Michael R.*

Morris, jun, 34

'Met geloof een leven beïnvloeden', *Henry B. Eyring*, jan, 33

Over zendingen, tempels en rentmeesterschap, *Gordon B. Hinckley*, jan, 45

Overal en te allen tijde een getuige zijn, aug, 25

Vanwege jou, *Lawrence Heywood*, mei, 30

Voor zonsopgang, *Lito Bañez Legaspi*, okt, 28

Vorbereiden op een zending, *Casey Null* en *Aaron Randall Buhler*, okt, 30

Wat mijn zoon moet weten voor hij op

zending gaat, *James E. Faust*, jul, 38

'Wees niet bevreesd, geloof alleen', *Gordon B. Hinckley*, mei, 2

Wie God eert, eert God ook, *Thomas S.*

Monson, jan, 42

Zusters in Hongarije: liefdevol dienstbetoon, *Marvin K. Gardner*, mrt, 34

Zondagsschool (zie ook onderricht)

Die onhandelbare klas!, *Naida Stephens Tims*, dec, 16

Zonde (zie ook bekering)

De stralende morgen van vergiffenis, *Boyd K. Packer*, jan, 17

Het weefsel van geloof en getuigenis, *Gordon B. Hinckley*, jan, 81

Zustershulpvereniging

De liefde van mijn zusters, *Jan T. Malloy*, mrt, 46

Een balsem in Gilead, *Elaine L. Jack*, jan, 82

Een levend net, *Chieko N. Okazaki*, jan, 85

Waar is de zustershulpvereniging voor?, *Aileen H. Clyde*, jan, 87

A

Asay, Carlos E.

Blijf op de juiste koers, jul, 56

Ashton, Karen

Altijd eerlijk en trouw, okt, k4

Christus' woorden, mrt, k10

Eerbied voor de schepping, sep, k8

Het cadeau van gehoorzaamheid, dec, k14

Ik bid voor anderen, aug, k14

Jesus indachtig zijn, mei, k10

Liefde thuis, jun, k8

Mijn Vader in de hemel houdt van mij,

feb, k12

Peins, bid, en luister, apr, k12

Tiende en gaven, nov, k4

Auchtraire-Gay, Germaine Emilie

Het wonder van mijn bekering, okt, 26

B

Bailey, Tamara Leatham

De kracht van muziek, mrt, 40

De vrede bewaren, nov, 26

Tot je dienst, apr, 40

Ballard, Russell M.

Hyrum Smith, 'standvastig als de zuilen des hemels', jan, 6

Ons vergasten aan de tafel van de Heer, jul, 75

Barrand, Tracy

Tijd voor twee, feb, 42

Beckham, Janette Hales

De levende profeten steunen, jul, 79

De macht van goedheid, jan, 10

Bowen, Annette P.

Hoop in een lofzang, apr, 44

Boyer, Kirstin

Mijn gebeden werden verhoord, jul, 83

Bravo, Perla García de

Over drama en beloften, mei, 8

Brewerton, Ted E.

Het Boek van Mormon – een heilige oude kroniek, jan, 26

Bryner, Jana

Een positieve noot, okt, 11

Buhler, Casey Null en Aaron Randall

Voorbereiden op een zending, okt, 30

Burton, H. David

'Ik zal heengaan', jan, 38

Bytheway, John

De vijand in de goot, sep, 32

Castor, Rachelle Pace

Een koffertje vol liefde, nov, k10

Chetwynd, Christopher

Tijd voor bekering, nov, 24

Clarke, Barbara J.

Florence Chukwurah: het wonder der verandering, jun, 12

Clayton, Corliss

Een zonnestaalje zijn, aug, k16

Iris Joann Alvarado uit Ponce (Puerto Rico), mei, k14

Clyde, Aileen H.

Waar is de zustershulpvereniging voor?, jan, 87

Condie, Spencer J.

'Verheugt u in Christus' woorden', mei, 16

Coons, Lela Bartlett

Lichtende Schriftuur, sep, 48

Cortés, Beatriz Ester Pérez

Slechts een leerling, nov, 17

Craven, Rulon G.

Verleiding, jul, 71

D

Davidson, Debbie

Kalender voor voorbijgane dagen, mei, k5

Dayley, Beth

'Juich, wereld juich' klinkt het uit Bulgarije, dec, 26

Decker, Diane

Lehi's reis naar het beloofde land, k8, k12

Dellenbach, Robert K.

Vloeken, sep, 28

Didier, Charles

Het priesterschap, mrt, k4

Doxey, Joan Bushman

Zoek de Heer, mrt, k13

Dunn, Loren C.

Getuigen, jan, 25

E

Einfeldt, Kelli

Gevaar op de Snake River, mrt, k14

Elsworth, Homer S.

Gedachten over de goede herder, dec, 18

Eyring, Henry B.

De broeder van Jared: een zeer bekwame leerling, sep, 16

Een nalatenschap van getuigenis, jul, 58

Geven met vreugde, dec, 10

'Met geloof een leven beïnvloeden', jan, 33

Faust, James E.

Dankbaarheid als verlossend beginsel, dec, 2

De profetische stem, jul, 4

De gave van de Heilige Geest – een betrouwbaar kompas, apr, 2

Joseph Smith en het Boek van Mormon, feb, 2

Priesterschapszegens, jan, 56

Voortdurende openbaring, aug, 2

Wat mijn zoon moet weten voor hij op

zending gaat, jul, 38

Zelfstandig handelen, jan, 40

Fitzgerald, Sara

Terugkeer, aug, 46

Fuentes, Carmen Rodriguez de

Een lamp voor mijn voet, feb, 22

Gardner, Marvin K.

Bloeiend in Nederland, apr, 34

Zusters in Hongarije: liefdevol dienstbetoon, mrt, 34

Gaunt, Larene Porter

De vreugdevolle heiligen in Puerto Rico, nov, 34

Frankrijk, mei, 32

Hole-in-the-rock, aug, 20

Giles, Christie

De kracht van muziek, mrt, 40

Goaslind, Jack H.

Geestelijke bergtoppen, jan, 8

Gray, Gary L.

Hoe ik heb geleerd mijn vrouw van dienst te zijn, sep, 22

Grover, Lisa M.

Ideeen voor doeltreffende schriftstudie, feb, 40

Je eigen getuigenis, dec, 32

H

Haight, David B.

De zegeningen van het priesterschap, jan, 28

Dit werk is waar, jul, 22

Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden', jul, 33

Wij hebben jullie nodig, mei, 12

Zoek eerst het koninkrijk Gods, jan, 66

Hancock, Thomas

Deze cowboy niet, mei, 48

Hansen, W. Eugene

Geestelijke herders, jul, 36

Hansen, Eric

Ik vroeg, hij antwoordde, aug, 33

Harris, Heidi

De proef op de som, feb, 13

Harris, Victor W.*Het wonder van Jenni*, nov, 46**Hatch, Wade J.***Terugdenken aan zanneschijn*, mrt, 26**Herrick, Ann Crowder***Alleen lopen*, okt, k10**Heywood, Lawrence***Vanwege jou*, mei, 30**Hillam, Harold G.***Niet voor het lichaam*, jun, 26*Offeren in dienstbaarheid*, jan, 36**Hinckley, Gordon B.***Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld*, jan, 89*Blijf op koers, behoud het geloof*, jan, 63*De profeet aan het woord*, dec, 8*De profeet aan het woord*, apr, 10*De geest van Elia*, nov, 18*Deze heerlijke paasmorgen*, jul, 61*'Gedenk (. . .) Uw kerk, o Here'*, jul, 77*Het weefsel van geloof en getuigenis*, jan, 81*Nu wij bijeen komen*, jan, 4*Over zendingen, tempels en rentmeesterschap*, jan, 45*Trouw aan 'geloof'*, sep, 2*Vier eenvoudige middelen om ons gezin en ons land te helpen*, jun, 2*Wees eerlijk en trouw*, jul, 86*'Wees niet bevreesd, geloof alleen'*, mei, 2*'Weest rein'*, jul, 44**Holland, Jeffrey R.***Alles of niets*, jun, 46*'Doet dit tot mijn gedachtenis'*, jan, 61*Een handvol meel en een weinig olie*, jul, 28**Howard, F. Burton***Toezeggingen*, jul, 27**Hunsaker, Nettie***Papa's liedje*, dec, 22**J****Jack, Elaine L.***Een balsem in Gilead*, jan, 82**Jackson, Amy Jo***Houtsnijden*, apr, 42**Johnson, Lisa A.***Joseph, zoon van Joseph*, sep, 42**K****Kelly, Bonnie Hanson***Onze helpende handen*, feb, 45**Kelly, Brian K.***Bloeiend in Nederland*, apr, 34**L****Larsen, Ray L.***Klaar om les te geven*, sep, 26**Lawrence, W. Mack***Bekering en toewijding*, jul, 69**Legaspi, Lito Bañez***De last verlicht*, mei, k4*Door zonsopgang*, okt, 28**Leon, Dorothy***Op onderzoek uit, Met die namen*, apr, k5**Livsey, Laury***Dienstbetoon bij de tempel*, feb, 46*Het blijft in de familie*, okt, 12*Paralympische helpers*, sep, 12*Tijd voor het evangelie*, aug, 10**Lund, Gerald N.***Henry B. Eyring: gevormd door 'bepalende invloeden'*, apr, 26**Lythgoe, Darrin***Blijf kalm*, mei, 22*Zoveel mogelijk uit de avondmaalsdienst halen*, jun, 30**M****Martin, Todd***Joseph, zoon van Joseph*, sep, 42**Matthews, Robert J.***De opstanding*, apr, 12**Maxwell, Neal A.***In de wil des Vaders opgaan*, jan, 20*Populariteit en beginsel*, aug, 14*Worden gelijk een kindeke*, jul, 64**McClellan, Jeffrey S.***Een dagboek voor nu en voor de toekomst*, aug, 30**McMullin, Keith B.***U kunt het weten*, jul, 8**Mickelsen, Lynn A.***Eeuwige wetten van geluk*, jan, 71**Miller, Robert A.***Verdrietige verjaardag*, jun, k2**Millet, Robert L.***'Zo'n magnifieke kroniek'*, feb, 14**Molloy, Jan T.***De liefde van mijn zusters*, mrt, 46**Monson, Thomas S.***De plicht roept*, jul, 41*De deur van de liefde*, okt, 2*De weg van de Meester*, jul, 51*Geduld – een hemelse deugd*, jan, 53*Geluk – de universele zoektocht*, mrt, 2*Kracht door gehoorzaamheid*, nov, 2*Struikelblokken, geloof en wonderen*, jun, 18*Wie God eert, eert God ook*, jan, 42**Morris, Michael R.***Chili: een vruchtbare wijngaard*, aug, 34*India: een tijd om te zaaien*, jun, 34**N****Nelson, Russell M.***'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben'*, jul, 14*Op weg naar volmaking*, jan, 78**Newell, Lloyd***Hoe groot ben ik?*, sep, 46**Nibley, Reid N.***Ik hou van jou*, mei, k8**O****Oaks, Dallin H.***Aantrekking tot hetzelfde geslacht*, mrt, 14*Joseph, de man en de profeet*, jul, 66*Krachtinge ideeën*, jan, 22**Okazaki, Chieko N.***Een levend net*, jan, 85*Mandjes en potten*, jul, 12**Onyebuchi, Okoro***Geen angst meer*, feb, 21**Outcalt, Frank***De duisternis en de maan*, mrt, 44**P****Packer, Boyd K.***De stralende morgen van vergiffenis*, jan, 17*Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften*, jul, 17**Paramore, James M.***Hou je vast!*, nov, 28**Parkin, Bonnie D.***Een anker voor de eeuwigheid en voor deze tijd*, jul, 85**Parry, Lloyd H.***Verdrietige verjaardag*, okt, k7**Passos, Aparecida Geminex de Ilveira***'Gooi dat boek niet weg!'*, nov, 8**Payne, I. Reed***Toen Jozef vertrok naar Betlehem*, dec, k12**Pearce, Virginia H.***Luisteren met andere oren*, jul, 80**Pearson, Carol Lynn***Ik hou van jou*, mei, k8**Pérez, Santiago Márquez***Langzaam maar zeker*, mei, 25

Perry, L. Tom
Het avondmaal des Heren, jul, 54
Laat het woord je hart vervullen, nov, k2
'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezén', jan, 31

Peterson, Janet
President Gordon B. Hinckley, mei, k2

Pinborough, Jan U.
Als thuis niet alles goed zit, aug, 26
Florence Chukwurah: het wonder der verandering, jun, 12

Porter, Bruce D.
Verlosser van Israël, jan, 13

Prescott, Anne
Hij heeft me een profet gegeven, jul, 84

Prince, James R.
De belofte van de profet toetsen, jun, 44

R

Radford, Stephanie
Tegenovergestelde reactie, jun, 32

Ringger, Hans B.
'Here, tot wie zullen wij heengaan?', jan, 75

Risenmay, Ladawn
Zoveel hou ik van je, mrt, 42

Romney, Richard M.
Alice Springs, mrt, 10

Rook, Ronald W.
Een schaal vol pinda's, aug, 48

Rose, Anne Marie
Beproevingen opgewekt tegemoetreden, jul, 82

S

Saunders, Iain
Ik leerde Nephi kennen, feb, 10

Schillen, Vickie
Het spook van de familie Smit, mrt, k6

Scott, Richard G.
Vertrouw op de Heer, jan, 15
Vreugde in het leven vinden, jul, 24

Searle, Don L.
Ghana: huisgenoten des geloofs, okt, 34

Shauers, Margaret
De fijnste dag voor cadeautjes, mei, k12

Shawgo, Robert
Broeder Andelin en de wip, mrt, 28

Shill, Aaron Lee
Ik ken dat gevoel, mei, 28

Shortridge, Laura S.
Een dagboek van brieven, mei, 11
Woorden en zinnen van de kerk, okt, k8

Smith, Carolee H.
De papa-test, sep, 31

Smith, Jan Murray
De gehaakte deken, nov, 32
De kerstdoos, dec, k8

Smith, Osborne N.
De tiende ging voor, dec, 48

Sorensen, Kim Crenshaw
Een leidraad voor HLD-vaders, feb, 28

Spencer, Bessie Saunders
Toen Jozef vertrok naar Betelehem, dec, k12

Stines, Terri
Sporen, sep, k11

Suárez, Marcelino Fernández Rebollos
Een wonderbaar werk, nov, 22

T

Tamaki, Kazuko
God kent Mij, mrt, 9

Tenney, Linda Lee
De verloren ring, feb, k7

Thoelke, Rozann W.
Linda denkt aan Jezus, nov, k6

Thomas, Crystal
Denk aan deze plek, apr, 24

Thomas, Janet
Land van vuur en ijs, dec, 42

Thornton, Laurie W.
Blind – en toch zien, mrt, 32

Tims, Naida Stephens
Die onhandelbare klas, dec, 16

Tingey, Earl C.
De sabbat en 's zondags winkelen, jul, 10

Tuason, Miles T.
Rachel Tan uit Singapore, mrt, k2

Turner, Marie Helen
Eerlijk gevonden, jun, 10

Vermeeren, Douglas J.
Wij geloven..., okt, 46

Walker, Deanne
Brynjólfur Vidir Ólafsson uit Hafnarfjörður,
Ísland, sep, k14
Henrik Amundsen uit Lillestrøm, nov, k14

Wardell, Lydia W.
'Omdat Hij ons eerst heeft liefgehad', okt, k6

Warner, Susan L.
Gedenk dan, hoe gij ontvangen en gehoord hebt, jul, 73

Watkins, Vanja Y.
Ik kan een held zijn, sep, k5

Wells, Robert E.
Onze boodschap aan de wereld, jan, 59
Vrede op aarde, apr, 46

Williams, Clyde J.
Schild tegen het kwaad, okt, 18

Wing, Ann
Jantjes toespraak, feb, k14

Wirthlin, Anne G.
Raak het hart van de kinderen, jan, 73

Wirthlin, Joseph B.
Het geloof van onze vaders, jul, 30
Het enge en nauwe pad, aug, k5
Vensters van licht en waarheid, jan, 68

Wolf, Teresa
Een boek voor Eveline, okt, 16

Woolsey, Durrel A.
Een oorlogsstrategie, jan, 76

Yates, Alma J.
Een paarse krokodil, aug, k8
Oma's tuin, apr, 14

Zwick, William C.
Omsloten door de liefde van de Heiland,
jan, 12

cadeau echt fijn zou vinden. Toen haar familie voor het eerst verhuisd was, had iemand een kerstdoos bij hun voordeur gezet. Er zaten sinaasappels in, een ham, mix voor warme chocolade, caramels, en een heerlijke zoete lekkernij die smolt op je tong. Zes zelfgemaakte kerstkousen, een voor elk gezinslid, waren gevuld met verrassingen. En nu kon ze zelf iemand zo'n verrassing geven.

Anne stond in de deuropening van het klaslokaal en zag dat juffrouw Mansholt een grote, in kleurig papier gepakte doos op een tafel voorin het lokaal klaarzette. Anne ging snel naar binnen, hing haar jas op en trok haar laarzen uit. Ze zat op een krukje haar gymshoentjes aan te trekken toen juffrouw Mansholt zei: 'Iedereen die cadeautjes heeft voor de doos, kan die nu naar voren brengen.'

Anne draaide zich om en zag de anderen hun cadeautjes brengen. Elisabeth had een blikje tonijn, Mark twee blikjes kippensoep. Lianne bracht een puzzel die ze voor haar verjaardag had gekregen. 'Er is maar één stukje weg', zei ze. Janneke had wat zuurstokken. Erik een doosje vulling. En Nico een knuffeldier dat duidelijk gebruikt was. De meeste kinderen hadden helemaal niets meegenomen. Anne's ogen glommen niet meer.

Toen liepen Ben en Karel naar voren. Ben liet zijn armspiers zien. 'Kijk eens wat wij voor de doos hebben!' riep Karel uit om ieders aandacht op te eisen. Hij deed zijn rugzak open en haalde er een aantal blikken uit, die hij op de tafel zette. Als een spreekstalmeester in een circus riep hij: 'Spinazie, bonen, spruitjes, koolraap en knollen. We hebben alle groenten die we niet lusten uit de keukenkast gehaald!'

Anne probeerde zich een gezin voor te stellen dat de doos bij hun voordeur zou vinden. Ze zag al

kinderen voor zich die het ene blik groente na het andere uit de doos haalden en later probeerden een puzzel in elkaar te zetten, om erachter te komen dat er een stukje ontbrak. Dat was niet goed!

Ze trok aan haar schoenveter, maar trok hem te strak aan. Ze was een hele zaterdag en vier middagen bezig geweest om heel voorzichtig de ene laag papier-maché na de andere te maken, te schilderen, en uiteindelijk een laag

crèpepapier op te plakken. Die andere kinderen hadden nooit een kerstdoos gehad, bedacht ze.

'Anne, heb jij iets voor de doos in je zak?' vroeg juffrouw Mansholt.

Anne knikte en droeg de zak naar de tafel. Ze werd gevolgd door 27 nieuwsgierige gezichten, die keken wat ze had meegenomen. Iedereen was stil toen ze voorzichtig een piñata (een figuur van papier-maché, gevuld met snoepjes en kleine cadeautjes), in de vorm van een ster, uit de zak trok. En toen zei iedereen 'wauw' en begon met elkaar te praten.

'Dat is prachtig, Anne!' riep juffrouw Mansholt uit.

Anne had verwacht dat ze zich trots en blij zou voelen wanneer de klas haar piñata zag. Maar dat was niet zo. In plaats daarvan rolden er warme tranen over haar wangen. Ze had niet gehuild toen ze hiernaartoe verhuisd waren, ook al was dit haar derde nieuwe school in twee jaar. Ze had niet gehuild toen de jongens haar geplaagd hadden, en ook niet toen ze besloten had om niet meer te proberen aardig te zijn voor haar klasgenoten. Maar nu kwamen er tranen.

En er kwamen ook woorden. Ze probeerde te tegen te houden, maar ze waren te sterk. 'Ik heb het zelf gemaakt', zei ze duidelijk.

De klas was meteen stil.

'Toen ons gezin voor het eerst verhuisd was, waren we erg verdrietig toen het Kerstmis werd. Maar toen werd er

een doos – een kerstdoos – bij onze voordeur gezet. Op het briefje stond: "Vrolijk Kerstfeest en een gelukkig Nieuw Thuis, van jullie geheime vriend." We waren zo blij! We wilden wel "Dank je!" de nacht in roepen.'

Juffrouw Mansholt hield Anne dicht tegen zich aan, en iedereen begon te klappen.

Anne veegde haar tranen weg en legde haar piñata in de doos met de groenten.

Lianne stak haar vinger op. 'Juffrouw, mag ik de puzzel mee naar huis nemen en morgen iets anders meebrengen?'

'Ik ook', zei Mark. 'Ik denk dat ik wel wat beters kan vinden.' Meer stemmen vroegen hetzelfde, en verscheidene kinderen knikten.

'Goed, kinderen', zei juffrouw Mansholt. 'We houden de doos nog een dag hier. Ik wilde trouwens zelf ook wat koekjes bakken voor de doos, en heb er nog geen tijd voor gehad.'

Ook al had de zon de stoep drooggemaakt en waren de sneeuwmannen nu nog maar harde, kleine hoopjes, Anne had haar laarzen aan toen ze naar huis liep. Ze droeg haar gymshoentjes in de bruine zak. Ben en Karel stonden te wachten toen Janneke, Lianne en zij langs de boom liepen. De jongens schraapten onder de struiken nog wat sneeuw bij elkaar om naar ze te gooien, maar de meisjes lachten en praatten zo hard dat ze de jongens nauwelijks zagen. Anne was de andere meisjes aan het uitleggen hoe je een piñata maakt. □

VRIENDEN IN HET NIEUWS

WIJ ZINGEN GRAAG

De jeugdwerkkinderen over de hele wereld zingen graag. In Afrika hebben de kinderen van het district Kampala (Oeganda) heel hard geoeffend. Ze vinden het leuk om samen te zingen. Afgelopen jaar hebben ze in de kersttijd een nabijgelegen weeshuis in de buurt bezocht. Ze hebben kerstliedjes gezongen en de kinderen snoep gebracht. In Zuid-Amerika hebben

kinderen uit de ring Miraflores (Bolivia) gezongen tijdens de vergadering in La Paz waarin de nieuwe Cochabamba-tempel voor Bolivia werd aangekondigd.

Zuster Carolina Pabón Vera dirigeerde het koor, dat drie nummers zong: 'Leer mij te wand'len in 't licht', 'Ik ben een kind van God' en 'Mijn hemelse Vader is goed voor mij'.

TOEN JOZEF VERTROK NAAR BETLEHEM

ILLUSTRATOR: PHYLIUS LUCH

Bedachtzaam $\text{♩} = 104-116$

F C F C^7 F

1. Toen Jo - zef ver - trok naar Bet - le - hem ver - gat hij, denk ik,
 2. Ik denk dat hij bij de her - berg kalm en vrien - d'lijk was voor -

C^7 F Em A^7

niet te zor - gen dat hij al - les thuis heel
 al, en hoop - te op een beet' - re plek dan

Dm G^7 C^7 F A^7

net - jes ach - ter - liet. Hij leid - de toen de
 bui - ten in een stal. Mis - schien droeg hij de

Dm A7 F C7

e - zel met Ma - ri - a op de rug; nam
klei - ne Je - zus te - der op z'n arm en

F Em A7 Dm C7 F

brood mee, want ze kwa - men pas na lan - ge tijd te - rug.
hield hij ook Ma - ri - a en haar Zoon met doe - ken warm.

F B^b F C7 F Dm Gm C7

3. En heel dicht naast de krib - be doof - de hij het kaars - licht zacht en
zachter

F Em A7 Dm C7 F

wieg - de hij het Kind - je rus - tig in die heil - ge nacht.

Tekst: naar Bessie Saunders Spencer (1898-1989). © 1960 HLD. Auteursrecht hernieuwd.
Muziek: I. Reed Payne (1930-), © 1977 HLD.

Lucas 2:1-7

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

HET CADEAU VAN GEHOORZAAMHEID

Karen Ashton

‘En bovendien zou ik willen, dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke’ (Mosiah 2:41).

December is vol gedachten en cadeaus – cadeaus die je geeft, en cadeaus die je krijgt.

Onze Vader in de hemel heeft je veel grote cadeaus gegeven: je leven, je lichaam, je keuzevrijheid, en nog meer cadeaus. Maar één van die cadeaus is zo waardevol en belangrijk dat Hij je heeft gevraagd om er altijd aan te denken. Onze hemelse Vader heeft ons het cadeau gegeven van zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus, zodat wij weer bij Hem kunnen gaan wonen (zie Johannes 3:16).

De Heiland heeft ons ook een cadeau gegeven. Hij heeft zijn leven gegeven. Hij heeft ons tijdens zijn leven geleerd hoe wij moeten leven – hoe wij van elkaar moeten houden, elkaar moeten vergeven, en elkaar moeten helpen. Toen heeft Hij zijn leven voor ons gegeven zodat wij kunnen opstaan. Hij heeft ook geleden voor onze zonden, zodat wij vergeven kunnen worden. Hij is het allergrootste cadeau.

En welk cadeau kun jij aan je hemelse Vader en Jezus Christus geven? Jezus heeft gezegd: ‘Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren’ (Joh. 14:15). Jouw liefde en jouw bereidheid om de geboden te gehoorzamen zijn het enige wat je echt kunt geven. Al het andere is al van de Heer (zie Psalm 24:1). Geef je je liefde en gehoorzaamheid aan je hemelse Vader en Jezus Christus, dan word je vervuld met een geest van geluk, vreugde, vrede en liefde.

Denk dit jaar aan Jezus Christus, en geef hem het cadeau van gehoorzaamheid.

Instructies

Plak de platenstroken op dik papier of dun karton en knip ze voorzichtig uit. Lijm de platenstroken elk zo, dat ze allebei een koker vormen. Zet de koker met de sterrennacht in de koker met de bomen en de gebouwen, zoals op de illustratie te zien is. Als je de binnenste koker

tegen de richting van de klok in draait, zie je Jozef en Maria die voor de geboorte van de Heiland op weg zijn naar Betlehem.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Leg uit aan de kinderen dat onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, willen dat wij nu en later gelukkig zijn. Wij worden gelukkig als we de geboden onderhouden.*

Bespreek met de kinderen hoe zij zich voelen als ze de geboden onderhouden en hoe zij zich voelen als ze dat niet doen. Vertel ze het verhaal van Alma de jonge en de vier zonen van Mosiah (zie Mosiah 27:8–24; Mosiah 28:1–4; en Alma 36:24–26).

2. *Laat de kinderen vertellen welk gebod in elk van de volgende schriftteksten genoemd wordt en wat de beloofde zegening is die daarbij hoort: Maleachi 3:10 (tiende/zegeningen worden over je uitgegoten);*

LV 82:1 (vergeef andere mensen/de Heer zal jou vergeven); 3 Nephi 18:7 (denk aan Jezus/je zult zijn Geest bij je hebben); Marcus 16:16 (doop/je zult gered worden); Exodus 19:5 (gehoorzaamheid/je zult de schat van de Heer zijn);

Mosiah 2:41 (onderhoud de geboden/je zult gezegend worden en gelukkig zijn); LV 89:18–20 (het woord van wijsheid/je zult gezondheid, wijsheid en kennis krijgen); Joseph Smith-Matteüs 1:37 (bestudeer de Schriften/je zult niet misleid worden); LV 59:9–10 (heilig de sabbat/je blijft onbevlekt van de wereld). Maak voor elk gebod en elke zegening een afzonderlijke woordstrook. Wanneer de kinderen de desbetreffende woorden of zinsneden in een tekst ontdekken, laat u hen de woordstroken die bij elkaar horen naast elkaar op het bord of op de muur hangen.

3. *Lees 1 Nephi 8. Maak eenvoudige rekwisieten en kostuums die de kinderen kunnen gebruiken om Lehi's droom van de boom des levens na te spelen. Leg uit dat wij, als wij dagelijks het evangelie naleven, zullen proeven van de vrucht van de boom des levens, die de liefde van God is. Leg elk onderdeel van de droom uit en vertel welk verband het houdt met het leven van de kinderen.*

4. *Nodig enkele gezinnen met kinderen in de jeugdwerkleeftijd uit om te vertellen wat zij in de maand december doen om aan Jezus te denken. Moedig de gezinnen aan om iets mee te nemen waar de kinderen naar kunnen kijken en wat ze eventueel kunnen vastpakken. □*

midden
uitknippen

DENK AAN JEZUS EN GEEF HEM HET CADEAU VAN GEHOORZAAMHEID

plak

plak

Op de omslag

'U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here (...). En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe' (Lucas 2:11-12). Zie 'Juich, wereld, juich: kerstboodschap van het Eerste Presidium aan alle kinderen in de wereld', blz. 6. (Fotograaf: D. Kelly Ogden.)

VEEL PLEZIER!

ZELFGEMAAKT KERSTPAPIER

Dit heb je nodig om je eigen ontwerpen te maken en je eigen kerstcadeaupapier te stempelen: groenten (een wortel, een aardappel of een knol), een potlood of stift, een mesje, water- of plakkaatverf, een kwast, grote stukken vetvrij papier of bruin pakpapier.

1. Snij de groente doormidden en maak het snijvlak droog.
2. Teken met een potlood of stift een ontwerp (zoals een ster, een klok of een kerstboom) op het snijvlak.
3. Snij met hulp van een volwassene alles van het snijvlak weg rond het ontwerp. Snij zeker een halve tot een hele centimeter diep.

4. Maak het snijvlak nog een keer droog en smeer daarna met de kwast water- of plakkaatverf op het uitstekende ontwerp. Duw het ontwerp stevig op het vetvrije papier of het bruine pakpapier. Verzin zelf een patroon.

Je kunt ook patronen stempelen met een sponsje, macaroni, potloodpuntjes, of verfrommeld papier. Of wees creatief: wat kun je thuis nog meer vinden waarmee je een leuk ontwerp kunt maken?

De zendelingenpagina's

Deze maand besteden we aandacht aan Geoffrey Uyleman uit de wijk Den Haag-Scheveningen, die op zending is in Engeland, en aan Spencer Hullemann uit de wijk Apeldoorn, die momenteel een zending vervult in Canada. Zuster Anna Knight, lid van de gemeente Lelystad, die op zending was in Griekenland maar die haar zending moest afbreken vanwege problemen met haar gezondheid, laat de leden van de ring Den Haag weten dat zij dankbaar is voor de steun die zij van hen heeft ontvangen. Zij schrijft: 'Ik wil alle leden van de ring Den Haag ontzettend bedanken dat zij voor mij gevast en gebeden hebben, om nog maar te zwijgen over de vele kaartjes die ik heb gekregen. Ik weet zeker dat dit mijn genezingsproces ten goede is gekomen. Het gaat nu gelukkig weer goed met mij.' Anton en Anna van Dam zijn weer op zending geroepen, dit keer een familiehistorische zending. Broeder Van Dam legt op bladzijde 7 uit waarom. Laten we deze kerstmaand onze zendelingen bedelven met brieven en kaarten! Vrolijk kerstfeest en een gelukkig 1997.

Geoffrey Uyleman

In de zomer van 1994 fluisterde de Heilige Geest mij in dat ik op zending moest gaan. En in juli 1995 vertrok ik dan ook naar het opleidingsinstituut, en van daaruit naar het zendingsgebied Leeds.

Ik vind het heel spannend om het evangelie in Engeland te kunnen verkondigen. Mijn zending is een grote leerervaring voor mij met vele goede mogelijkheden om te onderwijzen, dopen en nieuwe eeuwige vrienden te maken. Ik ben zeer gezegend door de Heer nu ik Hem ijverig probeer te dienen. Voor mij was het verbazingwekkend om de macht te ervaren die tot je komt als je de beginselen van gehoorzaamheid en offerande toepast. De Heiland zegt het zo in de Leer en Verbonden: 'En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond.' Dat is mijn motto voor mijn zending. Het is de basis van het succes van mijn zending.

Ik ben heel dankbaar voor wat ik op zending leer. Ik heb grote liefde gekregen voor de Schriften, want die getuigen van Christus en stellen ons in staat dichter bij God te komen. Een zending is ongetwijfeld een van de belangrijkste roepingen in de kerk. Het is een grote zegen om de leer van zaligheid te kunnen onder-

Ouderling Uyleman staat hier met ouderling Pattiasina, met wie hij een maand heeft samengewerkt, voor een winkel in Castleford die Nederlandse meubels importeert.

richten, en om dat door middel van de Geest der waarheid te doen. Ik denk dat het mooiste van een zending is dat je mensen ziet veranderen zodra zij de beginselen van het evangelie beginnen toe te passen in hun leven.

Ik zou de jongeren willen aansporen

zich voor te bereiden op het vervullen van een geweldige zending, zodat we eervol naar huis kunnen terugkeren. Dit is de kerk van Jezus Christus. Dat weet ik. Zij is wat de Heer zelf gezegd heeft: de enige levende en ware kerk op de ganse aardbodem, waarin Ik, de Here,

welbehagen heb. Christus zal spoedig weer verschijnen in heerlijkheid en glorie. Hij is onze Heiland en geeft leiding aan zijn kerk. Dat weet ik met heel mijn hart. «

Spencer Hulleman

Ik ben sinds juli 1995 werkzaam in het zendingsgebied Calgary (Canada), wat betekent dat ik alweer vijftien maanden in Canada ben en dat ik mijn eerste winter hier heb overleefd. Momenteel bevind ik mij in het zuiden van de provincie Alberta, in een plaats met de naam Lethbridge.

Er zijn vooral in het zuiden van Alberta veel leden van de kerk, in ons werkgebied bevinden zich dus drie wijken, een reguliere en twee voor jonge alleenstaanden. Die jonge alleenstaanden gaan naar de universiteit hier in Lethbridge. In vergelijking met andere plaatsen is het hier in de winter het minst koud, maar toch nog altijd 30 graden onder nul.

Ons zendingsgebied loopt van de grens met de VS to Yellowknife, een plaatsje in de Northwest Territories, en van de grens met Saskatchewan

Ouderling Uyleman op een regenachtige en troosteloze dag in Leeds.

tot en met gedeelten van British Columbia. Het is het op twee na grootste zendingsgebied van de wereld. Er zijn hier ongeveer 170 zendingen. Ook hebben we meer auto's dan welk ander zendingsgebied ook, we zijn dan ook de enige zending waar de zendingen elk half jaar een slipcursus krijgen.

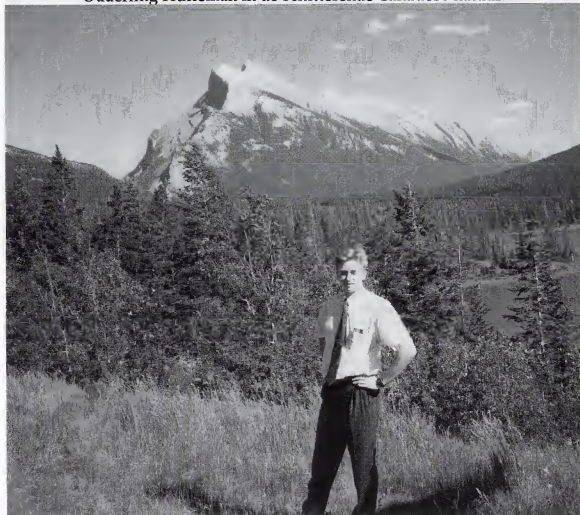
De kerk is erg sterk in Alberta, de meeste leden zitten in het zuiden en in Calgary. De leden zijn heel vriendelijk en geven ons te veel te eten. We werken vrij veel samen met de leden, en dat is heel effectief, maar we kunnen er niet de hele dag mee vullen.

Ik vind het te gek om hier in Canada te dienen. Het is een heel mooi land. Een zending is een leerzame ervaring, is opbouwend, vereist opoffering, is een uitdaging, ontwikkelt je geestelijk, leert je te luisteren naar de Geest, geeft je een beter begrip van het evangelie en de zending van de kerk. Een zending is niet makkelijk, zij heeft mij geleerd jezelf te zijn. De Heer laat niet alleen je onderzoekers groeien maar ook jezelf.

Bovenal heb ik geleerd hoe belangrijk Jezus Christus is en hoe belangrijk het is om een persoonlijke band met Hem te hebben. Alles wat werkelijk belangrijk is in het leven houdt verband met het zoenoffer van Jezus Christus. Dat is wat wij als zendingen verkondigen: Jezus Christus en zijn zoenoffer voor ons. Dat is waar het hele evangelie om draait.

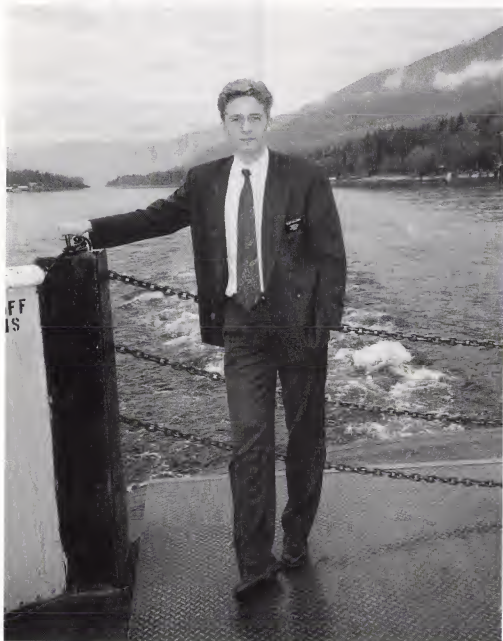
Ik ben dankbaar voor de kans die ik heb om Hem te dienen en voor wat ik hier leer. Ik weet dat God leeft, dat zijn Zoon, Jezus Christus, voor ons gestorven is. Ik weet dat Hij ons

Ouderling Hulleman in de schitterende Canadese natuur.

persoonlijk kent, dat Hij in de kleine dingen van ons leven zit. Hij kent al onze gevoelens, omdat Hij alles onderging en alles begrijpt. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is, en dat we een in deze laatste dagen

een profeet hebben, namelijk president Gordon B. Hinckley. Ik weet dat het Boek van Mormon het woord van God is. Ik weet niet de betekenis van alles, maar ik weet dat God zijn kinderen liefheeft. «

Anton en Anna van Dam

Metingang van 15 oktober 1996 zijn mijn vrouw en ik weer op zending geroepen, dit keer niet op een tempelzending maar een familiehistorische zending. We zijn aangesteld door president Dieter F. Uchtdorf van het gebied Europa, die werd bijgestaan door zijn raadgever, Neil L. Andersen, en Jan Slier, area manager in Europa van de Genealogical Society of Utah. Onze opdracht bestaat uit het trainen en begeleiden van de medewerkers van de centra voor familiegeschiedenis en het stimuleren van het extractiewerk in de Benelux en drie ringen in Duitsland. Wij zijn bekend geraakt met de familiehistorische computerprogramma's van de kerk, Perso-

nal Ancestral File (PAF), Universal Data Entry (UDE) en Family-Search™ en kunnen dus als vraagbaak fungeren.

Wij kunnen in ons eigen huis blijven wonen en van daaruit de wijken en gemeenten gaan bezoeken. Wij hopen de leiders te motiveren dit werk serieuze aandacht te geven, want er hangt veel van af voor onze voorouders voor wie daarna het tempelwerk kan worden verricht.

Er is een tempel niet zo gek ver van hier. We kunnen er geregeld naar toe om als heilanden op de berg Zion werkzaam te zijn. Wij kunnen iets terugdoen voor het grote werk dat onze Heiland voor ons gedaan heeft als dank aan Hem. «

Nieuwe zendingen

Naam: Natascha Spee
Unit: Leiden
Zendingsgebied: Provo
Aanvang zending: 24 september 1996
Opleidingsinstituut: Provo

Naam: Emily Schootlink
Unit: Hengelo
Zendingsgebied: Temple Square
Aanvang zending: 6 november 1996
Opleidingsinstituut: Provo

*Ga je op zending?
Stuur ons dan je
naam, zendingsge-
bied, uit welke wijk
of gemeente je komt,
wanneer je zending
begint, naar welk op-
leidingsinstituut je
gaat - en vooral: een
goede pasfoto!
Ons adres staat hele-
maal voorin De Ster.*

Engeland

**Ché Pattiasina/
Geoffrey Uyleman/Henk Prins**

*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland*

Barry ten Have/Sander Uyleman

*England Manchester Mission,
Trafalgar House, 110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire, WA14 1NU,
Engeland*

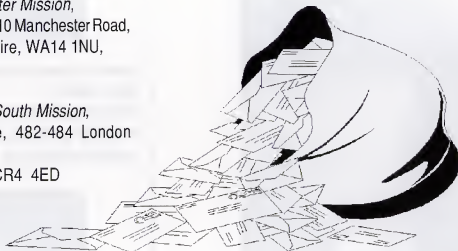
Jared Verdonk

*England London South Mission,
Southfield House, 482-484 London
Road
Mitcham, Surrey CR4 4ED
Engeland*

Schotland

Mirjam Eekelschot

*Scotland Edinburgh Mission,
'Boroughfield', 32 Colinton Rd.,
Edinburgh, EH10 5DG, Schotland*

Duitsland

Celine Rol

Talstrasse 64, D-61381 Friedrichsdorf

Jan en Willy de Bruijn

Talstrasse 10, D-61381 Friedrichsdorf

Cornelis en Siegried van der Put

Talstrasse 10, D-61381 Friedrichsdorf

Suriname

Andy Ruiter

*Albergastraat 10,
Paramaribo, Suriname*

Griekenland

Sergei Oudman/Timothy Stekkinger/

Richard van der Put

Zendingsgebied Athene,

Papadiamanti Straat 4,

Paleo Psychiko 15452,

Athene, Griekenland

Nederland

Antony den Dulk/Inge Pardaen/

Marjon Blomsma/

Anne en Elly Hulleman

Zendingsgebied Amsterdam,

Noordse Bosje 16,

NL-1211 BG Hilversum

Frankrijk

Andrew Bracy

France Paris Mission

'23, rue Du Onze Novembre

F-78110 Le Vesinet

Canada

Spencer Hulleman

*Canada Calgary Mission,
6940 Fisher Rd. S.E., #122,
Calgary, Alberta T2H 0W3,
Canada*

Kurt Okhuijzen

*Canada Toronto West Mission
338 Queen Street East, Suite 214
Brampton, Ontario
Canada*

Jeff Wursten

*Canada Montreal Mission
1320 Blvd. Graham, Suite 310
Ville Mont-Royal, Quebec H3P 3C8
Canada*

Verenigde Staten

Jeroen Bulder

*California Roseville Mission
8331 Sierra College Blvd., Suite 208,
Roseville, California 95661, USA*

Sander van Damme

*Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd., Suite 102,
Tucson, Arizona 85718, USA*

Hilbert Fridsma

*Washington D.C. North Mission
904 Wind River Lane, Suite 103
North Potomac, Maryland 20878, USA*

Curtis Wursten

*South Carolina Columbia Mission
1345 Garner Lane, #307
Columbia, SC 29210, USA*

Daniel Aukema

*Utah Salt Lake City Mission
7938 South 3500 East, Suite H
Salt Lake City Utah 84121, USA*

Marissa Dol/Emily Schootink

*Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110,
Salt Lake City, UT 84147-2110, USA*

Annelou van der Sterre/Natascha Spee

*Utah Provo Mission
2500 N. University Ave., #100
Provo, UT 84604, USA*

DE ROTS VAN ONZE VERLOSSER

'De enige vaste grondslag'
Jakob 4:16.

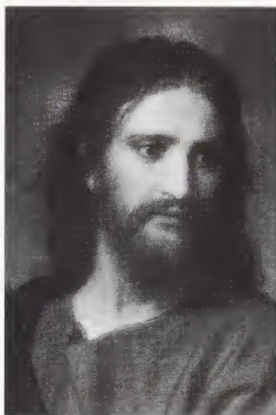
President Spencer W. Kimball heeft ons eens in een toespraak tijdens de algemene conferentie verteld over zijn bezoek in 1946 aan het grote eiland Hawaii, kort nadat een grote vloedgolf de kust van het eiland geteisterd had. Meer dan honderd mensen waren daarbij omgekomen, en duizenden waren dakloos geworden. Hij vertelde dat een gezin ternaauwernood aan de dood ontkomen was door een heuvel op te rennen, vanwaar ze zagen dat hun huis beneden verdween in de beukende golven.

President Kimball zei toen: 'Ook wij worden geconfronteerd met machtige, vernietigende krachten, losgelaten door de tegenstander. Vloedgolven van zonde, goddeloosheid, onkuisheid, verloedering, tirannie, bedrog, samenzwering en oneerlijkheid bedreigen ons allen. Ze komen met grote kracht en snelheid op ons af, en zullen ons vernietigen als we niet goed oppassen.

'Maar er klinkt een waarschuwing voor ons. (...) We moeten naar hogere gronden vluchten of ons vasthouden aan datgene wat ons ervan kan weerhouden te worden meegesleurd' (Ensign, november 1978, blz. 6).

ZORG VOOR EEN VASTE GRONDSLAG

Onze enige vaste grondslag, ons fundament waarover uiteindelijk geen enkele beproeving, verdriet of verschrikking macht heeft, is onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. De profeet Helaman heeft zijn zonen hieraan herinnerd: '(...) Bedenkt, dat

HEINRICH HOPMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (DEFAIN)

gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen, opdat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, (...) [zij] geen macht over u [zullen] hebben, (...) wegens de rots, waarop gij zijt gebouwd' (Helaman 5:12).

Om voor een vast fundament in Christus te zorgen, moeten we de fundamentele beginselen van het evangelie toepassen. Een lid van de kerk leerde om de Heiland tot het fundament van zijn leven te maken door de leringen van de Heiland op de eerste plaats te laten komen in zijn leven. Dat omvatte tiende en andere gaven op tijd betalen, bidden, de Schriften bestuderen, en een hoge prioriteit geven aan het uitvoeren van kerkroepingen.

'Toen ik dat deed,' heeft het lid geschreven, 'kreeg ik een gelukkiger leven.

Alles wat ik deed, werd een aanzet tot geestelijke vooruitgang in de richting van het doel om onze Heiland

te leren kennen en meer op Hem te gaan lijken' (Ensign, september 1995, blz. 41).

MET EEN VASTE GRONDSLAG KRIJGEN WIJ GEMOEDSRUST

Naarmate we bouwen aan ons geloof in Christus, zijn we beter in staat om te gaan met de moeilijkheden in het sterfelijk leven. En omdat we stabielere worden, hebben we meer kracht om andere mensen te helpen die met hun eigen moeilijkheden worstelen. Als we dat doen, merken we dat we meer gaan leven zoals Christus, wat onze hemelse Vader van ons verwacht.

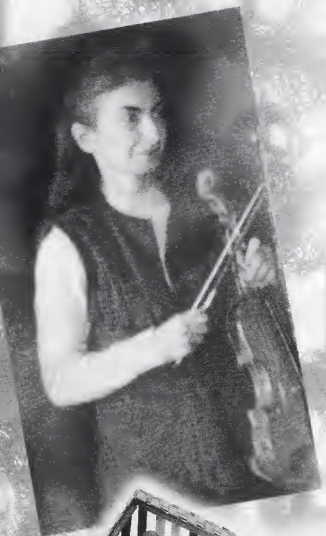
Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf heeft in het voorjaar na de voortijdige dood van zijn vrouw, die aan kanker overleden was, in een toespraak tijdens de algemene conferentie het volgende gezegd: 'Een leven met Christus als middelpunt geeft ons het ware, blijvende geluk met de bijbehorende kracht, de moed en het vermogen om de moeilijkste problemen te overwinnen. Gehoorzaamheid aan zijn leringen geeft ons een vast fundament om op te bouwen. Dat kost moeite. Er is geen garantie dat u er morgen al bent, maar u heeft wel de absolute verzekering dat er, op een moment dat de Heer bepaalt, oplossingen komen, gemoedsrust overheerst en leegte wordt opgevuld' (De Ster, januari 1996, blz. 16).

- *Wat kunnen we doen om ons geestelijke fundament te versterken?*

- *Hoe zorgt ons evangeliefundament ervoor dat wij in tijden van beproeving toch alles in het juiste perspectief zien?* □

'JUICH, WERELD, JUICH' KLINKT

Beth Dayley

Het idee was eenvoudig genoeg – zo eenvoudig als een fragment van een melodie. Eind 1993 zei Dale J. Warner, president van het zendingsgebied Sofia (Bulgarije), op een dag tegen zijn vrouw Renée: 'We zouden voor de zending een speciaal kerstprogramma moeten hebben.'

Renée vond dat ook, en al gauw zette ze gebeurtenissen in gang die uiteindelijk vormgaven aan het idee. Maar het zou geen gewoon kerstprogramma zijn. Het zou een symphonie van vreugde blijken te zijn – een voorstelling met Christus als middelpunt, een voorstelling die uniek was en trots Bulgars. Hij zou beginnen met een spotje op een achtjarig kind dat met heldere stem in het Bulgaars 'Stille nacht, heilige nacht' zou zingen.

Maar alvorens dat schitterende moment kon plaatsvinden, moest er een klein wonder gebeuren. Onder het communistische bewind was het kerstfeest in Bulgarije officieel uitgebannen. Maar na de val van het communisme in 1990 beleefde Bulgarije een grote opleving van het christendom. Al gauw verbreidden zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het nieuws van de geboorte van Christus en de herstelling van zijn evangelie.

Naarmate de kerk in Bulgarije groeide, werd het idee van een open-

baar, op Christus gericht kerstprogramma ook sterker. President en zuster Warner vroegen Zlatina Biliarska, gepensioneerd journaliste en lid van de kerk, om een script voor het programma te schrijven. Zlatina aarzelde.

'Ik weet niet of ik dat kan', zei ze tegen zuster Warner. 'Ik heb geen idee hoe ik zo'n programma moet schrijven. Het is te moeilijk.' Zuster Warner moedigde Zlatina aan om over de opdracht na te denken alvorens die volledig af te wijzen.

De volgende ochtend nam Zlatina contact op met zuster Warner. 'Ik ging naar huis en begon erover na te denken,' zei Zlatina, 'en toen kreeg ik een idee hoe het programma eruit moest zien.' De volgende dag gaf ze zuster Warner het concept voor een programma in drie delen. Ze had er de hele avond aan gewerkt.

'Het was werkelijk prachtig,' zei zuster Warner. 'Gewoon schitterend. Ze had de ware kerstgeest getroffen.'

Met de hulp van zuster Warner en zendelingzuster Leslie Davis voltooidde Zlatina het script. Het programma was niet eenvoudig. Het omvatte drie aparte scènes – een traditionele Bulgaarse, een wereldlijke West-Europese, en een eenvoudige, levende kerststal. Er kwamen 28 liedjes in voor – waarvan er veel nog in het Bulgaars vertaald moesten worden. Het vereiste bewer-

DE FOTO'S ZIJN WEIWIJLEND TER BESCHIKKING GESTELD DOOR ZENDINGEN UIT HET ZENDINGSGEBIED SOFIA (BULGARIJE). ACHTERGRONDFOTO'S: STEVE BLUNDERSON, ELEKTRONISCHE BEELDCOMPOSITIE: PAT GERBER

HET UIT BULGARIJE

kelijke decors en kostuums, en een bezetting en een koor van meer dan honderd mensen. Het vooruitzicht om de leden zo'n productie te laten opzetten, was echt afschrikwekkend.

Zuster Evanka Pashinova, een voormalige operazangeres, zette de hele productie op poten. Ze vertaalde onbekende liedjes in het Bulgaars en organiseerde het koor. Ondanks de afstanden die de leden moesten afleggen om te repeteren (tot wel twee uur enkele reis) waren de koorleden enthousiast en toegewijd. Ze sloegen geen enkele repetitie over. Het muzikale gedeelte van het programma begon vorm te krijgen.

Verschillende mensen combineerden hun talenten om de kostuums en de decors te maken. Elena Shitlianova, een handige naaister, maakte of leende de kostuums voor de drie scènes. Een onderzoekster die actrice was bij het Nationale Theater zorgde voor een kerstmankostuum. Een andere zuster, een kunstenaar, schilderde prachtige decors. In een land waar rollen papier vaak niet voorhanden zijn, wist zij op de een of andere manier toch het benodigde materiaal voor de decors op de kop te tikken. De onderzoekster die het kerstmankostuum verzorgd had, leende ook spots van het Nationale Theater – inclusief de vakbondstechnici die ze bedienen moesten.

Toen de gecompliceerde aard van

de productie en het aantal deelnemers en gasten de bescheiden faciliteiten van het zendingskantoor ontgroeiende, werd er met geld van het zendingskantoor een feestzaal in Hotel Moskou in Sofia gereserveerd. Hoewel het een klein toneel had, een gewone piano en erg weinig ruimte, was het de beste ruimte die er te vinden was. De koorleden lachten dat er alleen maar 'staanplaatsen' waren en boden aan om achter de coulissen te kijken wanneer ze niet hoefden op te treden, zodat iedereen een plaatsje zou hebben.

Het werk kreeg een eigen ritme naarmate de weken van de repetities verstreken. De opwindung van de leden steeg en mondde uit in zelfvertrouwen. Iedereen begon uit te zien naar de kans om te zingen over de geboorte van de Heiland en de plek die Hij innam in hun hart.

Maar naarmate de opwindung toenam, werd de harmonie in de groep verstoord door wrijvingen met de buitenwereld. Kranten en tv-programma's spraken kwaad van de kerk. Er werden zendelingen mishandeld. Men gooide stenen door de ruiten van het zendingshuis en het zendingskantoor. En op een avond werd de hele pui van het zendingskantoor beklad met smerige taal.

Toen het anti-mormoonse gevoel toenam, begon de manager van Hotel Moskou zich zorgen te maken over de

gevolgen als ze de kerk toestond het kerstprogramma in haar hotel te houden. Anderhalve dag voordat het stuk zou worden opgevoerd, berichtte ze het zendingskantoor dat de leden de gereserveerde zaal toch niet konden gebruiken.

Enkele leden waren geheel verslagen door het nieuws omdat ze meenden dat het kerstprogramma zou moeten worden geannuleerd. Maar president Warner had meer vertrouwen.

'Onze hemelse Vader weet waar we zijn en hoezeer we dit programma nodig hebben', zei hij. 'Laten we het aan de Heer overlaten.'

De Heer verhoorde hun gebeden. Toen de assistenten van de zendingspresident, de ouderlingen Trent Murray en Hannon Ford, teruggingen naar Hotel Moskou om het geld van de zending terug te halen, legde de manager uit waarom ze niet bereid was om hen de gereserveerde zaal op de begane grond te laten gebruiken, en ze bracht hen naar een zaal op de eerste verdieping.

'Als u mij kunt beloven dat uw mensen door de achterdeur zullen komen in plaats van door de voordeur, de achterste trap zullen gebruiken en niet de foyer ingaan, dan kunt u deze andere zaal gebruiken', zei ze terwijl ze de deur naar een veel grotere balzaal opendeed. Hij was twee en een half keer zo groot

als de gereserveerde zaal, en er stond een prachtige vleugel. Er stond zelfs een kerstboom en er hingen nog meer feestversieringen.

Op een koude zaterdagmiddag vingen zendelingen de leden en onderzoekers op die naar de voorstelling kwamen kijken, en wezen hen de achterdeur, waar zij het hotel onopvallend binnengingen. Een menigte van meer dan vierhonderd gasten vulde de balzaal. Zelfs de stugge gezichten van de belichtingstechnici, die er niet blij mee waren dat ze op een feestdag moesten werken, konden hun feestelijke stemming niet bederven.

De honderdvijftig koorleden zongen prachtig, en het publiek deed mee met de samenzang. Tegen de tijd dat een jong echtpaar hun baby voor de slotscène in de kribbe legde, was de zaal vol van vreugde en muziek. Zelfs de belichtingstechnici zongen en klaptten met de anderen mee.

De Geest was zo sterk dat niemand wilde vertrekken. Maar net als bij elke andere voorstelling, moest ook aan het kerstprogramma een eind komen. De a capella solo van een kind waarmee het programma geopend was – haar 'Stille Nacht' – was tevens het slot. Toen het publiek en de deelnemers naar huis terugkeerden, echode het 'Juich, wereld, juich' nog na in hun hart en verwarmde de kille Bulgaarse buitenlucht. □

DE KERSTJAS

Ons gezin had een kerstraditie: anoniem kerstcadeaus geven aan andere mensen. Maar hoe moest het dit jaar, nu mijn man zijn baan kwijt was?

De naam van de auteur is bekend bij de redactie

Tijdens ons eerste kerstseizoen als echtpaar in 1973 kreeg mijn man een kerstbonus van veertig dollar. Hoewel we niet veel geld hadden voor cadeaus, besloten we de bonus te besteden aan een gezin dat onlangs de vader en echtgenoot verloren had. We hadden zoveel plezier toen we de cadeaus kochten en ze daarna achterlieten bij de voordeur van het gezin, dat we van dat geheime gezinsproject een gezintraditie maakten.

In de loop der jaren werden we gezegend met vier kinderen. Zodra elk kind groot genoeg was, kreeg hij of zij een beurt en mocht met de kerst de jas dragen die we maar een keer in het jaar gebruikten. Het was een grote maat, donker van kleur met een capuchon, waardoor hij een perfecte vermomming was als je naar iemands voordeur sloop om cadeaus naar te leggen.

Elke herfst stemden we welk gezin die kerst ons geheime project zou zijn en welke cadeaus we ze zouden geven. De kinderen besloten wie dat jaar de eer kreeg om de kerstjas te dragen en de cadeaus te bezorgen. In overvloedige jaren gaven we eigengemaakte quilts of kleding, speelgoed, boeken en andere verrassingen; in magerder jaren gaven we kousen gevuld met kleinere cadeautjes.

Als het dan eindelijk kerstavond was, deed de gelukige de jas aan, plus handschoenen en grote laarzen om de

vermomming compleet te maken. We gingen allemaal in de auto zitten, parkeerden die op korte afstand van het gekozen huis, en onze kleine kerstkabouter ging dan naar

de voordeur. De angst dat iemand ons zag of vermoedde wie de cadeaus had neergezet, maakte het nog spannender!

Eenmaal terug in ons gezellige huis smulden we dan samen van warme chocola en broodstengels, en bespraken we het avontuur van die avond. Met een volle maag en een warm hart lezen we samen het kerstverhaal uit de Bijbel en lieten we diep tot ons doordringen wat we door het leven van de Heiland leerden over dienstbetoon.

Elk kerstfeest was even geweldig, en we sloegen met onze traditie nooit een jaar over.

Maar in het voorjaar van ons twintigste huwelijksjaar raakte mijn man zijn baan kwijt. Hoewel hij tegen de kerst een nieuwe baan had, zag onze financiële situatie er niet best uit. We verwachtten thuis niet erg veel aan de kerst te kunnen doen. Daarom vroegen we ons af hoe we onze geheime traditie konden voortzetten.

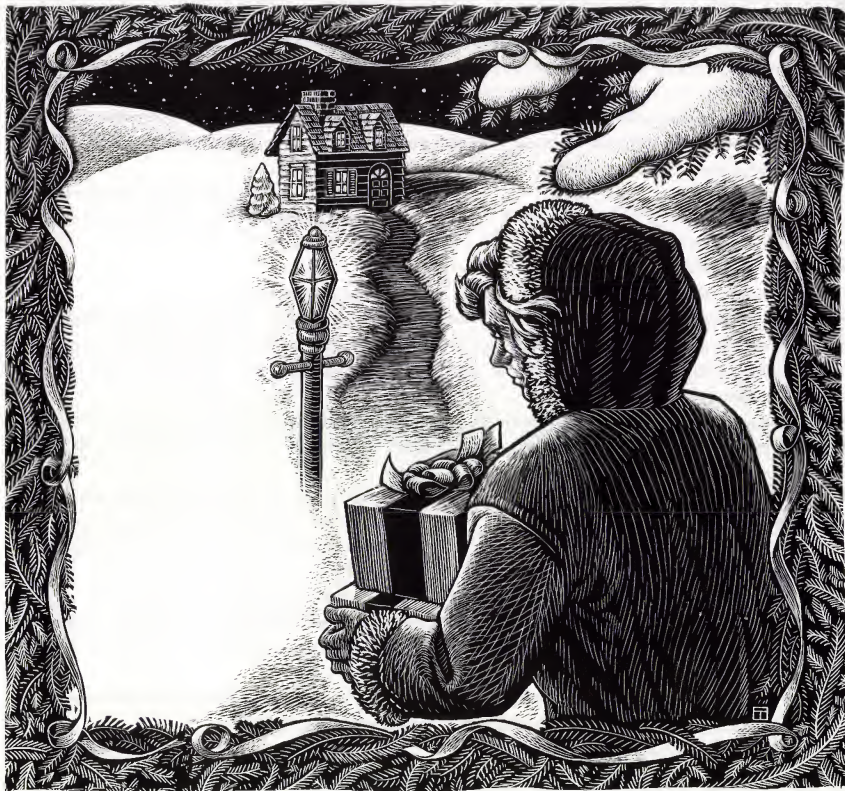
Tijdens de gezinsavond bespraken we samen hoe ons kerstfeest er dat jaar uit zou zien. We waren dankbaar dat we, ook al zouden er niet veel cadeaus zijn, in elk geval warmte, eten en elkaar hadden. We dachten aan al die mensen die in feite niets hadden: geen huis, geen gezin en

geen warmte. Toen dachten we eraan hoe jaren achtereen kleine beentjes vanonder onze kerstjas hadden gerend en hoe glimmende oogjes vanonder de bontrand van de capuchon hadden getuurd. Hoe konden we de jas dit jaar gebruiken?

Op zondagochtend reden we met zijn allen met onze kerstjas naar het centrum van de stad. We reden naar een plek waar daklozen de nacht doorbrachten en keken uit naar iemand die niets warmes te dragen had. Toen we daar een man alleen zagen lopen, gingen mijn man en zoon naar hem

toe. De rest keek toe toen de man glimlachend de jas accepteerde. Er schoten tranen in mijn ogen toen ik hem onze kerstjas aan zag doen, het enige cadeau dat we dat jaar konden geven.

Er zijn sindsdien andere kerstfeesten geweest, en we zijn in staat geweest om onze kerstraditie voort te zetten. Maar geen van ons is die kerstjas vergeten. Als ik denk aan al die jaren dat de jas voor ons een vermomming was bij het bezorgen van de cadeaus, is de herinnering aan het jaar dat we de jas weggaven het meest hartverwarmend voor me. □

ILLUSTRATOR: BRAD TEARE

JE EIGEN GETUI

Lisa M. Grover

Net als bij alles wat de moeite waard is, heb je tijd en geduld nodig om een getuigenis te krijgen. Maar een getuigenis van de Heiland ontwikkelen is alle moeite waard. Een getuigenis is het sterkste fundament waarop je de rest van je leven kunt bouwen. Een van de manieren om je getuigenis te versterken, is te leren van het getuigenis van andere mensen (zie ons kerstartikel 'Hij leeft!', blz. 34). Maar er zijn nog veel meer manieren om meer over de Heiland te weten te komen. Dit zijn er een paar:

Gebruik de Schriften

- Lees het kerstverhaal voor aan een kind.
- Lees zowel in het Nieuwe Testament als in het Boek van Mormon over de bediening van Jezus Christus.
- Lees in de Schriften een hoofdstuk over het leven van Christus. Bied vervolgens aan om tijdens het seminarie of de gezinsavond een korte les of opbouwende gedachte te brengen over dat hoofdstuk.
 - Leer je lievelingstekst over de Heiland uit je hoofd.
 - Lees het getuigenis van de apostelen uit de tijd van de Heiland, en leer zoveel je kunt over hun leven.
 - Lees het getuigenis van Joseph Smith en dat van de drie en de acht getuigen.

Gebruik je talenten

- Leer de tekst van een lofzang over de Heiland uit je hoofd, zoals 'Christus is mijn Heer' van ouderling Bruce R. McConkie (lofzang 90).
- Schrijf een gedicht of een verhaal over wat je geleerd hebt van het leven en de verzoening van de Heiland.
- Word lid van het wijk- of gemeentekoer. Spreek met je leiders over de mogelijkheid om een jeugdkoor samen te stellen om het kerstverhaal te zingen.

- Speel je een muziekinstrument, begeleid dan andere mensen uit de wijk bij het bezingen van het leven van de Heiland.
- Bied aan om een geestelijke gedachte te brengen in een vergadering, of bied aan om les te geven in je quorum of klas. Concentreer je daarbij op het leven van de Heiland.
- Maak kerstkoekjes of andere kerstlekkernijen voor de zendingen in je wijk of gemeente, of breng een lekkernij aan een vriend of buur.
- Schilder iets moois en geef het als kerstcadeau aan een vriend of iemand van wie je houdt, vergezeld van je getuigenis van de Schepper.

Leer samen met anderen

- Lees wat onze hedendaagse profeten hebben gezegd over hun eigen getuigenis van Jezus Christus. Lees over de ervaringen waarop zij hun getuigenis gebouwd hebben en probeer hun voorbeeld te volgen.
 - Geef je getuigenis aan andere mensen. Soms kun je je geloof vergroten door andere mensen te vertellen wat je gelooft.
 - Lees een kind uit een kerktijdschrift het verhaal van de geboorte van de Heiland voor, zoals 'Kerstmis in Amerika' (*De Kinderster*, december 1995, blz. 2–3), of 'De geboorte van Jezus' (*De Ster*, december 1995, blz. 32–39).
 - Let op de christelijke eigenschappen van je ouders, broers en zussen. Daardoor heb je niet alleen een goed voorbeeld voor ogen, maar bovendien is het dan moeilijker om boos op ze te worden!
 - Schrijf een brief naar voltijszendingen en geef hun je getuigenis van de Heiland.
 - Heb je dagboeken van voorouders tot je beschikking, lees dan wat zij van de Heiland vonden. □

GENIS

HIJ LEEFT!

Jongeren uit de hele wereld getuigen van Jezus Christus.

In februari 1832 werkte de profeet Joseph Smith aan de geïnspireerde vertaling van de Bijbel, met Sidney Rigdon als schrijver. Ze hadden zojuist Johannes 5:29 gelezen over de opstanding, toen ze een visioen ontvingen dat nu in afdeling 76 van de Leer en Verbonden staat. De profeet heeft over die ervaring het volgende geschreven:

'En wij zagen de heerlijkheid van de Zoon, ter rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijn volheid;

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

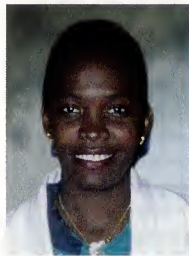
'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is –

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (vss. 20, 22–24).

De meesten van ons zullen misschien in dit leven de Heiland niet

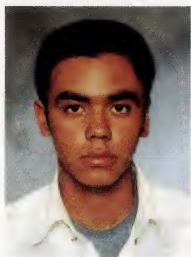
zien. Maar wij kunnen door de macht van de Heilige Geest met zekerheid te weten komen dat Hij echt leeft en ons liefheeft. Veel leden van de kerk, van alle leeftijden, hebben zo'n getuigenis.

Op de volgende bladzijden geven jongeren uit de hele wereld het kostbaarste geschenk dat ze kunnen geven: hun getuigenis van de Heiland.

'In de kersttijd overpeins ik het leven van de Heiland en denk ik aan wat Hij allemaal heeft doorgemaakt. Ik weet dat Hij leeft en dat Hij altijd klaarstaat om me te steunen. Als ik voor een moeilijkheid sta, denk ik gewoon aan Hem en bedenk ik wat ik zou doen als Hij naast me stond.'
– Simone Ramsay, Georgetown (Guyana).

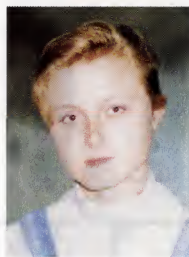
'In 1994 kwamen we door mijn vaders werk op een plek waar ik verworpen en vervolgd werd. Maar naarmate mijn getuigenis van Jezus Christus groeide, was ik vol liefde voor andere mensen. Ik ben mijn Heiland dankbaar voor de gemoedsrust die ik nu heb, hoewel de vervolging waarmee ik geconfronteerd werd erg moeilijk te doorstaan was. Jezus Christus heeft mijn wonden genezen, en ik wil alleen maar verdienen Hem te dienen en het voorrecht genieten om Hem dicht bij mij te voelen.'

– Fernando Israel Sánchez Pantoja, Celaya (Mexico).

'Jezus Christus onder-richtte niet alleen, maar Hij deed ook wat Hij zei. Hij is de beste leerkracht aller tijden. Zijn voorbeeld van nederigheid, vergevengedzaamheid, gehoorzaamheid, getrouwheid, heiligheid, deugdzzaamheid, dienstbetoon en liefde heeft mijn grote bewondering en liefde voor Hem vergroot. Als ik eenzaam ben, als ik verdrietig ben en huil om mislukkingen, beurt Hij me op. Geen omhelzing van ouders, leerkrachten of geliefden is te vergelijken met het gevoel omringd te zijn door zijn veilige liefde.'

– Lisa Haryono, Kadipiro Surakarta (Indonesië).

'Het is moeilijk in woorden uit te drukken hoezeer deze kerk mijn leven veranderd heeft. Ik ben lid sinds oktober 1995 en ik voel nog met heel mijn hart de vreugde en het geluk die ik ervoer op het moment van mijn doop. De wetenschap dat God leeft en ons allen liefheeft geeft me de goddelijke kracht die ik nodig heb om het kwaad en verleidingen te weerstaan. Ik weet dat God leeft en dat Hij ons liefheeft, want Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, gezonden, die voor ons is gestorven en verzoening heeft gebracht voor onze zonden.'

– Ylena Yelistratova, Jekaterinenburg (Rusland).

CARL HENRICH BUCHS - CHRISTUS EN DE SAMARITAENSE VROUW, ORIGINEEL IN DE KAPEL VAN HET PASTEEL BEDRIJFSBOUW (DUSSELDORF), GERANST MET TOESTEMMING VAN HET BEDRIJFSBOUWSEKSEL.

'Totdat ik enkele jaren geleden zelf een patriarchale zegen ontving, begreep ik het belang er niet van. Maar nu lees ik hem voortdurend. Ik weet dat ik hem ontvangen heb omdat de Heiland mij liefheeft. Ik weet dat ik zonder de Heiland niets ben. Ik weet dat Hij leeft en dat ik, dankzij Hem, op een dag weer bij mijn vader en broer kan zijn die al naar de geestenwereld zijn gegaan.'

– Gaelle Taputu, Mahina (Tahiti, Frans-Polynesië).

'Ik wilde een getuigenis van Christus en zijn kerk, dus besloot ik te bidden. Er gingen dagen voorbij. Toen kreeg ik plotseling een gevoel van zekerheid dat het evangelie waar is. Ik voelde me zo opgelucht en blij dat mijn hemelse Vader mijn gebed heeft beantwoord.'

– Christine Tabernilla, Muscat (Oman).

'Afgelopen jaar raakte mijn vader gewond bij een ongeluk. Met de hulp van andere mensen hebben we de financiële moeilijkheden die volgden overwonnen. Aanvankelijk was ik boos op God. Maar nu ben ik Hem dankbaar. Ik ben niet anders dan andere jongeren, maar ik heb iets anders dan zij. Ik weet dat God leeft. Ik zou willen dat we ons alleen maar gelukkig voelden. Maar dankzij mijn getuigenis aanvaard ik zowel geluk als tegenspoed in het leven.'

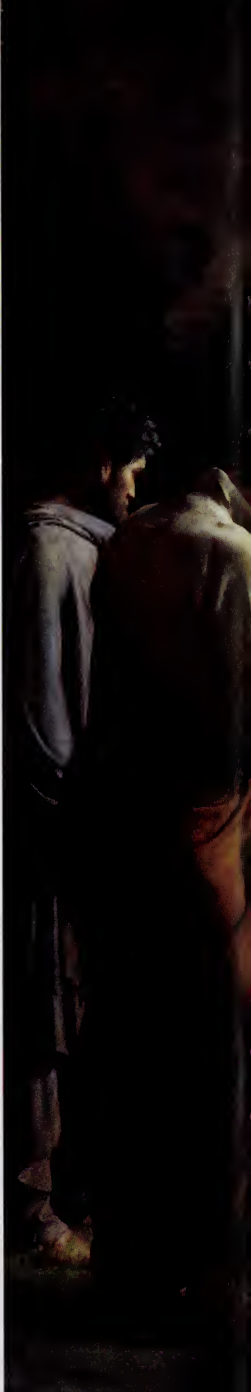
– Kim, Hae-Young, Seoel (Korea).

'Mijn getuigenis helpt mij enorm in de moeilijke momenten van mijn leven. Als ik problemen heb, hoef ik maar te kijken naar de kostbare schat die ik heb – het evangelie van Christus – om getrouwt te worden. Overal om mij heen zie ik dat het leven van mensen verandert door de macht van onze hemelse Vader.'

– Ouderling Celio Carneiro Ximenes, Fortaleza (Ceará, Brazilië).

CARL HENRICH BLOCH, DE REGAFNIS VAN CHRISTUS, ORIGINIEEL IN DE CARTEL VAN HET KASTEEL PREDIKERSBORG (DOR-OMARKEN). GEPAAKST MET TOESTEMMING VAN HET PREDIKERSBOESHAUSEN.

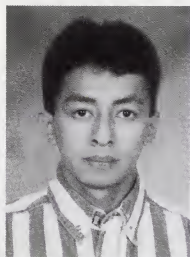

'Al sinds mijn meisjesjaren ben ik erg verlegen. Wanneer het tijd is om in het openbaar mijn getuigenis te geven, heb ik een gevoel alsof ik op het punt sta door leeuwen verscheurd te worden. Dus ben ik dankbaar dat ik op deze manier mijn getuigenis aan de wereld kan uitdragen. Ik weet dat mijn hemelse Vader en Jezus Christus echt bestaan, en dat Joseph Smith een waar profeet was. Ik weet dat wij door de Schriften te lezen en de geboden te onderhouden gelukkig zullen zijn hier op aarde en we in het koninkrijk van God een plekje krijgen.'

– Isabel Ahsue Ndongo Macias, Madrid (Spanje).

'Door elke zondag naar de kerk te gaan en deel te nemen aan het avondmaal krijg ik de kracht om gedurende de week de tegenstander te overwinnen. Ik weet dat dit leven de tijd is om ons voor te bereiden en het voorbeeld van Jezus Christus te volgen. Hij is de enige spiegel waarin we zonden moeten kijken om onszelf te zien.'

- Tito Geovanny Macías Robles, Machala (El Oro, Ecuador).

'Ik ben het enige kerklid in mijn familie. Soms is het moeilijk voor me om vooruitgang te maken, maar door de beproevingen wordt mijn getuigenis versterkt. Ik weet dat God en Jezus Christus leven. Ik weet dat omdat ze mijn gebeden verhoren en mij tot Hen leiden. Ik ben nooit alleen. Wanneer ik ze het meest nodig heb, zijn ze aan mijn zij. Ik houd van het evangelie en ben blij dat ik bij de kerk hoor. Ik hoop eens mijn familie te laten delen in de vreugde van het lidmaatschap van de enig ware kerk.'

- Lia Hebe Pereyra, Buenos Aires (Argentinië).

'Ik heb ondervonden dat aanvaarding van het evangelie van Jezus Christus iemands leven drastisch kan veranderen. Het kan een opstandig hart veranderen en meer vreugde in het leven geven. Het doel van het leven kennen, geeft me een nieuw perspectief, nieuwe hoop en een nieuw begin in mijn leven. Ik heb mijn beslissing om lid te worden van deze kerk nooit betreurd.'

- Mary Lee Joy Sigayo, Biñas (Laguna, Filippijnen).

'Jezus Christus was het volmaakte voorbeeld, en zal dat altijd blijven. Ik weet dat Hij als eenvoudig kind werd geboren en opgroeide als een kind van aardse ouders, ook al was hij eigenlijk de Zoon van God. Ik weet dat Hij veel pijn en lijden heeft doorstaan opdat wij verlost mochten worden. Ik weet ook dat ik, als ik op Hem vertrouw en goed leef, terug kan keren naar Hem. Ik verlang er met mijn hele hart naar om Hem van aangezicht tot aangezicht te spreken en te bedanken voor alles wat Hij heeft gedaan om te zorgen dat ik kan terugkeren om bij Hem te wonen en bij mijn Vader in de hemel.'

- Blanca Estela García Aguilar, Usulután-Stad (El Salvador). □

Links: De kleurrijke daken van de IJslandse hoofdstad, Reykjavik, zijn vrolijke vlekjes op een bewolkte dag. Rechts: Prachtige zonsopgangen (linksboven) en met mos bedekte lava (rechtsboven) zijn kenmerkend voor het thuiseland van HLD-jongeren zoals Johannes (rechtsonder).

Land van vuur en ijs

Janet Thomas

Noem alleen maar eens het woord *IJsland*. De kans is groot dat iemand zegt: 'Daar heb ik altijd al eens heen willen gaan.' Als je vraagt waarom, krijgen ze een mistige blik in de ogen en zeggen: 'Het klinkt gewoon zo interessant.'

Interessant is zachtjes uitgedrukt.

Waar anders staan de mensen op voornaam vermeld in het telefoonboek? Of waar kun je buiten gaan zwemmen in lagunes waar het water door vulkanen verwarmd wordt? Of waar zie je beroemde mensen zoals de president van het land of de grootste popster winkelen zonder dat iemand ze lastig valt?

Ulfar, een zestienjarige lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, kan je nog wel meer vertellen wat er zo fijn is als je IJslander bent. In de zomer kan hij maandenlang dag en nacht basketbal spelen als hij wil omdat het nooit helemaal donker wordt. In de winter doen Ulfar en zijn vrienden hun ski's onder of zoeken de hoogste heuvels uit om er met hun sleeën vanaf te glijden. Soms gaat hij met zijn vader op stap om te zorgen voor de IJslandse pony's die ze onder hun hoede hebben. Of ze gaan naar de watertorens, vanwaar ze uitzicht hebben over de stad Reykjavik, over de goed onderhouden witte huisjes met de veelkleurige daken. Maar het fijnste van alles is dat Ulfar behoort tot een hecht groepje kerkleden die bijdragen tot de vervulling van de profetie van Nephi dat het evangelie

aan alle naties van de aarde gebracht zal worden (zie 1 Nephi 14:12).

IJsland is een groot eiland dat helemaal alleen in het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan ligt. Het mag dan klinken als een troosteloos land, bedekt met ijs en sneeuw, maar in werkelijkheid is IJsland heel erg groen. Zover je kunt kijken ligt er over de lavastromen en puntige bergen een dik groen tapijt. En het voelt aan als het dikste pluche tapijt, zacht en veerkrachtig. Toch kan er gevaar schuilen onder dat tapijt. Wandelaars en klimmers die niet op de aangegeven paden blijven, zijn weleens door het mos heen gevallen op plekken waar het een bergspleet verbergt.

IJsland klinkt weliswaar koud, maar onder het land bevindt zich een ziedende, bubbelende massa lava. Het eiland bevindt zich letterlijk op vele tientallen actieve vulkanen met gigantische gletsjers tussen zijn bergen. Waar het vuur in aanraking komt met het ijs, ontstaat er stoom. En er is overal meer dan genoeg stoom. Alle huizen worden heel warm gestookt met stoom. En je kunt zolang onder de douche als je wilt, want er zal niemand roepen dat je al het hete water opmaakt.

Hoewel IJsland helemaal afzonderlijk in de oceaan ligt, met alleen wat ijsbergen van flinke afmetingen als burens, zijn de inwoners altijd betrokken geweest bij de gebeurtenissen in de wereld. Al in 1851 maakte men er kennis met de kerk. Dat gebeurde toen twee vissers onderricht werden in

Links: Thorbergur (links bovenaan), die op zijn zendingsoproep wacht, is gemeenteadministrateur. Het ruige landschap van IJsland (rechtsboven) omvat water-vallen die van warmer wordende gletsjers stromen. Hanna (linksonder) zegt dat naar de tempel gaan voelde 'alsof je in de hemel was'. Rechts: Ulfar is van plan om, net als zijn oudere broer, op zending te gaan.

het evangelie en vroegen om gedoopt te worden. Zij keerden terug naar hun eiland en begonnen er het evangelie te verspreiden. Die eerste IJslandse leden werden vervolgd en lastig gevallen wegens hun geloof, ongeveer zoals de eerste leden van de kerk in Amerika. Op een gegeven moment nam de regering zelfs een wet aan die de mormoonse doop verbood. Uiteindelijk verlieten bijna alle leden van de kerk IJsland. Ze emigreerden naar Amerika, waar velen zich vestigden in Spanish Fork (Utah). Vervolgens was er zestig jaar lang geen zendingswerk in IJsland, en was de kerk er niet actief.

Maar iets meer dan twintig jaar geleden liet een andere zeeman, Thorstein Jonsson, zich dopen. Daardoor werd hij na vele jaren het eerste IJslandse lid dat in IJsland woonde. Er werd serieus begonnen met het zendingswerk en er werd een gemeente georganiseerd.

De meeste mensen in IJsland behoren tot de lutherse kerk. In de hoofdstad Reykjavik is de grote, witte lutherse kerk het opvallendste gebouw. Aan de overkant van de straat staat het gebouw van drie verdiepingen waarin de HLD-kantoren en een kapel gevestigd zijn. Daar vergadert de grootste gemeente van IJsland.

Kom eens langs bij de wekelijkse seminarieklas en maak kennis met de jeugd van de gemeente Reykjavik. Ze mogen dan klein in aantal zijn, maar ze zijn goede vrienden geworden, wat goed is als je vanwege je normen opvalt omdat je lid bent van de kerk.

Ulfar is een typische tienerjongen die graag praat en tijdens de les met zijn stoel tegen de muur leunt. Hij vertelt dat het basketbalteam waarin hij speelt, is uitgenodigd voor een toernooi. Hij houdt van zijn seminarieleerkracht, die toevallig zijn moeder is.

Johannes is ernstig en stil, maar heeft een glanzend getuigenis. De andere leden van zijn ouderlijk gezin (zijn oudere

broer, Thorbergur, en hun ouders) zijn ook al lang lid van de gemeente.

De rest van de klas bestaat uit drie jongevrouwen. Ze zijn erg goed bevriend – Melanie met haar mooie ogen en lange, donkere haar; Eyrún met haar schitterende lichtblonde haar; en Hanna met haar springende, korte haar, en mooie glimlach. Iedereen noemt elkaar bij de voornaam.

In feite noemt iedereen in IJsland elkaar bij de voornaam. In IJsland is je voornaam het belangrijkste. Achternamen komen voort uit een eeuwenoud systeem waardoor iemand naar zijn of haar vader wordt genoemd. Ulfars vader heet Gudmundur Sigurdsson, maar Ulfars achternaam is Gudmundsson. De achternaam van zijn zus is Gudmundsdóttir. En Ulfars moeder, Valla, heeft als achternaam Knútsdóttir, omdat haar vader Knút heette. Verwarrend? Nou, het komt er gewoon op neer dat iedereen, zelfs de volwassenen, zijn of haar voornaam gebruikt.

Ulfars moeder vertelt een grappige anekdote over de eerste ontmoeting met de zendingen. 'Ik vertelde dat mijn zontje Ulfar Kári heet', zegt Vala. 'Ze keken zo verbaasd. Als je zijn naam namelijk uitspreekt, klinkt het alsof je "Oliver Cowdery" zegt. Ze snapten niet waarom dit gezin in IJsland hun zoon genoemd zou hebben naar een belangrijk man in de kerkgeschiedenis.'

Soms is het, om dezelfde redenen als in andere landen, moeilijk om een tiener te zijn in IJsland. Het is de tijd waarin je veel beslissingen moet nemen over hoe je eigenlijk je leven wilt leiden. Ulfar legt uit: 'Dit is een moeilijke tijd. Iedereen zegt: "Hé, laten we wat gaan drinken. Neem een sigaret." Zelfs je vrienden gaan uit drinken. Ze hebben het me twee of drie keer gevraagd, maar ik bleef nee zeggen en van onderwerp veranderen. Ze vallen me er nu niet meer mee lastig.'

Links: Johannes, Melanie, Eyrún en Hanna bij een beeldhouwwerk dat een Vikingschip voorstelt. **Rechts:** De IJslandse regenbogen (linksboven) kunnen met hun licht niet het evangelielicht overtreffen dat schijnt in het leven van HLD-jongeren zoals Melanie (rechtsboven) en Eyrún (rechtsonder).

Vinden de jongeren het erg dat ze niet met sommige feestjes kunnen meedoen? Melanie zegt: 'Ik wil niet naar feestjes waar ze gaan drinken. Ik vind het niet erg als ze me niet uitnodigen, want ik wil er toch niet heen. Er was laatst een feest op school, maar ik ben niet gegaan omdat ik erachter was gekomen dat de bedoeling van het feest was om dronken te worden. De volgende dag vroegen ze me op school waarom ik niet was gekomen. Ik zei dat ik gewoon niet wilde.'

Wat hebben ze in hun leven aan de kerk? Melanie zegt dat ze veel aan de jonge vrouwen heeft. 'Als we naar de jonge vrouwen gaan, hebben we doordeweekse activiteiten. Daardoor leren we elkaar kennen en raken we bevriend. Daar heb ik steun aan. Ik ben er echt blij mee. Het is heel anders als je werkelijk vrienden van elkaar bent.'

Ulfar spreekt van de macht van het priesterschap. Hij heeft die macht al jong gevoeld. Na zijn doop legden zijn vader en de leden van het gemeentepresidium de handen op zijn hoofd om hem te bevestigen. Toen hij weer bij zijn moeder ging zitten, zei hij tegen haar: 'Wauw! Zij hebben echt macht. Ik kon voelen dat het van de bovenkant van mijn hoofd helemaal door mijn lichaam naar mijn tenen ging.'

Hij volgt het priesterschapsvoorbeeld dat zijn vader en zijn oudere broer, Fridrik, hem geven. Fridrik heeft onlangs een zending vervuld in het zendingsgebied Birmingham (Engeland). 'Mijn broer was degene die mij leerde om me aan regels te houden. Hij was degene die het nooit opgaf.'

Deze groep jongeren heeft de grote taak om hun vrienden over de kerk te vertellen. Ze moeten echt bij het begin beginnen. Johannes vertelt: 'Mijn vrienden stellen me wel vragen over de kerk. Ze vragen of de mormoonse kerk een christelijke kerk is.'

Afgelopen jaar heeft de gemeente voor het eerst een

gezamenlijke tempelreis gemaakt. Aangezien de dichtstbijzijnde tempel in Engeland staat, is een tempelreis een enorme onderneming. Het is duur, en tot voor kort was de tempelceremonie niet vertaald in het IJslands.

Hanna beschrijft hoe het was om in de tempel te zijn: 'Iedereen was zo aardig en hartelijk. Het is net of je in de hemel bent. Ik wilde dat gevoel voor altijd houden.'

Tijdens hun verblijf in de tempel brachten de IJslandse jongeren al hun ochtenden en middagen door met zich plaatsvervangend te laten dopen. De namen kwamen uit hun eigen voorgeslacht. Melanie vraagt zich af hoe het zit met de mensen voor wie ze zich heeft laten dopen. 'Worden ze gelukkig? Zullen ze dankbaar zijn dat ik dit hier doe? Zullen ze het accepteren? Het was niet zomaar een naam; het was iemand die hier op aarde een leven heeft gehad, en een gezin.'

Toen ze weer thuis waren, bleef het gevoel van de hechte vriendschap die ze hadden ontwikkeld, bestaan. Deze tieners houden van hun land en van de kerk. Tegenwoordig zit de kapel tijdens hun avondmaalsdienst propvol, en daar zijn ze blij om. De boodschap van het evangelie verspreidt zich als een licht door het land.

Hebben we het al over het noorderlicht gehad? Elke herfst en winter heeft het noorderlicht de overhand aan de hemel in IJsland. In de nachtlucht slingeren en dansen de groene en paarse lichten door de lucht. Soms zijn ze zo fel dat iedereen wel moet stilstaan om er een tijdje naar te kijken.

De jongeren in Reykjavik zijn ook noorderlichten. Zij bewegen zich vol vertrouwen en geloof onder hun vrienden en familieleden. Zij zijn een voorbeeld van het beste wat er in de jeugd leeft. Soms moet je er gewoon even bij stilstaan en kijken wat ze doen. Ze doen het prima. □

DE TIENDE GING VOOR

Osborne N. Smith

Moeten we onze tiende betalen of doen we de afbetaling van onze boerderij? Dat was het dilemma waarmee mijn vader, Henry L. Smith, in 1920 geconfronteerd werd.

Net als de anderen die zich gevestigd hadden in de kleine HLD-gemeenschap Virden (New Mexico), waren mijn ouders hardwerkende mensen die vertrouwden op de Heer. Maar we hadden het financieel niet breed. Over het algemeen waren enkele zakken graan het enige resultaat van een heel jaar werken.

Na veel bidden en hard werken hadden we in 1920 een goede tarweoogst. Maar de vraag en de verkoopprijs waren laag. Door wat ruilhandel te drijven, hadden we genoeg te eten. Maar toen werd het tijd voor de afbetaling van de hypotheek. Het was belangrijk dat alle families die de landbouwgrond samen hadden gekocht, hun betalingen op tijd deden – anders zou namelijk het eigendom van allen in gevaar komen.

Net als de meeste boeren moesten mijn ouders op de oogst wachten om hun tiende te betalen. Maar helaas

beseften ze dat ze de tiende of hun hypotheekafbetaling konden doen, maar niet beide. Vader had enkele zakken graan voor de verkoop, maar daar waren geen kopers voor.

‘We vonden dat we onze tiende moesten betalen, maar we konden ook onze afbetaling van de landbouwgrond niet achterwege laten’, schreef hij in zijn dagboek. ‘We legden ons probleem aan de Heer voor. Uiteindelijk kregen we het gevoel dat we eerst onze tiende moesten betalen.’

Vader had de tiende betaald, waarna er volgens zijn dagboek ‘een man kwam die ik nog nooit had gezien. Hij kocht al onze tarwe voor een goede prijs. Toen hadden we het geld voor onze afbetaling.’

Vader is er nooit achter gekomen waar de man vandaan gekomen was of waar hij heen gegaan is. Hij is er ook niet achter gekomen waarom de man bereid was om zo’n goede prijs te betalen. In zijn dagboek staat alleen maar: ‘Wij hadden het gevoel dat de Heer een manier had om voor ons te zorgen als wij getrouw waren en ons vertrouwen in Hem stelden.’

De Heer had waarlijk de vensters van de hemel voor ons opengedaan en een zegen over ons uitgesproken. □

Ik ben de Heer dankbaar voor mijn vele zegeningen – voor mijn armen, voor mijn ogen waarmee ik kan zien, voor een stem waarmee ik kan zingen, voor een thuis, voor de kans om lief te hebben, om te dienen, om te leven. Het is geweldig om in God te geloven. Ik ben met zoveel gezegend en heb zoveel om dankbaar voor te zijn’ – Patricia Elizabeth Báez Coral (El Ejido, Ecuador). (Zie ‘Hij leeft!’ op blz. 34.)

De kerststal en de kerstversieringen zijn symbolen die ons doen denken aan de Heiland, van wie Jesaja geprofeteerd heeft: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Jesaja 9:5).

